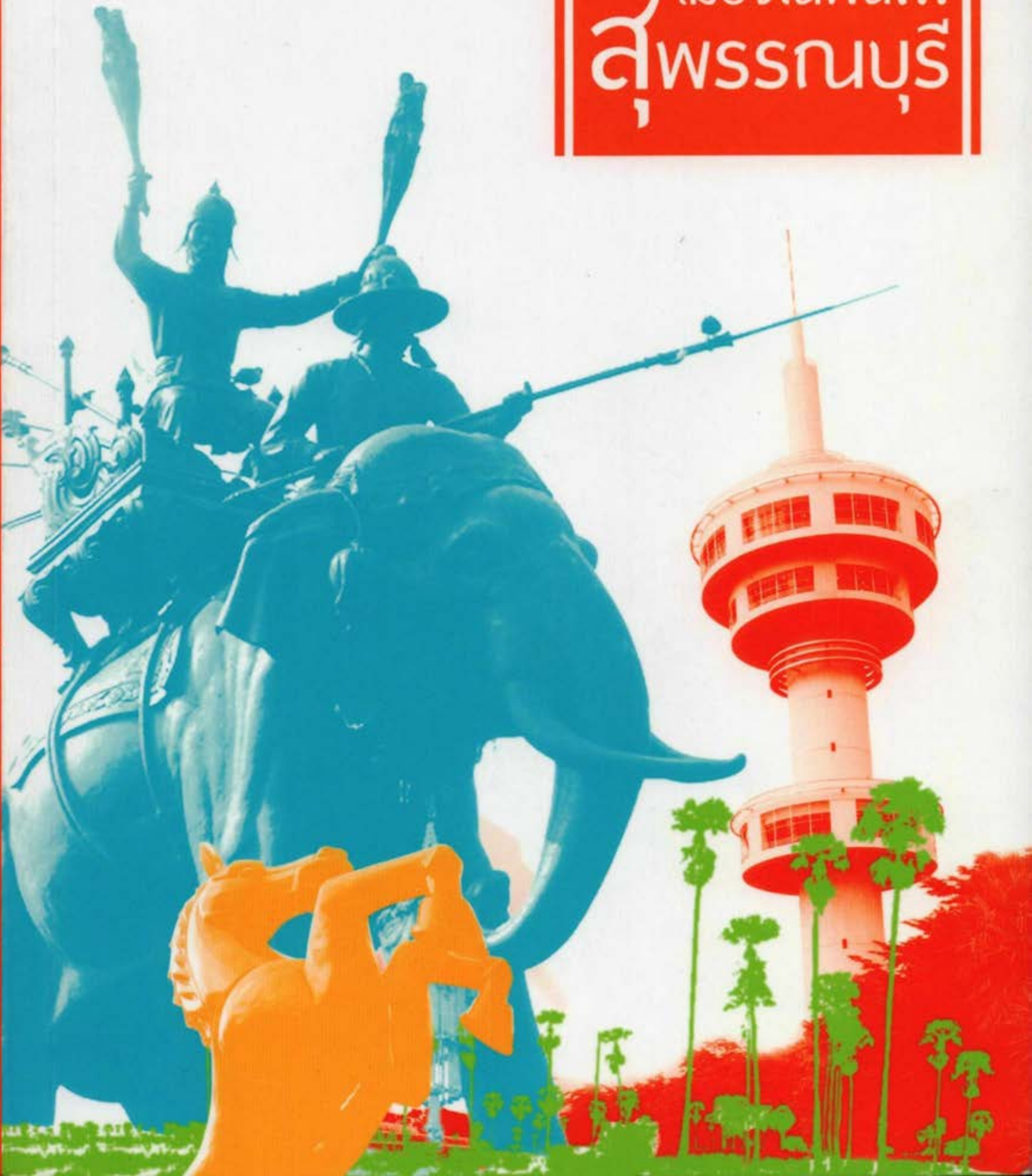
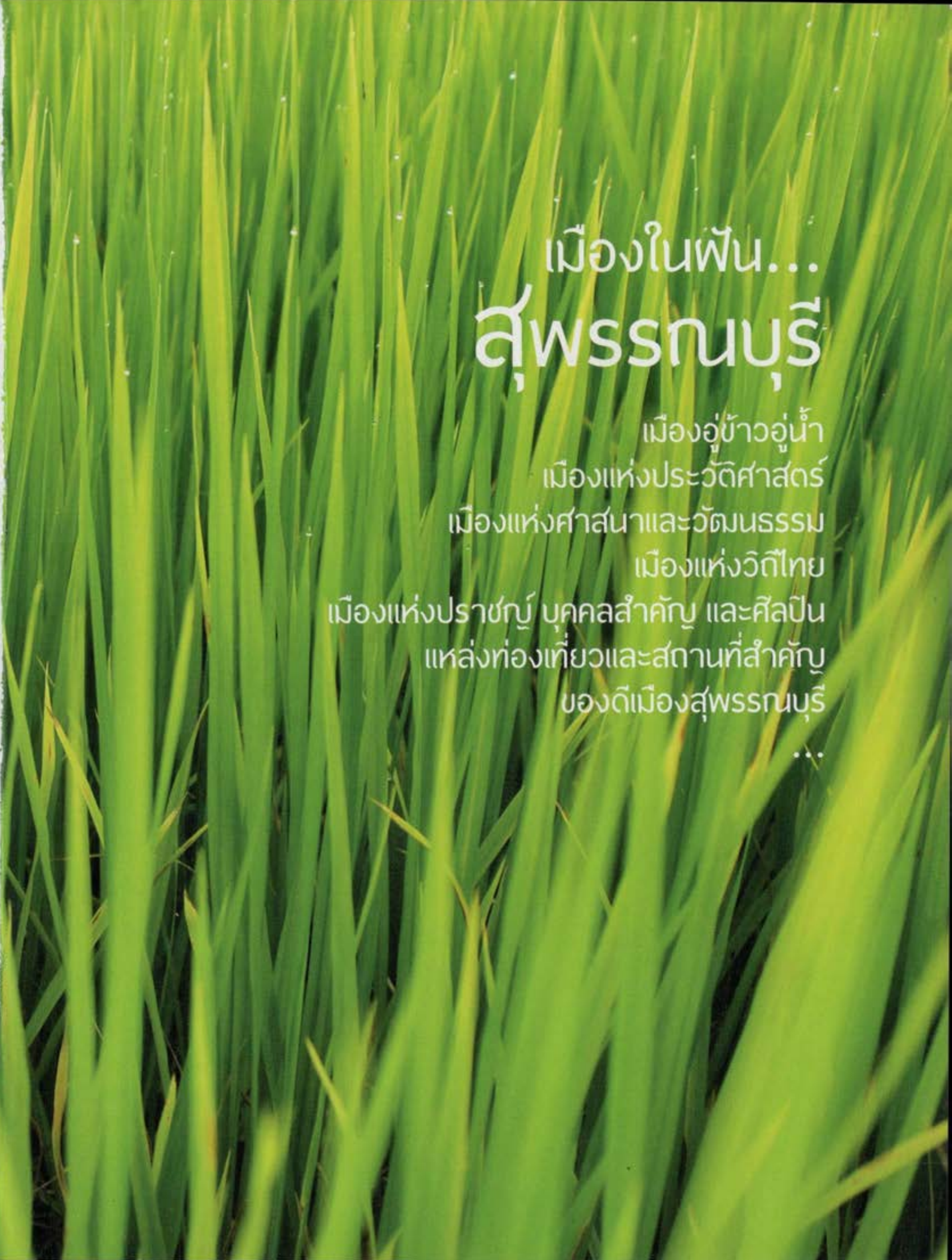
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เมืองในฝัน... สุพรรณบุรี

เมืองในฝัน... สุพรรณบุรี

เมืองในฝัน...
สุพรรณบุรี
เมืองอู่ข้าวอู่น้ำ
เมืองแห่งประวัติศาสตร์
เมืองแห่งศาสนาและวัฒนธรรม
เมืองแห่งวิถีไทย
เมืองแห่งปราชญ์ บุคคลสำคัญ และศิลปิน
แหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญ
ของดีเมืองสุพรรณบุรี
...

" เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ
เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์
แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง "

นี่คือคำขวัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่สื่อความหมายของจังหวัดนี้ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจนมาก สุพรรณบุรีเป็นเมืองที่มีสถานที่ ท่องเที่ยวน่าสนใจหลายแห่งทั้งทางประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติ

แม้จะมีทุ่งข้าวและป่าตาลดาษดื่น แต่สุพรรณบุรีกลับมีต้นไม้ประจำจังหวัดเป็นต้นมะเกลือ ไม้มงคลที่ได้รับพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชาวสุพรรณบุรี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสุพรรณบุรีหรือแม่น้ำท่าจีนเป็นสายเลือดเส้นหลักที่นำพาความอุดมสมบูรณ์มาสู่ สุพรรณบุรีจึงกลายเป็น "อู่ข้าวอู่น้ำ" สำคัญของประเทศนอกเหนือจากการเป็น "อู่เพลง" บ่อเกิดพ่อเพลง แม่เพลงชื่อดังมากมาย

ย้อนเวลากลับไปอดีต สุพรรณบุรีมีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่ครั้งสมัยทวารวดี เดิมชื่อว่าเมืองพันธุมบุรี สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1420 - 1425 ซึ่งปัจจุบันคือริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำท่าจีนบริเวณตำบลรั้วใหญ่ ต่อกับตำบลพิหารแดง แต่เมื่อสิ้นยุคพันธุมบุรี พระเจ้ากาแต (มีเชื้อสายไทยปนพม่า) ได้เสด็จเสวยราชย์ต่อ แล้วย้ายเมืองมาอยู่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำท่าจีน ทรงสร้างวัดสนามชัย และบูรณะวัดป่าเลไลยก์ แล้วชักชวนข้าราชการออกบวชราว 2,000 คน ชื่อของเมืองจึงเปลี่ยนมาเป็น สองพันบุรี

สุพรรณบุรีเป็นเมืองสมัยโบราณ พบหลักฐานทางโบราณคดีมีอายุไม่ต่ำกว่า 3,500 - 3,800 ปี นอกจากนี้ยังถือเป็นเมืองต้นกำเนิดวรรณคดี ขุนช้างขุนแผน ซึ่งเป็นวรรณคดีสำคัญเรื่องหนึ่งของไทย

เมื่อไปถึงจังหวัดสุพรรณบุรี จะได้สัมผัสกับบรรยากาศของวรรณกรรมเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นชื่อตำบล ชื่อบ้าน ถนน และสถานที่สำคัญต่างๆ ในวรรณคดี ซึ่งยังคงมีชื่อปรากฏให้ได้ยินมาจนถึงปัจจุบัน เช่น บ้านรั้วใหญ่ วัดเขาใหญ่ ท่าสิบเบี้ย ไร่ฝ้าย วัดป่าเลไลยก์ วัดแค อำเภออู่ทอง และอำเภอศรีประจันต์ เป็นต้น

ต่อมาพระเจ้าอู่ทองได้ย้ายที่ตั้งเมืองไปอยู่ทางฝั่งใต้ (ทิศตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน) แล้ว เมืองนี้จึงมีชื่อใหม่ว่าอู่ทอง จนกระทั่ง ถึงสมัยขุนหลวงพระงั่ว จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นสุพรรณบุรี ซึ่งถือเป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญมาก ผ่านศึกสงครามมาโดยตลอด จนถึงยุครัตนโกสินทร์ ในสมัยรัชกาลที่ 6 เมืองสุพรรณบุรีก็ได้รวมตัวกันขึ้นมา อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ ท่าจีน (แม่น้ำสุพรรณ) ในปัจจุบันอย่างที่เห็นนี้

จังหวัดนี้มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,358 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 107 กิโลเมตรเท่านั้น ตามทางหลวงหมายเลข 340 และแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบางปลาม้า อำเภอศรีประจันต์ อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภออู่ทอง อำเภอสามชุก อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอสองพี่น้อง และอำเภอด่านช้าง

สำหรับอาณาเขตนั้น ทางทิศเหนือติดกับจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี ทิศใต้ติดกับ จังหวัดนครปฐม ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดอ่างทอง พระนครศรีอยุธยาและสิงห์บุรี ทิศ ตะวันตกติดกับจังหวัดกาญจนบุรี

ในการเดินทางมาจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น สามารถเดินทางมาได้หลายเส้นทาง ใช้เวลาเดินทาง จากกรุงเทพฯ ประมาณ 1 ชั่วโมง เช่น ขับรถออกจากกรุงเทพฯ ผ่านอำเภอบางบัวทอง ไป จนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี หรือ จากกรุงเทพฯ ผ่านนนทบุรี ที่อำเภอบางบัวทอง ไปจนถึง ตัวจังหวัดสุพรรณบุรี หรือขับรถจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดปทุมธานี ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ระยะทางประมาณ 115 กิโลเมตร แล้วแต่ว่านักท่องเที่ยว จะสะดวกใช้เส้นทางไหน เพราะต่างก็มีปลายทางที่เดียวกันนั่นก็คือสุพรรณบุรี

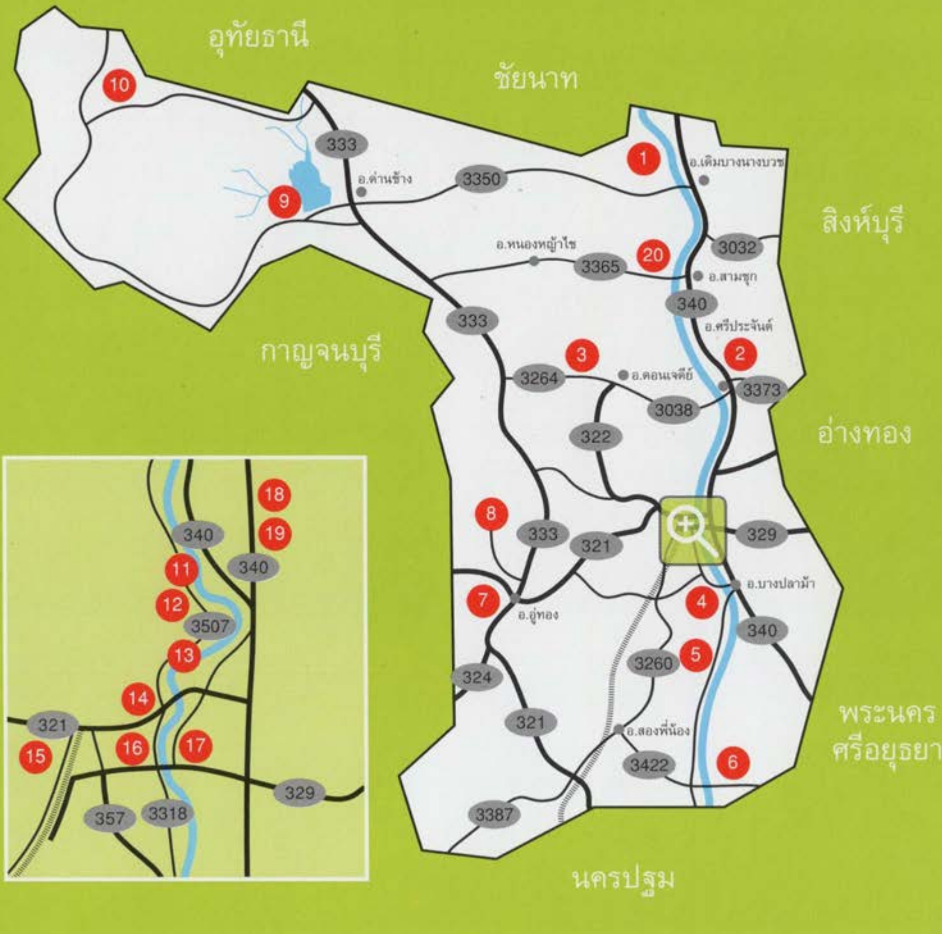
นักท่องเที่ยวที่ต้องการได้บรรยากาศที่แตกต่างไป ก็สามารถเดินทางโดยใช้เส้นทางรถไฟได้ โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย มีขบวนรถไฟออกจากสถานีรถไฟหัวลำโพงไปสถานีรถไฟ จังหวัดสุพรรณบุรีทุกวัน วันละ 1 เที่ยว

ส่วนการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางนั้น บริษัท ขนส่ง จำกัด มีบริการรถโดยสาร ประจำทาง ออกจากสถานีขนส่งหมอชิต ถนนกำแพงเพชร 2 ไปจังหวัดสุพรรณบุรีทุกวัน ทั้งรถธรรมดา และรถปรับอากาศ และยังมีรถออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี อีกด้วย แล้วแต่ว่าจะสะดวกไปขึ้นรถที่ไหน ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ก็ถึงเมืองขุนแผนแล้ว

สถานที่สำคัญ

1. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ
2. สวนพืชไร้ดิน
3. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์
4. ตลาดเก้าห้อง
5. ไม้กวาดบางแม่หม้าย
6. วัดไผ่โรงวัว
7. พิพิธภัณฑ์แห่งชาติอู่ทอง
8. วัดเขาดีสลัก
9. เขื่อนกระเสียว
10. อุทยานแห่งชาติเขาพุเตย
11. วัดพระนอน
12. วัดหน่อพุทธางกูร
13. วัดแค
14. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง
15. วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร
16. วัดพระรูป
17. สวนเฉลิมภัทรราชินี และหอคอยบรรหาร - แจ่มใส
18. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี
19. หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา
20. ตลาดสามชุก

แผนที่จังหวัดสุพรรณบุรี

สารบัญ

เมืองอู่ข้าวอู่น้ำ

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่งของเมืองไทย สมกับคำพูดที่เปรียบเปรยได้ว่าเป็นเมือง 'อู่ข้าว อู่น้ำ' เนื่องจากเป็นพื้นที่ซึ่งมีชัยภูมิที่เหมาะสมประกอบด้วย 'น้ำดี ดินดี' นอกจากนี้ชาวสุพรรณบุรียังมีทักษะภูมิปัญญาและความสามารถทางการเกษตร ที่ถ่ายทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ผสมกับภูมิประเทศที่เหมาะสมคือมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน และมีระบบการชลประทานที่ดี จึงทำให้พื้นที่แห่งนี้เป็นแหล่งปลูกข้าวและการทำเกษตรกรรมที่สำคัญของชาวไทยนับจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรม วัดวาอาราม และธรรมชาติที่งดงามแล้ว ในวันนี้จังหวัดสุพรรณบุรียังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่งซึ่งได้สะท้อนถึงวัฒนธรรมของชาวท้องถิ่น ที่มีรากฐานมาจากการทำกสิกรรมมานับแต่อดีต และแสดงให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตของกสิกรไทย ทั้งในด้านการเพาะปลูกและขนบประเพณีที่งดงาม เปิดโอกาสให้ผู้ที่มาเยือนได้เข้าชม เป็นแหล่งเรียนรู้และภาคภูมิในความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีความหมายถึงแผ่นดินทองของเมืองไทยแห่งนี้

สวนพืชไร้ดิน

นอกจากความอุดมสมบูรณ์ทางด้านการเพาะปลูกโดยทั่วไปแล้ว จังหวัดสุพรรณบุรียังเป็นสถานที่ตั้งของสวนพืชไร้ดินที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอีกด้วย ซึ่งแสดงถึงศักยภาพและความก้าวหน้าทางด้านการเพาะปลูกในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ที่นำเอานวัตกรรมและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนาการเกษตรของไทย

บนพื้นที่กว่า 200 ไร่ ของตำบลวังน้ำซับ ถูกเนรมิตให้กลายเป็นแหล่งปลูกพืชผักตามฤดูกาลและผักเมืองหนาว ด้วยวิธีการปลูกที่ไม่ใช้ดิน ถือได้ว่าเป็นสวนพืชไร้ดินที่มีความสมบูรณ์และมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยใช้การปลูกพืชบนแผ่นฟองน้ำ ทราย กรวด ขี้เลื่อย หรือการเพาะปลูกในสารละลายที่ผสมธาตุอาหาร แทนการใช้ดินเป็นเครื่องปลูกอย่างเช่นทั่วไป

การปลูกพืชผักไร้ดินนี้ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และปลอดภัยจากโรค แมลง รวมทั้งสารพิษปนเปื้อน ภายในสวนแห่งนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจหลายอย่าง เช่น แปลงปลูกพืชไร้ดินที่ยาวถึง 72 เมตร ถือว่ามีความยาวที่สุดในโลก ซึ่งจัดสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาส 72 พรรษา สมเด็จพระบรมราชินีนาถฯ รวมไปถึงบ่อปลาขนาดใหญ่ ที่รวมพันธุ์ปลามากมาย

ผู้ที่มาเยี่ยมชมสามารถซื้อหาผักไร้ดินปลอดสารพิษที่เขียวสดจากแปลงนำไปประกอบอาหารเพื่อสุขภาพ พร้อมทั้งซื้อหาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายของจังหวัดได้อีกด้วย

สวนพืชไร้ดิน

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 6 ตำบลวังน้ำซับ
ริมถนนหมายเลข 340 กรุงเทพฯ-สุพรรณบุรี-ชัยนาท
เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00-18.00 น. โดยมีวิทยากรนำชม
สอบถามรายละเอียดที่ โทร. 035 561 000

นาแห้ว

นอกจากเป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของประเทศไทยแล้ว สุพรรณบุรีเป็นแหล่งเพาะปลูกพืชทางการเกษตรที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งได้แก่ แห้วจีน หรือที่เราคุ้นเคยกันในชื่อใหม่ว่า สมหวัง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและมีการทำนาแห้วมากที่สุด ซึ่งแห้วจีนที่ได้จะมีความอร่อย หวานมัน มีขนาดหัวโตและมีคุณภาพดี เมื่อเทียบกับแห้วที่ปลูกในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีด้วยกันและจังหวัดอื่นๆ

การทำนาแห้วนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการทำนาข้าว ซึ่งสร้างรายได้ให้มากเป็นกอบเป็นกำไม่แพ้กัน โดยทั่วไปแล้วการทำนาแห้วนั้นใช้เวลาราว 7 เดือน นับจากการดำต้นกล้า แล้วจึงสามารถเก็บหัวแห้วจำหน่ายได้ ลักษณะของแห้วที่มีหัวแก่พร้อมที่จะเก็บเกี่ยวนั้นจะมีสีแดงปนดำ ขณะที่หัวแห้วที่มีสีขาวนั้นแสดงว่ายังอ่อนไม่ได้ที่

ท่านที่สนใจต้องการชมนาแห้ว และชิมแห้วหวานมันจากเมืองสุพรรณฯ ควรแวะเวียนมาในพื้นที่อำเภอศรีประจันต์ ดินแดนที่ได้ชื่อว่านาแห้วแห่งเมืองสุพรรณบุรี รับรองว่าจะได้แห้วคุณภาพดีนำกลับไปรับประทานอย่างไม่น่าผิดหวัง

ศูนย์พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี

สำหรับเมืองที่เป็นอู่ข้าวอู่น้ำอย่างจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรหรือศูนย์พันธุ์พืชเพาะเลี้ยงแห่งนี้ ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมงานทางด้านพันธุ์พืช และช่วยพัฒนาอาชีพทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ระบบควบคุมการทำงานโดยคอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยในด้านการผลิต ทั้งการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ การอนุบาลพืช ทั้งระบบการควบคุมอุณหภูมิ การควบคุมความเข้มของแสง การควบคุมศัตรูพืช การให้น้ำ ให้ปุ๋ย การฆ่าเชื้อ รวมไปถึงการขยายและกระจายพันธุ์

ภายในศูนย์แห่งนี้ มีอาคารมากมายที่น่าสนใจคือ โรงอนุบาลพืชขนาดเล็ก จนสามารถนำไปปลูกได้ โรงขยายพันธุ์พืช เพื่อเพิ่มหรือขยายแม่พันธุ์พืชที่ปลอดโรคแล้ว หรือพันธุ์พืชหลักให้มีปริมาณที่มากขึ้น โรงเรือนสาธิต ใช้สาธิตและทดสอบการปลูกพืชเพาะเลี้ยง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้ที่นำไปปลูก โรงเรือนแม่พันธุ์ปลอดโรค มีการใช้ระบบควบคุมแมลงที่เข้มงวด ใช้เก็บหรือเตรียมแม่พันธุ์ เพื่อนำไปเพาะเลี้ยงหรือเพิ่มขยายต่อไป และสุดท้ายคือ โรงผลิตต้นกล้า ใช้สำหรับอนุบาลพืชที่ขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ดหรือปักชำ

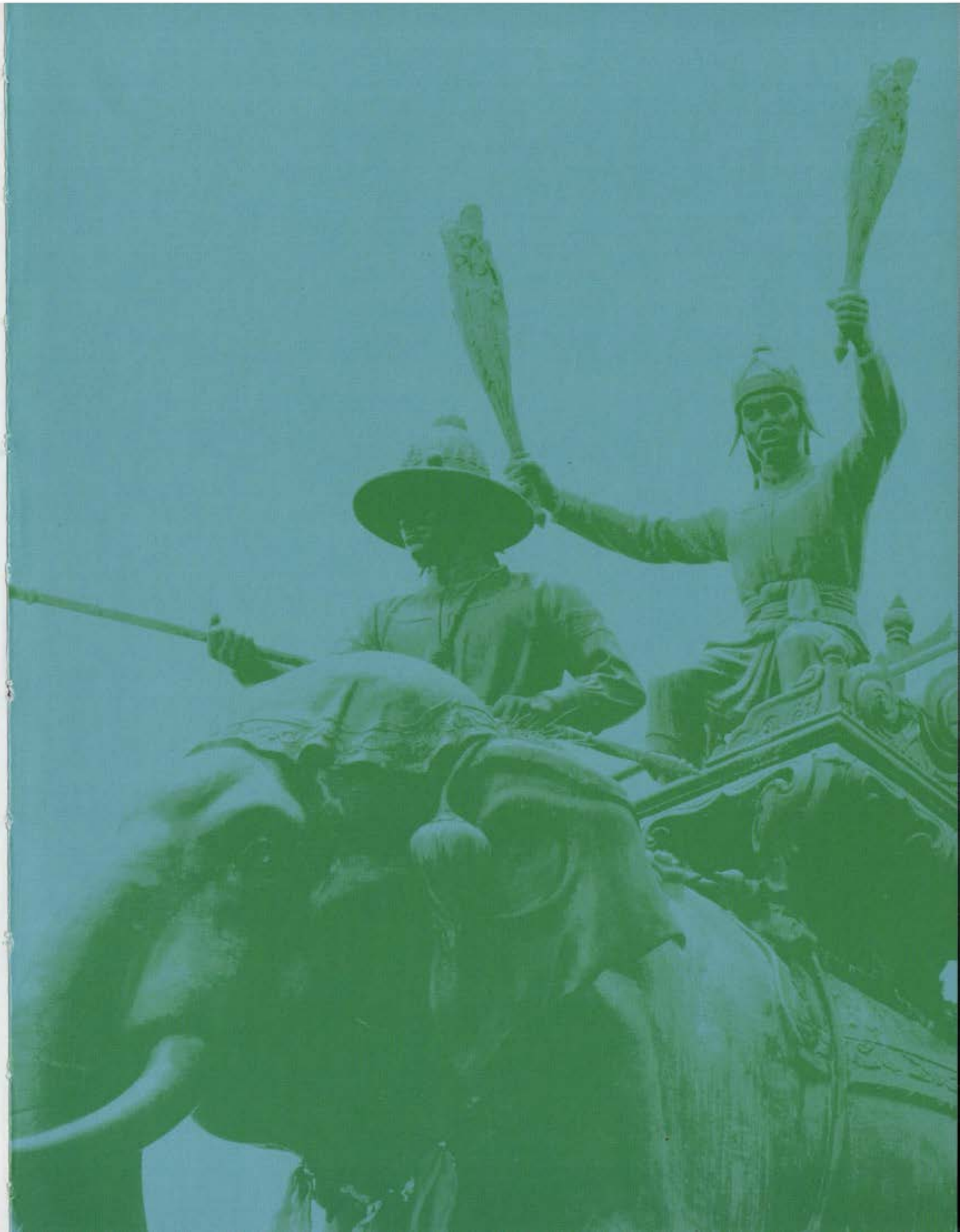
ศูนย์พันธุ์พืชเพาะเลี้ยงจังหวัดสุพรรณบุรี

ตั้งอยู่ที่ตำบลพลับพลาไชย
อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
สอบถามรายละเอียดที่ โทร. 035 551 399

เมืองแห่งประวัติศาสตร์

ถ้าเอ่ยถึง "ลูกปัดอู่ทอง" คนสุพรรณรู้จักค่าของมันเป็นอย่างดี ลูกปัดมากมายถูกขายผ่านมือต่อมือไปสู่นักสะสม เช่นเดียวกับวัตถุโบราณหลายชิ้นที่มีการค้นพบที่สุพรรณบุรี การได้ย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ของสุพรรณบุรีจึงไม่ต่างอะไรจาก การนั่งชมภาพยนตร์ย้อนยุคที่เปิดเผยความรุ่งเรืองในอดีต ให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้

สุพรรณบุรีเป็นเมืองที่มีความมั่นคงทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ มาสู่ยุคการสร้างชุมชนโบราณ ก็มีการค้นพบชุมชนโบราณเหล่านี้มากมายทั่วจังหวัด จนถึงสมัยอาณาจักรฟูนันและทวารวดี ชื่อของสุพรรณบุรีก็ปรากฏความเชื่อมโยงด้วย "เมืองโบราณอู่ทอง" คือภาพสะท้อนความยิ่งใหญ่ของสุพรรณบุรีในอดีตได้เป็นอย่างดี ครั้นมาถึงสมัยก่อร่างสร้างอยุธยา สุพรรณบุรีก็มีศักดิ์และศรีเป็นนครรัฐเทียมเมืองหลวง เป็นสนามรบแห่งมหาสงครามยุทธหัตถี จวบจนยุครัตนโกสินทร์ ชื่อของสุพรรณบุรีก็ยังปรากฏอยู่เสมอมา

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ตำนานมหาวีรกรรมอันยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษไทยบนแผ่นดินสุพรรณบุรี คือศึกยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จอมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา กับพระมหาอุปราชาแห่งกรุงหงสาวดี เมื่อปี พ.ศ. 2135 ถึงแม้สุพรรณบุรีจะไม่ใช่เมืองเอกเช่นอยุธยา แต่ก็เป็นฐานกำลังทางทหารที่สนับสนุนราชธานีด้วยดีมาตลอด และใช้เป็นเส้นทางเดินทัพจากไทยสู่พม่าเป็นประจำ โดยเฉพาะมหาสงครามยุทธหัตถี

เหตุการณ์ครั้งนั้นร้อนระอุขึ้น เมื่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงประกาศอิสรภาพให้กรุงศรีอยุธยา ไม่ขึ้นต่อหงสาวดีอีกต่อไป และกลายเป็นชนวนสำคัญนำไปสู่มหาสงครามและชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ ที่ประวัติศาสตร์ไทยได้จารึกเอาไว้ โดยมีผืนดินของสุพรรณบุรีเป็นประจักษ์พยาน

หลักฐานที่สะท้อนถึงเหตุการณ์นั้นได้เป็นอย่างดี ก็คือร่องรอยของซากเจดีย์ ซึ่งเชื่อกันว่าสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงโปรดฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะของฝ่ายไทย ณ ทุ่งหนองสาหร่าย อำเภอศรีประจันต์ บ้างก็บอกว่า นอกจากสมเด็จพระนเรศวรมหาราชจะทรงโปรดให้สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติของพระองค์เองกับพระอนุชาแล้ว ยังเป็นการอโหสิกรรมและเพื่อไว้อาลัยแด่ดวงวิญญาณของพระมหาอุปราชาอีกด้วย แม้สงครามได้จบสิ้นลงไปแล้ว แต่เมืองสุพรรณบุรีก็ยังเป็นเส้นทางเดินทัพ และสนามยุทธในสมัยกรุงศรีอยุธยาอยู่หลายครั้งหลายครา เพราะมีชื่อของพระยาสุพรรณบุรี เจ้าเมืองสุพรรณบุรี เป็นนายกองติดตามสมเด็จพระนเรศวรมหาราชยกทัพไปตีเมืองหงสาวดีและตองอูอีกด้วย

ปัจจุบันองค์เจดีย์ยุทธหัตถีที่ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ เพื่อครอบซากเจดีย์เดิมเป็นแบบลังกาทรงกลมใหญ่สีขาว สูง 66 เมตร ด้านหน้าองค์พระเจดีย์คือพระบรมราชานุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชในอิริยาบถทรงพระคชาธารออกศึก บริเวณภายในองค์เจดีย์มีการจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับพระราชประวัติและวีรกรรมของพระองค์ เลยจากเจดีย์ไปราวๆ 100 เมตรเป็นที่ตั้งของพระตำหนักสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งมีรูปปั้นของพระองค์และพระสุพรรณกัลยา ซึ่งมีคนนิยมไปสักการะอยู่เสมอ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลปัจจุบัน ได้เสด็จฯทรงประกอบพิธีบวงสรวงและเปิดพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2502 และได้กำหนดให้วันที่ 25 มกราคม ของทุกปี เป็นวันถวายราชสักการะของพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

จากภาพขาวดำยุคเก่าก่อนของวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเก่าขลังในตัวองค์พระปรางค์ประธานได้เป็นอย่างดีปัจจุบันของปรางค์ประธานองค์เดิม ที่มีกิ่งใบของต้นไม้ใหญ่ทอดลงมาเป็นร่มเงาเหนือพระปรางค์องค์นั้น ยิ่งขับความเก่าขลังให้มีมิติน่าดูยิ่งขึ้น ทว่าสิ่งที่เหนือกว่านั้นกลับซ่อนอยู่ภายในปรางค์องค์ประธาน ซึ่งในอดีตวัดพระศรีรัตนมหาธาตุนี้เคยเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองสุพรรณบุรีมาก่อน โดยสันนิษฐานว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า 600 ปี

เลียบไปตามถนนสมภารคง มีวัดเก่าแก่มากมายรายล้อม และหนึ่งในนั้นก็คือวัดพระศรีรัตนมหาธาตุหรือที่เรียกกันติดปากว่า "วัดพระธาตุ" บ้าง "วัดหน้าพระธาตุ" บ้าง แรกเริ่มเดิมทีวัดนี้เจริญรุ่งเรืองมาก ชาวเมืองสุพรรณบุรีต่างเคารพศรัทธาและไปสักการะกันไม่ขาดสาย แต่พอกรุงศรีอยุธยาถูกพม่ารุกรานจนแตกพ่าย เมืองต่างๆ กลายเป็นเมืองร้าง รวมทั้งสุพรรณบุรีเองด้วย วัดพระศรีรัตนมหาธาตุจึงทรุดโทรมไปตามกาลเวลา และกลายเป็นวัดร้างในที่สุด

พอปี พ.ศ. 2446 ชาวจีนที่มาปลูกผักอยู่ใกล้ๆ บริเวณวัด ได้ลงไปในองค์พระปรางค์และค้นพบสิ่งสำคัญที่ซุกซ่อนอยู่ภายใน และได้ขุดเอาทรัพย์สินที่มีค่ามากมายหนีไป เมื่อข่าวแพร่สะพัดออกไปทำให้ชาวบ้านชักชวนไปขุดกันยกใหญ่ และได้พบพระเครื่องและพระพุทธรูปต่างๆ จำนวนมาก เช่น พระนาคปรกแบบลพบุรี พระกำแพงศอกศิลปะสุโขทัย และพระพิมพ์ผงสุพรรณอันลือเลื่อง ซึ่งเป็นหนึ่งใน "เบญจภาคีทั้ง 5" ที่เซียนพระใฝ่ฝันอยากครอบครอง แต่การที่ชาวบ้านพากันไปขุดสมบัติที่วัดนั้น ทำให้สภาพขององค์พระปรางค์จากเดิมที่ทรุดโทรมอยู่แล้วกลับย่ำแย่เข้าไปอีก ต่อมาในสมัยที่พระยาสุนทรสงคราม (อี้ กรรณสูต) ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการเมืองในขณะนั้น ได้เกณฑ์คนไปขุดค้นของสำคัญและนำมาเก็บรักษาไว้ในจวนผู้ว่าฯ และได้สั่งให้ซ่อมแซมบูรณะวัดพระศรีรัตนมหาธาตุเสียใหม่

> วัดนี้เจริญรุ่งเรืองมาก ชาวเมืองสุพรรณบุรีต่างเคารพศรัทธา
> และไปสักการะกันอย่างไม่ขาดสาย

โบราณสถานวัดสนามชัย

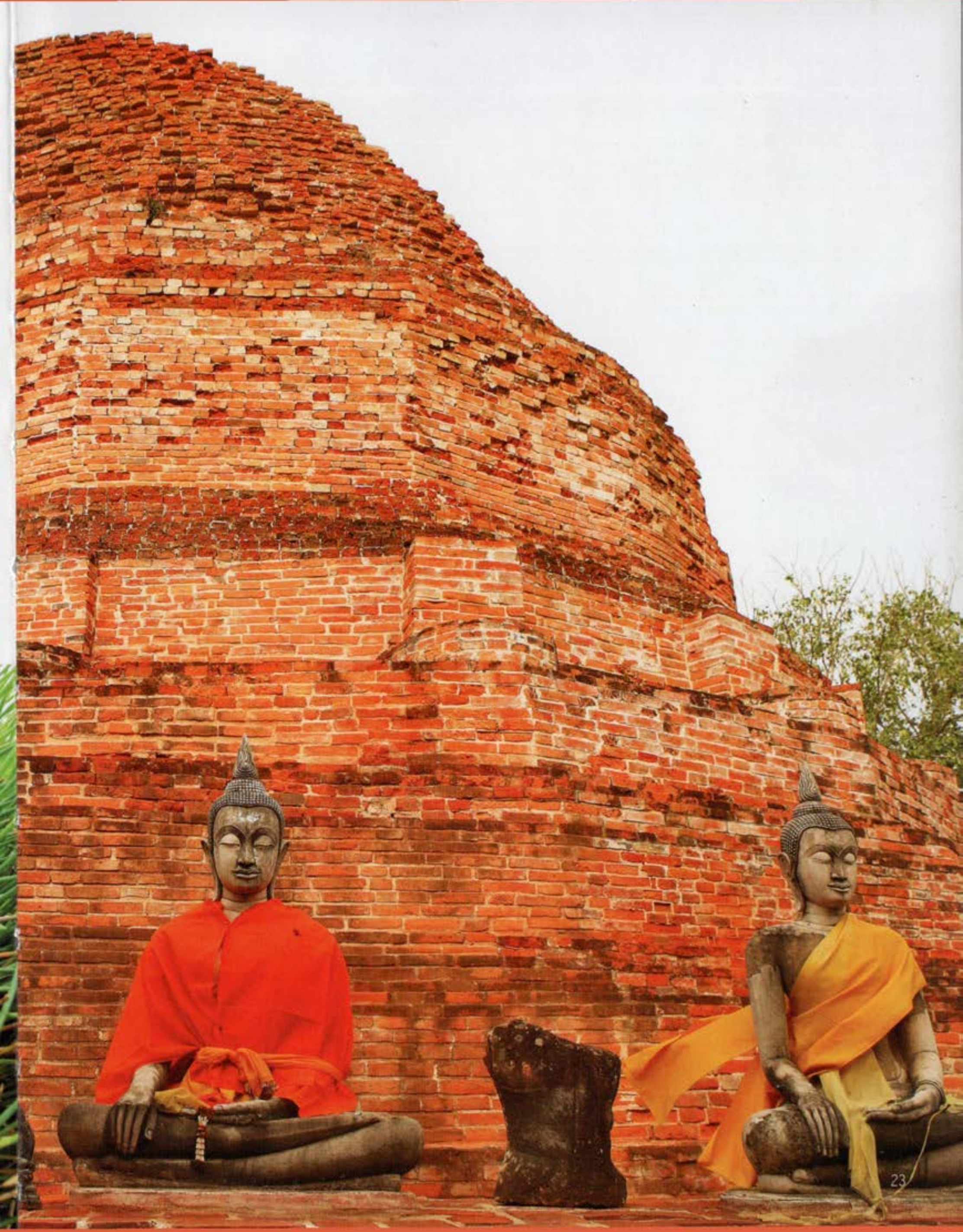
ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน (แม่น้ำสุพรรณบุรี) คือที่ตั้งของวัดร้างแห่งหนึ่งชื่อว่า วัดสนามชัย แม้จะเป็นวัดร้างอยู่นอกตัวเมือง แต่วัดนี้ก็มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ไม่เป็นรองใคร ในอดีตวัดนี้น่าจะรุ่งเรืองมาก และหากมีสภาพสมบูรณ์แล้วน่าจะมีขนาดใหญ่โตมโหฬารมากทีเดียว

สภาพในปัจจุบันของวัดสนามชัยเหลือเพียงเจดีย์ประธาน 1 องค์ และซากโบราณสถานอื่นๆ ทั้งซากพระอุโบสถทางตะวันออก เจดีย์ประธานอยู่ตรงกลาง และซากวิหารทางตะวันตกที่เชื่อมต่อถึงกันตลอด อีกทั้งยังมีกำแพงแก้วรายรอบ รวมทั้งเจดีย์บริวารที่น่าจะเป็นเจดีย์ 16 เหลี่ยม

มีนักโบราณคดีมาสำรวจซากเจดีย์แล้วลงความเห็นต้องกันว่า วัดนี้น่าจะมีการสร้างและบูรณะปฏิสังขรณ์มาถึง 3 สมัย เหตุผลนั้น...ไล่เรียงมาตั้งแต่เชิงฐานเจดีย์ก่อด้วยอิฐแผ่นใหญ่สีแดงไม่ถือปูนน่าจะเริ่มสร้างมาตั้งแต่สมัยทวารวดี ครั้นถึงสมัยอู่ทอง ก็มีการก่อองค์เจดีย์ตรงฐานเดิมโดยใช้อิฐก้อนเล็กกว่าและมีสีคล้ำ ซึ่งต่างจากอิฐในยุคก่อน พอมาถึงสมัยอยุธยา องค์เจดีย์ได้ชำรุดทรุดโทรมลงไปมาก จึงมีการบูรณะปฏิสังขรณ์กันอีกครั้งหนึ่ง

ประมาณปี พ.ศ. 2505 กรมศิลปากรได้ส่งเจ้าหน้าที่มาขุดแต่งองค์เจดีย์และค้นหาโบราณวัตถุภายในนั้น พบเพียงอัฐิที่เผาจนเป็นเถ้าถ่านจำนวนมาก สันนิษฐานว่าเป็นอัฐิของเหล่าทหารหาญที่สละชีพเมื่อครั้งสงครามไทยกับพม่า แต่ก็ยังไม่รู้ชัดว่าเป็นสงครามครั้งใด และการค้นพบคูหาภายในองค์เจดีย์ที่บรรจุอัฐิเป็นจำนวนมากนี่เอง ได้กลายเป็นลักษณะพิเศษของวัดนี้ที่ได้รับการจารึกเอาไว้

นอกจากวัดสนามชัยแล้ว ในสุพรรณบุรียังปรากฏวัดเก่าแก่อีกหลายแห่งที่แม้มีสภาพเป็นวัดร้างในปัจจุบัน แต่นั่นก็คือประจักษ์พยานสำคัญที่ย้ำเตือนให้รู้ว่าครั้งหนึ่งหน้าประวัติศาสตร์ก็เคยมีชื่อของสุพรรณบุรีเกรียงไกรอยู่ภายในนั้น

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง

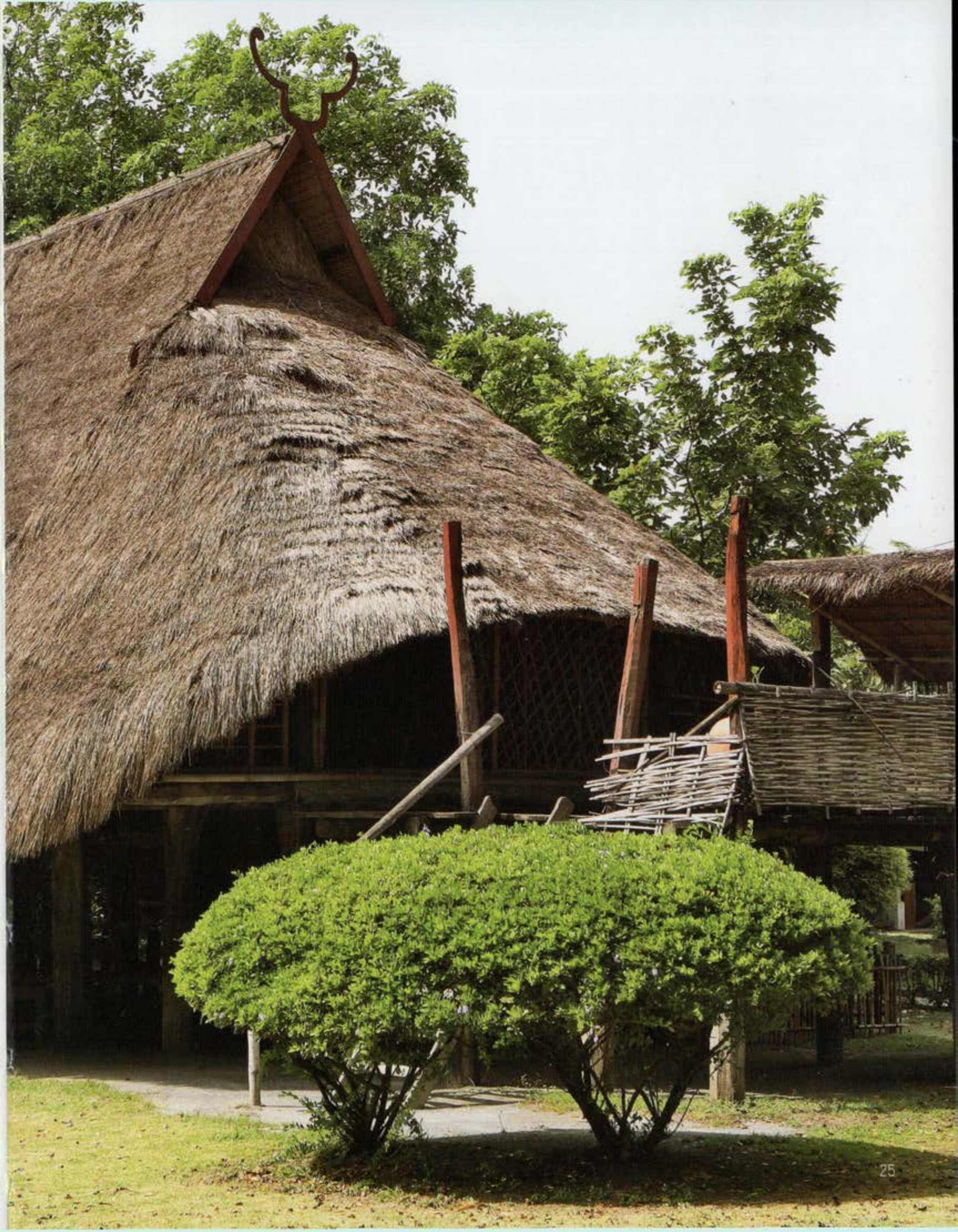
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง เป็นสถานที่เก็บรักษาและจัดแสดงวัตถุโบราณล้ำค่ามากมาย ที่ทำให้เราได้เรียนรู้เรื่องราวความรุ่งเรืองของ "เมืองโบราณอู่ทอง" อาณาจักรอันยิ่งใหญ่และรุ่งเรืองถึงขีดสุดในยุคสมัยทวารวดีและเมื่อเซียนเล่นของเก่าในสุพรรณบุรีเกิดความนิยมสะสมลูกปัดอู่ทองที่ถือเป็นของสำคัญคู่บ้านคู่เมืองของคนสุพรรณบุรีเมืองอู่ทองก็เป็นที่รู้จักมากขึ้น

ลูกปัดโบราณเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนของความรุ่งเรืองในอดีตที่ส่งผ่านอิทธิพลมาสู่ยุคปัจจุบัน เมืองโบราณอู่ทอง เป็นอีกหนึ่งชุมชนโบราณที่มีการเชื่อมต่ออารยธรรมจากอินเดียที่แผ่กระจายเข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีสำคัญเก่าแก่ไม่แพ้เมืองโบราณ นครปฐม หรือเมืองโบราณคูบัวราชบุรี และสุพรรณบุรีเองก็เป็นจังหวัดที่พบโบราณวัตถุและโบราณสถานที่เป็นศิลปะทวารวดีจำนวนมาก โดยเฉพาะที่บริเวณ เมืองโบราณอู่ทองนี่เอง

โบราณวัตถุสำคัญหลายชิ้นที่ขุดพบ ถูกนำมาเก็บรักษาไว้อย่างดีและจัดแสดงให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชม ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง เพื่อแสดงพัฒนาการของเมืองโบราณแห่งสุวรรณภูมิ นอกจากจะได้เห็นลูกปัดที่ค้นพบในเมืองอู่ทองตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยทวารวดีแล้ว โบราณวัตถุชิ้นเอกที่น่าสนใจ คือ ธรรมจักรศิลาสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ที่เป็นเครื่องหมายปฐมเทศนาของพระพุทธเจ้า และพบที่เมืองโบราณนครปฐมเช่นกัน แต่ที่พบพร้อมทั้งแท่นและเสานั้นมีแห่งเดียวที่เมืองโบราณอู่ทอง

นอกจากนั้นยังมีวัตถุโบราณน่าสนใจอีกหลายชิ้น อาทิ เศียรพระพุทธรูปทองสำริด สิงห์สำริด ลูกปัดโบราณ อีกทั้งลูกปัดโรมันสมัยที่ชาวโรมันเข้ามาค้าขายเมื่อ 2,000 ปีมาแล้ว นอกจากนี้ยังมี ลูกปัดไวกิ้ง จากกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียที่เดินทางเข้ามาติดต่อกับเมืองโบราณอู่ทองในยุคนั้น และบริเวณลานกลางแจ้งที่สร้างเป็นเรือนไม้ใต้ถุนสูงแบบลาวโซ่ง ได้จัดแสดงวัฒนธรรมประเพณีการแต่งกาย เครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของชาวลาวโซ่งอีกด้วย

อยากย้อนเวลากลับไปหาความรุ่งเรืองของเมืองโบราณอู่ทองในอดีต
ลองแวะเวียนเข้ามาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง
เปิดให้เข้าชมทุกวัน ยกเว้น วันจันทร์ อังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์
ตั้งแต่เวลา 08.30 น. - 16.00 น. ค่าเข้าชมคนละ 10 บาท

บาตรสังคโลก วัดสุวรรณภูมิ

หากถามคนสุพรรณฯ ว่าสิ่งใดที่เป็นหนึ่งเดียวของสุพรรณบุรี ที่ไม่มีอื่นใดในโลกเสมอเหมือน คนรู้จริงย่อมเอ่ยถึง "บาตรสังคโลกสมัยสุโขทัย" ณ วัดสุวรรณภูมิ วัตถุโบราณล้ำค่าชิ้นนี้ได้รับการประมูลคืนกลับสู่อ้อมอกของคนสุพรรณอีกครั้งด้วยจำนวนเงิน 60,000 บาท โดย ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ที่ได้ประมูลคืนมาจากจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งนำไปตั้งแต่ พ.ศ. 2505 และได้ทำพิธีส่งมอบคืนให้กับวัดสุวรรณภูมิ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512

บาตรสังคโลกชิ้นนี้ถือเป็นทรัพย์สมบัติที่ลูกหลานสุพรรณฯ รักและหวงแหนยิ่งนัก ไม่เพียงเหตุผลที่เป็นเพียงชิ้นเดียวในประเทศไทยเท่านั้น หากยังเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจให้คนสุพรรณมองเห็นถึงความสำคัญในสมบัติของชาติ และในฐานะชาวไทยคนหนึ่งที่จะต้องเก็บรักษาเอาไว้ ปัจจุบันบาตรสังคโลกนี้เก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น) วัดสุวรรณภูมิ เป็นอาคารสถาปัตยกรรมไทย 2 ชั้นซึ่งเป็นที่จัดแสดงโบราณวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ และเครื่องประดับมากมายที่เป็นสมบัติส่วนตัวของพระเทพวุฒาจารย์ (เปลื้อง) ที่ท่านสร้างขึ้นเพื่อบูชาคุณสมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณณสิริ)

สำหรับวัดสุวรรณภูมินั้นเดิมชื่อว่า วัดกลาง และเป็นวัดกลางวัดเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในเสภาพื้นบ้านเรื่องขุนช้าง - ขุนแผน ตอนที่ขุนช้างสั่งให้รื้อเรือนหอของขุนแผนเพื่อมาสร้างเป็นวัดนี้ เพราะมีที่มาตามตำนานเช่นนี้จึงทำให้วัดสุวรรณภูมิมีเรื่องเล่าขาน นอกเหนือจากเป็นที่เก็บรักษาบาตรสังคโลก

ในอดีตวัดนี้เคยเป็นวัดร้างมาพักหนึ่ง ต่อมาปี พ.ศ. 2374 มีการซ่อมแซม และเรียกใหม่ว่า "วัดใหม่" และเป็นชื่อที่เรียกติดปากชาวบ้านละแวกนั้นมาจนปัจจุบัน พอปี พ.ศ. 2459 สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสเสด็จตรวจการคณะสงฆ์ทางชลมารค และประทับที่วัดใหม่นี้นานถึง 3 เดือน จึงทรงประทานนามเสียใหม่ให้ไพเราะกว่าเดิม และนี่ก็คือที่มาของชื่อ "สุวรรณภูมิ"

พระสังฆราชชาวสุพรรณบุรี

เป็นเรื่องปลื้มใจนักหนาของคนสุพรรณฯ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ สถาปนาสมเด็จพระวันรัต วัดพระเชตุพน (ปุ่น ปุณณสิริ มหาเถระ) ชาวอำเภอสองพี่น้องโดยกำเนิด เป็นสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปรินายก องค์ที่ 17 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระสังฆราชองค์นี้เป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้การยกย่อง

มะขามยักษ์ วัดแค

ตอนหนึ่งของวรรณคดีเรื่องขุนช้าง-ขุนแผนเล่าว่า ในคราวที่ขุนแผนมาร่ำเรียนวิชากับอาจารย์คง ที่วัดแคสมัยที่เป็นสามเณรแก้ว อาจารย์คงได้สอนให้สามเณรแก้วเสกใบมะขามจากต้นมะขามยักษ์นี้ให้เป็นตัวต่อและตัวแตนจนเก่งกล้าเพื่อรับมือกับข้าศึก รู้หรือไม่ว่ามะขามยักษ์ที่อยู่ในวรรณคดีเรื่องนั้นมีอยู่จริงและเป็นต้นเดียวกับมะขามยักษ์วัดแคแห่งนี้ ปัจจุบันต้นมะขามยักษ์ขนาด 5 คนโอบต้นนี้ ได้กลายเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่มีผู้คนกราบไหว้บูชา บริเวณใกล้เคียงกันยังมีหมู่เรือนไทยโบราณที่เรียกว่า "คุ้มขุนแผน"

หันกลับมาดูที่วัดแคกันบ้าง เชื่อว่าวัดนี้มีอายุยาวนานหลายร้อยปีทีเดียว พบหลักฐานหลายอย่างยืนยันว่าเป็นวัดที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา ไม่ว่าจะเป็นพระประธานหรือหลวงพ่อพุทธมงคลในพระวิหารหลังเก่า ซึ่งเป็นพระพุทธรูปก่ออิฐถือปูน ศิลปะอยุธยา นอกจากนี้ยังมีใบลานจารึกกับสมุดข่อยจารึกพระมาลัยคำหลวง ซึ่งเป็นชิ้นเดียวกับที่อยู่ในสมัยอยุธยาอีกด้วย

โบราณวัตถุสำคัญอีกชิ้นที่น่าสนใจและเปี่ยมคุณค่ายิ่งก็คือรอยพระพุทธบาทสี่รอยที่ทำจากทองเหลือง ในนั้นมีเรื่องราวของชาดกในพุทธศาสนานับร้อยรูปอีกด้วย

อิ่มเอมกับความอลังการและยิ่งใหญ่ของต้นมะขามยักษ์ที่ยืนยาวมาเป็นร้อยปีแล้ว ลองเข้าไปสำรวจความเป็นไปภายในพระวิหารของวัดแคที่มีพระพุทธรูปปางมารวิชัยขัดสมาธิราบสมัยรัตนโกสินทร์ประดิษฐานอยู่ด้วย งดงามตามแบบพุทธศิลป์ทุกกระเบียดนิ้ว พระพุทธรูปองค์นี้สร้างด้วยทองเหลือง จีวรและอังสะเป็นลายดอกพิกุลที่ละเอียดงดงามมาก นอกจากนี้ยังมีระฆังทองเหลือง หม้อต้มกรักทองเหลืองสำหรับให้พระใช้ย้อมจีวรด้วยสีกรักหรือสีน้ำตาลไหม้ และฆ้องทองเหลืองซึ่งเป็นของสมัยรัตนโกสินทร์แทบทั้งสิ้น

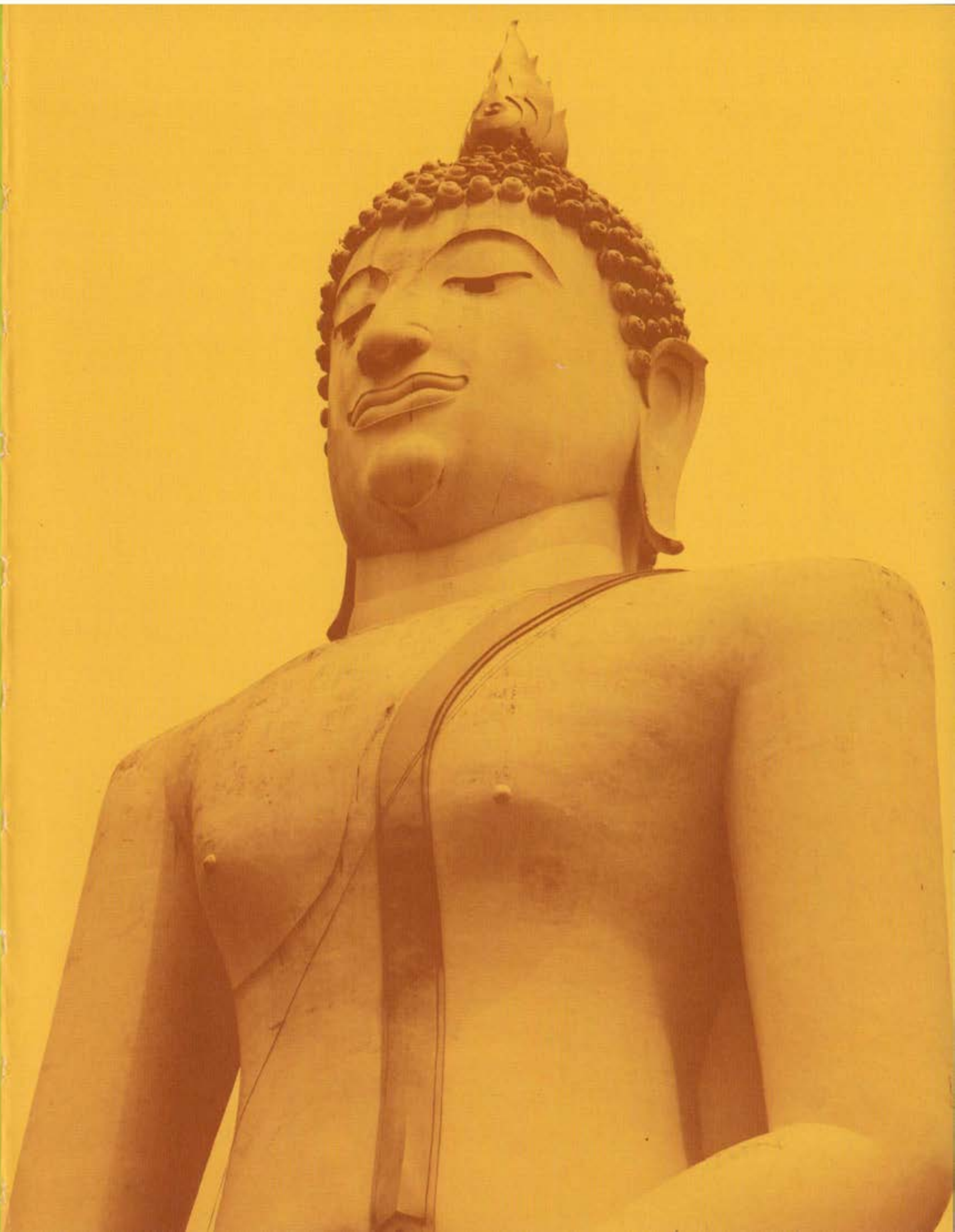
คุณค่าของประวัติศาสตร์ที่ส่งผ่านมาสู่จิตใจของเรานั้นลึกซึ้งกว่าที่คิดนัก ทุกย่างก้าวที่เดินเข้าไปสัมผัส ทุกจังหวะของสายตาที่ไล่ไปตามริ้วรอยซึ่งผุพังตามกาลเวลา กลับทำให้ทุกวินาทีนั้น กลายเป็นรอยต่อระหว่างอดีตและปัจจุบันที่ผสานกันได้อย่างลงตัว

เมืองแห่งศาสนา และ **วัฒนธรรม**

เมื่อศิลปวัฒนธรรมคือสิ่งที่แสดงถึงความเป็นอารยะของชุมชน สุพรรณบุรีก็เป็นจังหวัดที่เปี่ยมไปด้วยความงดงามทางวัฒนธรรมและศิลปกรรม โดยเฉพาะวิถีแห่งพุทธศาสนิกชนที่ผูกพันอยู่กับวัดวาอารามเป็นที่ตั้ง มองในภาพกว้างจะพบว่าทั่วจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น มีวัดเก่าแก่อยู่มากมาย บางวัดอายุยืนยงหลายร้อยปี บางวัดแม้เก่าคร่ำแทบไม่เหลือสภาพเดิมในปัจจุบัน หากยังคงทิ้งร่องรอยอันเป็นรากแห่งประวัติศาสตร์ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา อีกทั้งภายในวัดต่างๆ พบวัตถุล้ำค่ามากมาย รวมถึงจิตรกรรมฝาผนังมากมายที่ปรากฏอยู่บนผนังของอารามสำคัญต่างๆ โดยส่วนใหญ่เป็นภาพสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คนในยุคนั้น และถือเป็นศิลปะที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่ง

พร้อมแล้วหรือยังที่จะก้าวเข้าสู่โลกแห่งความสงบในอารามอันเป็นศูนย์รวมแห่งศรัทธา

วัดป่าเลไลยก์

วัดป่าเลไลยก์ที่คนสุพรรณฯ รู้จักกันดี ก็คือการเป็นแหล่งชุมนุมนักเล่นเพลงแห่งท้องทุ่งภาคกลาง ในงานไหว้พระวันขึ้น 7-9 ค่ำ เดือน 5 และในวันขึ้น 7-9 ค่ำ เดือน 12 งานนี้มีคนมาเที่ยวกันเนืองแน่น นอกจากบทเพลงท้องทุ่งอันไพเราะเสนาะหูแล้ว ทุกคนต่างมุ่งหน้ามาเพื่อสักการะ "หลวงพ่อโต" พระพุทธรูปปางเลไลยก์ ศิลปะสมัยอู่ทอง สุพรรณภูมิ ซึ่งประดิษฐานอยู่ในวิหารสูงที่เห็นเด่นมาแต่ไกล

เมื่อก่อนชาวบ้านเรียกวัดป่าเลไลยก์ว่า "วัดป่า" ทว่าชื่อเดิมของวัดนี้คือ "วัดลานมะขวิด" ถือเป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองสุพรรณบุรีมาแต่โบราณ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 วัดนี้สร้างขึ้นสมัยใดไม่มีข้อบ่งชัด แต่หลักฐานจากพงศาวดารเหนือทำให้พอสันนิษฐานได้ว่าน่าจะสร้างก่อนปี พ.ศ. 1706 และได้รับการบูรณะเรื่อยมาจนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาแตกพ่ายเมื่อปี พ.ศ. 2310 สุพรรณบุรีได้กลายเป็นเมืองร้าง และวัดนี้ก็ไม่มีใครเหลียวแลอีกเลย

พอสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ช่วงที่ทรงผนวชอยู่และได้เสด็จธุดงค์ประพาสจังหวัดสุพรรณบุรี ทรงพบวัดป่าเลไลยก์ที่รกร้าง ไม่มีพระสงฆ์จำพรรษา จึงทรงนมัสการหลวงพ่อโตและทรงตั้งจิตอธิษฐานว่าถ้าได้ครองราชสมบัติแล้ว จะกลับมาบูรณะถวายเป็นพุทธบูชา และเมื่อพระองค์ได้ทรงครองราชย์แล้วจึงได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยานิกรบดินทร์และหลวงพ่อกล่ำ ต่อเติมหลังคาพระวิหารและปฏิสังขรณ์องค์พระพุทธรูป และสร้างพระพุทธรูปสำริดอีก 2 องค์ จากนั้นอัญเชิญไปประดิษฐานไว้เบื้องหน้าหลวงพ่อโตในวิหารนั้น

หลวงพ่อโต พระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ สันนิษฐานว่าเดิมเป็นพระพุทธรูปปางปฐมเทศนา สร้างไว้กลางแจ้งเช่นเดียวกับหลวงพ่อโตวัดพนัญเชิง จ.พระนครศรีอยุธยา และด้านหลังพระอุโบสถใหญ่ เป็นวิหารหลวงพ่อดำ (พระเสี่ยงทาย) ที่มีพระประธานและชิ้นส่วนของพระเพลาของพระหินทราย ที่ชาวสุพรรณฯ เชื่อว่าหากอธิษฐานถึงสิ่งใดแล้วสามารถยกพระเพลาขึ้นได้แสดงว่าจะได้สิ่งนั้น

ภายในเขตวัดป่าเลไลยก์ยังมีโบสถ์มอญ ที่เคยมีการพบพระเครื่องเนื้อชินเงินผิวปรอทขาว ที่เรียกว่ามอญสำลี รวมทั้งด้านหน้าวิหารหลวงพ่อโตก็ยังมีเจดีย์มอญที่เคยมีคนพบพระเครื่องเนื้อชิน ปางปฐมเทศนาและปางเณรแก้ว กับพระเนื้อชินสนิมแดงทรงเทริดขนนก ต่อมานายพัฒน์ บุณยรัตพันธุ์ ผู้ว่าฯ ในสมัยนั้น ได้นำพระเครื่อง 25 พุทธศตวรรษ บรรจุเข้าไปในองค์พระเจดีย์นับพันองค์เลยทีเดียว

วัดไผ่โรงวัว

ศาสนาพุทธให้บทเรียนของบาป บุญ คุณ โทษเพื่อกระตุ้นเตือนจิตสำนึกมนุษย์ "วัดไผ่โรงวัว" แห่งนี้คือพุทธอุทยานอันเป็นศูนย์รวมที่มีความเป็น "ที่สุด" แห่งพุทธประติมากรรม สถาปัตยกรรม ทั้งบนสวรรค์ โลกมนุษย์ และนรกภูมิที่ปรากฏและสัมผัสได้จริงราวปาฏิหาริย์

ชื่อวัดไผ่โรงวัวเป็นชื่อที่ชาวบ้านเรียกกันติดปาก วัดนี้มีชื่อทางการว่า "วัดโพธาราม" เดิมเป็นวัดใหญ่ ไม่มีสิ่งดึงดูดที่น่าสนใจเลยแม้แต่น้อย จนกระทั่งท่านพระครูอุทัยภาคาธร (หลวงพ่อขอม) ได้แสดงศรัทธาที่มีต่อพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า ด้วยการสร้างพระพุทธรูปสำริดองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นพระพุทธรูปหล่อโลหะองค์ใหญ่ที่สุดในโลกเลยก็ว่าได้ ท่านได้ตั้งชื่อพระพุทธรูปองค์นี้ว่า "พระพุทธโคดม" มีขนาดหน้าตักกว้าง 10 เมตร และวัดส่วนสูงจากฐานถึงพระเกตุมาลาได้ประมาณ 26 เมตร ด้านหลังพระพุทธโคดม มีพระพุทธรูปอีกสององค์ประดิษฐานอยู่ ชาวบ้านมักเรียกว่า "หลวงพ่อดำ" กับ "หลวงพ่อขาว" ที่เชื่อกันว่าศักดิ์สิทธิ์ ขอสิ่งใดก็ได้สิ่งนั้น นอกจากนี้ยังมีปูชนียวัตถุที่น่าสนใจอีกมากมายภายในวัด ได้แก่ พระธรรมจักรทองสำริดใหญ่ที่สุดในโลก พระกะกุสันโธ รวมทั้งฆ้องและบาตรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกอีกเช่นกัน

วัดไผ่โรงวัวแบ่งพื้นที่ไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยจัดสรรพื้นที่ออกเป็นส่วนต่างๆ ให้พุทธศาสนิกชนเดินเที่ยวชม เพื่อย้ำเตือนจิตสำนึกตั้งมั่นอยู่ในความดี ไม่หลงมัวเมาไปกับความชั่ว

โดยร้อยเรียงเรื่องราวทางพุทธศาสนามาจัดแสดงไว้ เริ่มจากการจำลองเป็นนครกบิลพัสดุ์ แสดงเรื่องราวพุทธประวัติต่างๆ อันได้แก่ สังเวชนียสถาน 4 ตำบล นั่นก็คือสถานที่ประสูติ ตรัสรู้ แสดงปฐมเทศนา และปรินิพพาน บางส่วนก็จัดเป็นสวนประติมากรรมจำลองปราสาทที่ประทับ 3 ฤดูของเจ้าชายสิทธัตถะ และจำลองนรกภูมิ ด้วยรูปปั้นเปรตน่าเกลียดน่ากลัวต่างๆ แถมยังมีคำอธิบายเรื่องบาป ต้นเหตุที่ทำให้ต้องไปเกิดเป็นเปรตเหล่านี้

ทุกวันนี้พุทธศาสนิกชนจากทั่วทุกภูมิภาคก็ยังคงเดินทางมาเที่ยวชม และดื่มด่ำบทเรียนทางศาสนาที่วัดไผ่โรงวัวกันอย่างไม่ขาดสาย

พุทธประติมากรรม สถาปัตยกรรม
ทั้งบนสวรรค์ โลกมนุษย์ และนรกภูมิ
ที่ปรากฏและสัมผัสได้จริงราวปาฏิหาริย์

วัดพระนอน

วัดเก่าแก่ที่สร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยอู่ทองวัดนี้มีเอกลักษณ์สำคัญยิ่ง และน่าจะเป็นหนึ่งเดียวของไทย

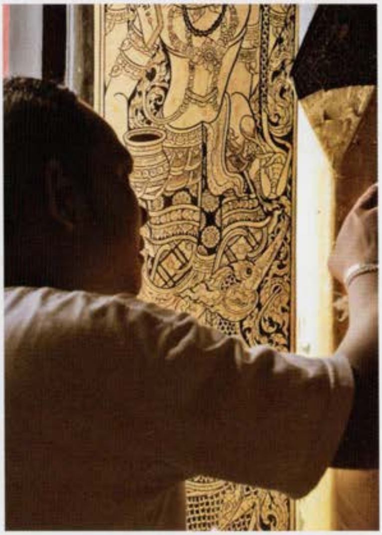
แม้ถูกทิ้งให้เป็นวัดร้างนานหลายร้อยปี แต่พระครูปลัดบุญส่ง ปุญญาวุโธ ก็ได้เข้ามาบูรณะและพัฒนาจนได้รับฐานะให้เป็นวัดพัฒนาดีเด่นประจำเมืองสุพรรณบุรี เมื่อสมัยที่มีการบูรณะซ่อมแซมวัดครั้งใหญ่นี้ ได้มีการขุดพบพระพุทธรูประฆังหินเก่าแก่ รวมทั้งเครื่องถ้วยชามสมัยทวารวดี อู่ทอง และสุพรรณภูมิจำนวนมาก อีกทั้งยังขุดพบพระเครื่องสมัยศรีวิชัยที่เรียกกันว่า "พระซุ้มจิก" ด้วย แต่ทางวัดเก็บรักษาไว้แค่เพียงระฆังหินที่ชาวบ้านเชื่อกันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก โดยแขวนระฆังใบนี้ไว้กลางแจ้งบริเวณหน้าวิหารพระนอนนั่นเอง

เอกลักษณ์ของวัดอันลือเลื่องและเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่พุทธศาสนิกชนของวัดพระนอน ก็คือพระนอนที่มีคุณลักษณะพิเศษ เป็นพระที่ไม่ได้นอนตะแคงเหมือนที่เราพบเห็นทั่วไป หากแต่นอนหงายในลักษณะเดียวกับพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย ยาวประมาณ 8 ศอก ประดิษฐานอยู่ในวิหารจตุรมุข โดยเชื่อกันว่าเป็นรูปปั้นของพระพุทธเจ้าทรงดับขันธ์ปรินิพพาน เพราะบนพระเศียรนั้นมีพระเมาลีประดับอยู่ด้วย

และเพราะวัดนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำที่มีฝูงปลาชุกชุม จึงได้มีการประกาศให้เป็นเขตอภัยทาน นับวันจำนวนปลายิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ที่มีมากที่สุดคือปลาสวายและปลาตะเพียน ในที่สุดจึงได้มีการกำหนดให้บริเวณริมแม่น้ำของวัดพระนอนเป็นเขตอุทยานมัจฉาแห่งแรกของเมืองไทยเมื่อปี พ.ศ. 2526 ทุกวันนี้วัดพระนอนกลายเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนสุพรรณฯ และคนจังหวัดใกล้เคียงที่ขับรถมาเที่ยวชมในวันหยุดสุดสัปดาห์

วัดหน่อพุทธางกูร
(จิตรกรรมฝาผนัง)

ในบรรดาภาพจิตรกรรมฝาผนังที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเฉพาะยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นที่ยังมีสภาพสมบูรณ์พอให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและยังหลงเหลืออยู่จนถึงปัจจุบัน หนึ่งในนั้นคือจิตรกรรมฝาผนังของวัดหน่อพุทธางกูรในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในอุโบสถหลังเก่า เขียนด้วยสีฝุ่นบนผนังปูนแบบมีรองพื้น คะเนอายุได้ว่าน่าจะอยู่ในช่วงรัตนโกสินทร์ตอนต้น สมัยรัชกาลที่ 3 ฝีมือช่างหลวงและช่างพื้นบ้าน หรืออาจจะเป็นฝีมือจากช่างชาวเวียงจันทน์ที่ถูกกวาดต้อนเข้ามาในสมัยนั้น

เรื่องราวของจิตรกรรมฝาผนัง วัดหน่อพุทธางกูร เป็นเรื่องทศชาติชาดก พระพุทธประวัติ พระธาตุจุฬามณี และภาพเทพชุมนุม นอกจากนี้ยังมีภาพสะท้อนถึงวิถีชีวิตชาวบ้านในยุคนั้น แสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของสังคมในอดีต เช่น การไว้ผมทรงมหาดไทย ไม่ใส่เสื้อ นุ่งโจงกระเบน หญิงไว้ผมปีก ห่มสไบ นุ่งทั้งผ้าถุงและโจงกระเบน ส่วนชาวจีนก็ไว้เปียยาว และอื่นๆ อีกมากมาย ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมของสุพรรณบุรีในยุคนั้น

จิตรกรรมฝาผนัง วัดหน่อพุทธางกูร
เป็นเรื่องทศชาติชาดก
พระพุทธประวัติ พระธาตุจุฬามณี และภาพเทพชุมนุม
นอกจากนี้ยังมีภาพสะท้อนถึงวิถีชีวิตชาวบ้านในยุคนั้น

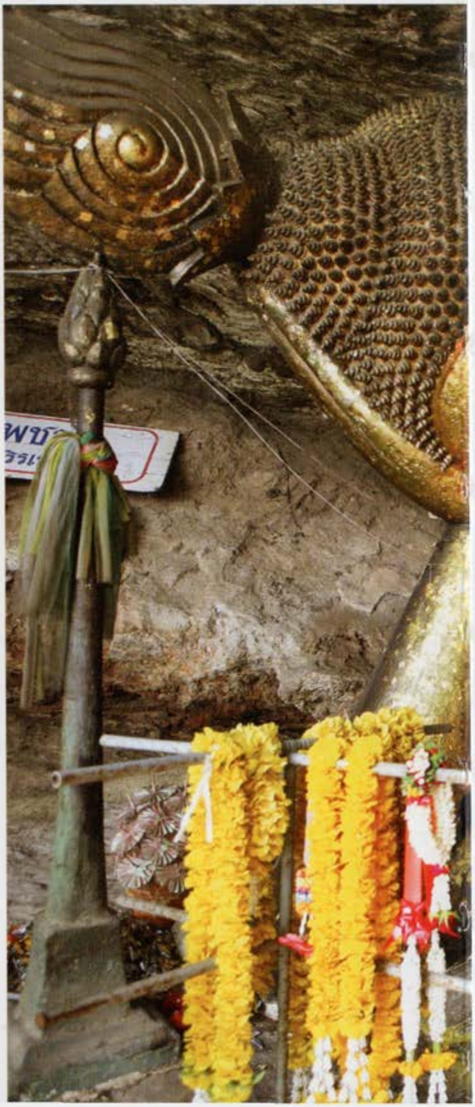

วัดเขาพระศรีสรรเพชญาราม

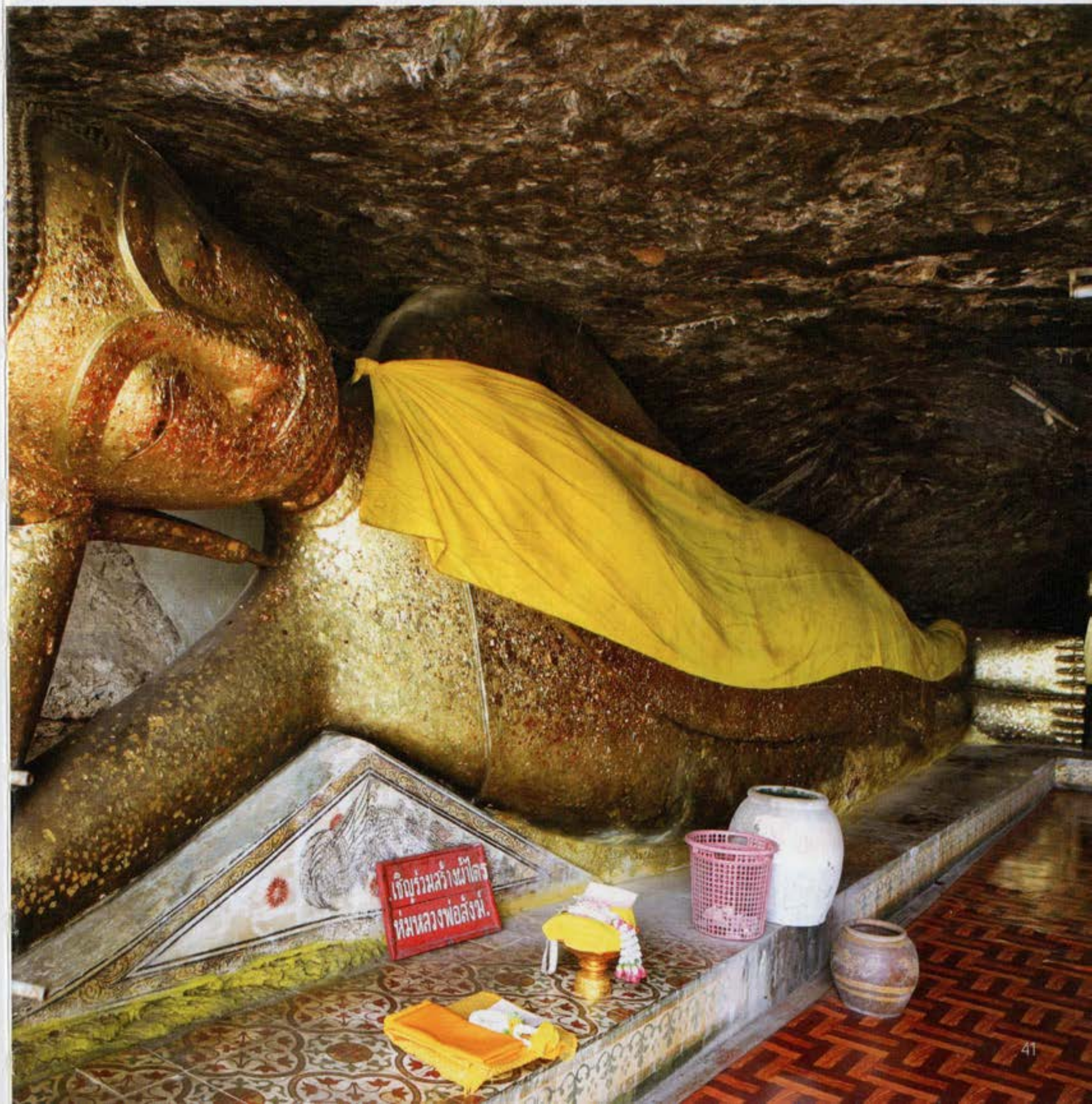
วัดเก่าแก่อีกวัดหนึ่งที่สันนิษฐานได้ว่าน่าจะมีมาตั้งแต่สมัยทวารวดีหรือสมัยอู่ทอง เนื่องจากได้มีการขุดค้นพบโบราณวัตถุในสมัยนั้นหลายชิ้น ก็คือวัดเขาพระศรีสรรเพชญาราม อำเภออู่ทองแห่งนี้เอง

วัดเขาพระศรีสรรเพชญาราม เดิมเรียกว่า วัดเขาพระ แต่แล้วสมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณณสิริ) ทรงมีพระราชดำริว่า ชื่อวัดนั้นซ้ำกับชื่อเดิมของวัดเขานางบวช จึงได้เรียกชื่อเสียใหม่ว่าวัดเขาพระศรีสรรเพชญาราม และใช้ชื่อนี้มาจนถึงปัจจุบัน

วัตถุโบราณชิ้นสำคัญของวัดนี้คือพระพุทธรูปปางพระมหากัจจาย (พระสังข์กัจจาย) จำหลักบนแท่นหินสีเขียว ที่ได้อัญเชิญไปประดิษฐานในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง นอกจากนี้ยังพบรอยพระพุทธบาทจำหลักบนแท่นหินสีเขียวประดิษฐานอยู่ในพระมณฑปบนยอดเขา และเทวรูปจักรนารายณ์เนื้อหินประดิษฐานอยู่ที่ตีนเขา น่าเสียดายที่ปัจจุบันไม่สามารถเห็นเนื้อหินอีกแล้ว เพราะแผ่นทองคำเปลวจากแรงศรัทธาของชาวบ้านได้ปิดทับเนื้อหินจนอร่ามเต็มองค์ นอกจากนี้ยังมีซากเจดีย์ทวารวดีอยู่ที่ด้านหลังกุฏิพระ และพระพุทธรูปมากมายในสภาพค่อนข้างทรุดโทรม

วัตถุโบราณชิ้นสำคัญของวัดนี้คือ
พระพุทธรูปปางพระมหากัจจาย
(พระสังข์กัจจาย)

.เชิญร่วมสร้างผ้าไตร
ห่มหลวงพ่อสังข์.

วัดเขานางบวช

ชื่อเสียงของพระอาจารย์ธรรมโชติเกรียงไกรเพียงไรในเมืองสุพรรณบุรี ชื่อของวัดเขานางบวชย่อมเลื่องลือเพียงนั้น เนื่องจากเป็นวัดที่จำพรรษาของพระอาจารย์ท่านนี้ ผู้รอบรู้วิชาอาคมเวทมนตร์คาถาและเครื่องรางของขลังในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมื่อครั้งเกิดศึกบางระจัน ชาวบ้านบางระจันได้นิมนต์ท่านมาทำพิธีแจกตะกรุดพิสมร ผ้าประเจียด เสื้อยันต์ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้ชาวบ้านสู้ศึกกับพม่า ทำให้ตีพม่ายับเยินกำชัยชนะได้ถึง 7 ครั้ง

ชาวบ้านจึงนิยมเรียกวัดนี้ว่า "วัดพระอาจารย์ธรรมโชติ" ถึงวัดนี้จะตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดถึง 51 กิโลเมตร แต่ทุกวันนี้สายธารแห่งญาติโยมผู้มีจิตศรัทธา ยังคงหลั่งไหลไปนมัสการรูปปั้นพระอาจารย์ธรรมโชติอยู่เสมอ

ภายในวัดเขานางบวชมีพระวิหารอาจารย์ธรรมโชติซึ่งเป็นวิหารเก่าแก่ มีอุโมงค์เป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธบาท ด้านหลังวิหารเป็นเจดีย์หินแผ่นรูปปั้นอาจารย์ธรรมโชติ และแท่นหินที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาสต้นมายังวัดแห่งนี้ และเชื่อกันว่าในโบสถ์เก่าหลังเล็กที่พระอาจารย์จำพรรษานั้นมีทางลับไปถึงบางระจันได้

วัดพระรูป

ความรู้สึกอิ่มเอมใจในการมาเยือนวัดพระรูปคือการได้มาเห็นพระพักตร์ที่สมบูรณ์งดงามตามแบบศิลปะอู่ทองตอนปลายของพระพุทธไสยาสน์ ที่ชาวบ้านพากันเรียกว่าเณรแก้ว ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเปรียบเสมือนเป็นเพชรน้ำเอกแห่งเมืองสุพรรณฯ

วัดพระรูปเป็นวัดเก่าแก่ของสุพรรณบุรีอีกแห่งหนึ่งที่มีอายุยืนยาวมากกว่า 700 ปี สันนิษฐานว่าสร้างก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา ครั้นพอกรุงแตก วัดนี้ถูกปล่อยให้เป็นวัดร้าง โชคดีที่สมบัติล้ำค่าภายในวัดไม่พลอยสูญหายตามไปด้วย

โบราณวัตถุอันทรงคุณค่าอีกชิ้นหนึ่งของวัดได้แก่ พระพุทธบาทไม้ประดู่ จำหลักลวดลายนูนทั้งสองด้าน ด้านหน้าเป็นรูปสลักมงคล 108 ประการ รอบพระพุทธบาท ส่วนด้านหลังเป็นภาพจำหลักพุทธประวัติตอนพระพุทธเจ้าผจญมาร พระพุทธบาทไม้ชิ้นนี้น่าจะสร้างก่อนอยุธยา เป็นฝีมือช่างสกุลสุพรรณบุรี นอกจากนี้ภายในวัดยังมีเจดีย์สกุลช่างอู่ทอง หอระฆังสำริด และเก๋งจีน ที่จัดว่าเป็นศิลปะจีนที่งามล้ำอีกชิ้นหนึ่ง น่าเสียดายที่ค่อนข้างทรุดโทรมมากในปัจจุบัน

และสุดท้ายคือธรรมาสน์สังเค็ดของวัดพระรูป ได้รับยกย่องว่าเป็นธรรมาสน์ที่งดงามหลังหนึ่ง ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมฝีมือช่างอยุธยาตอนปลาย

วัดประตูสาร

ในบรรดาวัดเก่าแก่ของสุพรรณบุรีที่ยังคงเอกลักษณ์ทางด้านจิตรกรรมฝาผนัง วัดประตูสารถือเป็นอีกวัดหนึ่งที่มีความสำคัญอยู่ไม่น้อย ถึงแม้ไม่มีหลักฐานบ่งบอกแน่ชัดว่าสร้างขึ้นเมื่อไหร่ แต่นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่าน่าจะสร้างในสมัยอยุธยา โดยดูจากฐานพระอุโบสถเป็นรูปโค้งสำเภา ซึ่งเป็นศิลปะสมัยอยุธยานั่นเอง

สิ่งที่เป็นเสมือนมณีอันล้ำค่าของวัดประตูสารและเป็นเพชรเม็ดงามแห่งเมืองสุพรรณฯ ก็คือภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีความงามไม่แพ้ภาพจิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถวัดสุทัศน์ฯ ผู้ที่ลงมือเนรมิตสุดยอดงานศิลปะชิ้นนี้เชื่อว่าน่าจะเป็นช่างหลวงในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ซึ่งเขียนขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2391 เป็นภาพพุทธประวัติและเทพชุมนุม ทั้งยังสะท้อนวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของชาวสุพรรณฯ ที่ไม่ได้พบเห็นอีกแล้วในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นภาพบ้านเรือนไทยโบราณ ทั้งเรือนฝากระดานและเรือนเครื่องผูก ภาพกองคาราวานเกวียนบรรทุกสินค้า การบอกชั่วโมงและชั่วยามของคนไทยโบราณ

เป็นเรื่องน่ายินดีที่พระสงฆ์และลูกศิษย์วัดของวัดประตูสาร ได้ดูแลและเก็บรักษาจิตรกรรมฝาผนังและภาพเขียนสีน้ำมันอันเป็นสมบัติล้ำค่าชิ้นนี้ไว้อย่างดี

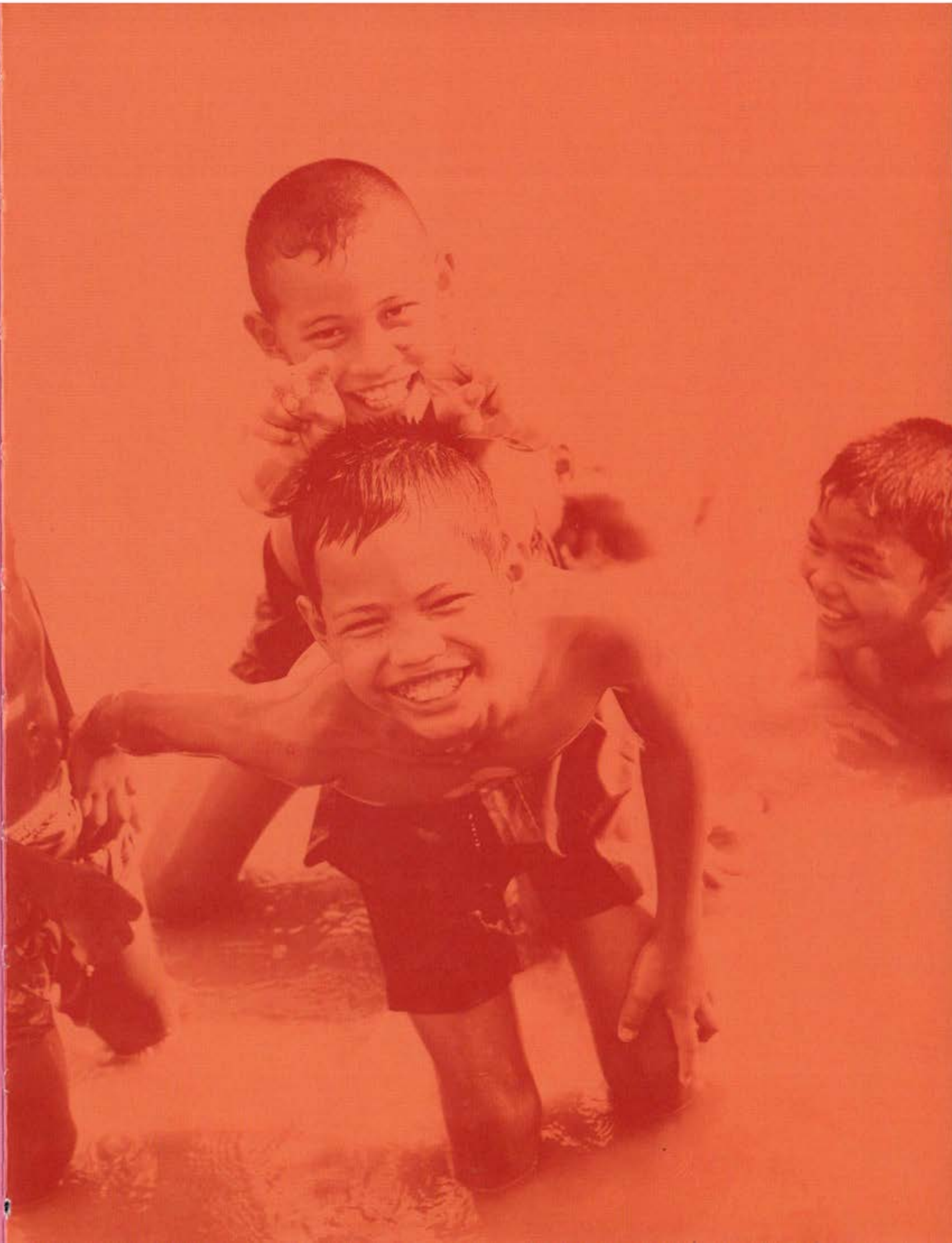
เมืองแห่งวิถีไทย

คนไทยผูกพันกับสายน้ำฉันใด คนสุพรรณฯ ก็มีวิถีที่อิงแอบกับสายน้ำฉันนั้น บ้านเรือนทรงไทย
ริมน้ำอันสง่างาม สร้างมนต์สะกดให้ผู้มาเยือนรู้สึกชื่นชมได้ทุกครั้ง

สุพรรณบุรีมีย่านเก่าที่ยังคงสะท้อนให้เห็นชีวิตไทยในยุคสมัยต่างๆ ได้แจ่มชัด ไม่ว่าจะเป็น
ตลาดสามชุก ที่ได้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์มีชีวิต ตลาดเก้าห้อง ตลาดเก่าเล่าตำนาน ลิเกสุพรรณฯ
ก็จัดว่าเป็นลิเกที่ครบเครื่องมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ มีขนบประเพณีที่เรียบง่ายแต่ทรง
คุณค่าในเชิงช่าง คนสุพรรณฯ ก็จัดว่ามีฝีมือไม่แพ้จังหวัดอื่นๆ หัตถกรรมหลายชิ้นที่แสดงถึงความ
สร้างสรรค์และภูมิปัญญาอันน่าทึ่ง

ลองเปิดใจให้กว้างแล้วจะมองเห็นวิถีไทยอันน่ามหัศจรรย์ของสุพรรณบุรี

ตลาดสามชุก

คำว่าไลฟ์มิวเซียม หรือ พิพิธภัณฑ์มีชีวิต น่าจะเหมาะสำหรับ "ตลาดสามชุก" ชื่อ "สามชุก" น่าจะมาจาก "กระชุก" อันเป็นภาชนะที่ชาวบ้านใส่สินค้ามาแลกเปลี่ยนกัน ทั้งลาว ละว้า จะนำเกวียนบรรทุกของป่ามาแลกกับสินค้าที่ชาวเรือนำมาจากใต้ตรงบริเวณท่าน้ำที่เป็นตลาด ซึ่งน่าจะสร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ราวๆ พ.ศ. 2439 ตรงนี้มีเรือมาจอดเรียงรายมากมายเพื่อรับส่งข้าวจากโรงสีต่างๆ นอกจากนี้ "สามชุก" ยังเรียกได้อีกชื่อว่า "สามเพ็ง" ซึ่งมาจากคำว่า "สามแพร่ง" เนื่องจากเป็นแหล่งชุมนุมพ่อค้าที่เดินทางมาจากทุกสารทิศ ในอดีตบ้านสามชุกเป็นท่าเรือค้าขายที่สำคัญ เป็นศูนย์กลางของจังหวัด ปัจจุบันยังมีโรงแรมยุคแรกที่เปิดดำเนินการอยู่ นั่นก็คือโรงแรมอุดมโชค

ตลาดสามชุกดำรงอยู่ได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่มองเห็นคุณค่า ตลาดสามชุกจึงได้รับการเนรมิตให้กลายเป็นไลฟ์มิวเซียม หรือพิพิธภัณฑ์ ที่แสดงวิถีไทยในรูปแบบที่มีชีวิต มีตัวตนจริง และมีเรื่องราวที่สัมผัสได้จริง

ตลาดสามชุกเป็นตลาดที่สามารถเดินเที่ยวเล่นได้ทั้งวัน เริ่มจากย้อนเวลากลับไปซึมซับคืนวันเก่าๆ ที่บ้านขุนจำนงค์ จีนารักษ์ ซึ่งได้จัดให้เป็นพิพิธภัณฑ์ชุมชนจัดแสดงข้าวของและวิถีไทยในยุคก่อน เดินชมวิถีของตลาดเก่า ร้านยาจีนตำรับโบราณ "ฮกอันโอสถสถาน" ล่วงเข้าสู่ยามบ่าย พอท้องเริ่มหิวอยากจะเสาะหาของกินอร่อยๆ แถวสามชุกก็มีให้เลือกมากมาย ทั้งขนมโบราณอย่าง ขนมกง เป็ดย่างเจ้าเก่า บะหมี่ร้อยปี ข้าวห่อใบบัวสูตรต้นตำรับ และอีกสารพัด พออิ่มแล้วค่อยออกตระเวนไปทุกตรอกซอกซอย เลือกจับจ่ายสินค้าย้อนยุคสำหรับคนชอบแต่งบ้าน หรือถ้าหากเป็นนักสะสมต้องชอบของเล่นโบราณ ซึ่งมีพ่อค้าหัวใสมาตั้งร้านขายกันมากมาย หรือจะลองแวะไปเยี่ยมๆ มองๆ ห้องภาพศิลป์ธรรมชาติ เรียนรู้วิธีการถ่ายรูปสมัยก่อน ถ้านึกสนุกก็สามารถแต่งตัวย้อนยุคโพสต์ท่าเป็นนางแบบนายแบบรุ่นเก่าด้วยก็ได้

เสน่ห์ของตลาดสามชุกในวันนี้จึงไม่ใช่เพียงการเป็นตลาดร้อยปี แต่อยู่ที่ความเข้มแข็งของชุมชนร่วมกันฟื้นฟูและพัฒนา ด้วยจิตสำนึกรักบ้านเกิดของตัวเอง จนสามารถเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับวิถีชีวิตเข้าด้วยกัน ทั้งร้านค้า โรงเรียน วัด บ้าน ต่างร่วมกันแลกเปลี่ยนและสรุปบทเรียนเพื่อนำพาสังคมตัวเองก้าวไปสู่ความยั่งยืนในอนาคต

ICE COLD
Coca-Cola
SOLD HERE

มาหาสนุก
49

สามชุก ตลาดร้อยปี

ตลาดเก้าห้อง

ถ้าท่านสังเกตุในภาพยนตร์ไทยหลายๆ เรื่อง ที่มีฉากเป็นบ้านเรือนห้องแถวไม้ ซึ่งให้อารมณ์ความเป็นตลาดเก่า จะพบว่าหนึ่งในตลาดที่ถูกถ่ายทำเป็นฉากทั้งละคร และภาพยนตร์บ่อยครั้งที่สุดแห่งหนึ่ง จนอาจจะเรียกได้ว่าสตูดิโอโบราณ ก็คือ ตลาดเก้าห้องของเมืองสุพรรณบุรี

ตลาดเก้าห้องตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน ในสมัยก่อนเป็นตลาดที่รุ่งเรืองมาก มีพ่อค้าแม่ขายพายเรือมาขายของกันอยู่เป็นประจำ ครั้นพอมีการตัดถนนเปลี่ยนเส้นทางคมนาคม จากท้องน้ำสู่ท้องถนน บทบาทของตลาดนี้จึงถูกลดความสำคัญลงไป ประกอบกับมีตลาดใหม่ๆ ริมถนนเกิดขึ้นมากมาย ตลาดริมน้ำท่าจีนรวมถึงตลาดเก้าห้องเริ่มเงียบเหงามากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดก็มีสภาพไม่ต่างจากตลาดร้าง

อย่างไรก็ดี เพราะบรรยากาศอันคลาสสิกของที่นี่ ตลาดเก้าห้องจึงถูกใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำละครย้อนยุคหลายเรื่อง ปัจจุบันร้านเก่าหลายร้านก็ยังคงเปิดอยู่ เช่น ร้านขายยา ร้านขายเสื้อผ้าของใช้เบ็ดเตล็ด ร้านขายของชำ โรงพิมพ์ เครื่องจักสาน โรงสีริมน้ำแม้ถูกทิ้งร้างแต่ก็ได้กลายเป็นฉากในภาพยนตร์ที่ดูดีและคึกคักเป็นที่สุด ส่วนที่ยังขายกันเป็นล่ำเป็นสันก็คือร้านทำขนมเปี๊ยะและจันอับ ร้านตั้งกุยกี่ที่ใครมาตลาดเก้าห้องแล้วเป็นต้องแวะ

อีกสิ่งหนึ่งอันเป็นสัญลักษณ์ของตลาดเก้าห้องก็คือหอดูโจรตั้งอยู่กลางตลาด ในอดีตชาวตลาดสร้างไว้เพื่อคอยสอดส่องโจรผู้ร้ายในสมัยนั้น ก็คือ เสือฝ้าย เสือมเหศวร บนผนังของหอดูโจรจะมีช่องเล็กๆ ไว้สำหรับสอดปืนแอบซุ่มยิงโจร แม้ปัจจุบันหอดูโจรจะไม่ได้ทำหน้าที่ของมันเหมือนเคย แต่หลายๆ คนก็ยังคงชอบปีนขึ้นไปข้างบน เพื่อชมวิวตลาดเก้าห้องจากมุมสูงซึ่งสร้างความตื่นตาตื่นใจไม่แพ้กัน

พิพิธภัณฑ์
ตลาดเก้าห้อง

บ้านขุนช้าง

เวลาที่อยู่ใต้ชายคาเรือนไทยแล้วมักรู้สึกถึงความสงบร่มเย็น ส่วนหนึ่งคงมาจากภูมิปัญญาของคนไทยที่มีมาแต่โบราณในการปลูกบ้านให้มีใต้ถุนสูง ตัวบ้านโปร่งโล่ง เปิดรับลมทุกด้าน ไม่ต้องพึ่งพาแอร์คอนดิชั่นเหมือนยุคนี้แล้วถ้าอยากศึกษาเรือนไทยที่จัดว่างามล้ำแล้วล่ะก็เรือนขุนช้างแห่งสุพรรณบุรี น่าจะเป็นตัวอย่างในการศึกษาคุณลักษณะของเรือนไทยในสมัยโบราณได้เป็นอย่างดี

เรือนขุนช้างเป็นเรือนไทยชุดใหญ่เพื่อให้สมกับเป็นบ้านขุนช้าง เจ้าสัวใหญ่แห่งสุพรรณฯ เรือนหลังนี้ใช้เสาเรือนไม่น้อยกว่า 70 ต้น สร้างเป็นเรือน 5 หลังล้อมเรือนใหญ่ ด้านหลังมีเรือนเล็กขนาบรับกับเรือนหลังท้าย และเรือนด้านข้าง หากนับรวมๆ กันแล้วจะรวมเป็น 6 หลัง เรือนทุกหลังสร้างด้วยไม้สักขัดมัน

ลักษณะเด่นของเรือนขุนช้าง นอกจากเป็นบ้านไทยโบราณที่สร้างขึ้นอย่างประณีตแล้ว เสาทุกต้นบนเรือนยังกลึงคล้ายแจกันจีน ปัจจุบันเรือนทุกหลังใช้เป็นที่จัดแสดงศิลปวัตถุโบราณ เครื่องถ้วยชามสังคโลก และอยู่ในความดูแลของวัดป่าเลไลยก์ ซึ่งเปิดให้เข้าชมได้ทุกวัน ถ้ามายลเรือนขุนช้างแล้ว ย่อมไม่ควรพลาดคุ้มขุนแผน ลักษณะทั่วไปก็คล้ายเรือนขุนช้าง แต่เล็กกว่า ตัวบ้านเป็นทรงโบราณของภาคกลางขนานแท้ คุ้มขุนแผนนี้สร้างขึ้นมาเพื่อให้เป็นอุทยานทางวรรณคดี เพื่ออนุรักษ์ศิลปะทางวรรณกรรมให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา

สุดยอดวรรณคดีเมืองสุพรรณฯ : ขุนช้าง - ขุนแผนถือเป็นสุดยอดวรรณคดีที่สร้างชื่อให้เมืองสุพรรณบุรี เดิมเป็นนิยายพื้นบ้านที่มีเค้าโครงมาจากเรื่องจริง ซึ่งเกิดขึ้นในสุพรรณบุรีสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 ต่อมารัชกาลที่ 2 โปรดเกล้าฯ ให้ชุมนุมกวีแต่งขึ้นใหม่แทนเรื่องที่สูญหายไปตอนเสียกรุงฯ ครั้งที่ 2 และขุนช้าง - ขุนแผนยังได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรสมัยรัชกาลที่ 6 ให้เป็นยอดของกลอนสุภาพ อมตะนิยายเรื่องนี้เป็นที่ชื่นชอบของนักอ่านมาทุกยุคทุกสมัย และนิยมนำไปขับเสภามากที่สุด เรื่องนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงประเพณีของคนไทยภาคกลางได้ดี สถานที่ต่างๆ ตามท้องเรื่องก็ยังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน เช่น วัดป่าเลไลยก์ วัดแค วัดเขาใหญ่ ท่าสิบเบี้ย ฯลฯ

หัตถกรรม ไม้กวาดพันปี

นับเป็นความโชคดีของชาวสุพรรณบุรี แม้บางถิ่นที่อยู่ห่างไกล ทว่าธรรมชาติก็ยังมอบความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ผู้อยู่อาศัย และความเพียบพร้อมเช่นนี้นี่เองที่ก่อให้เกิดผลงานทางภูมิปัญญาอย่างมากมาย จนได้รับการยอมรับว่าเป็นเอกลักษณ์แห่งเมืองสุพรรณฯ อย่างแท้จริง

ไม้กวาดพันปีแห่งบ้านบางแม่หม้าย อำเภอบางปลาม้า จัดเป็นไม้กวาดอ่อนที่ทำจากใยของกาบมะพร้าว ซึ่งแต่เดิมไม้กวาดประเภทนี้มักทำด้วยต้นหญ้าไม้กวาด เรื่องนี้ต้องยกนิ้วให้กับชาวบ้านบางแม่หม้ายที่ได้คิดค้นนำกาบมะพร้าวเหลือทิ้งมาใช้ประโยชน์ มะพร้าวที่ปอกเปลือกออกแล้วกาบมะพร้าวเป็นส่วนที่ถูกทิ้งเสมอ ชาวบ้านจึงได้ลองนำกาบมะพร้าวมาแช่น้ำทิ้งไว้จนขุยที่ติดอยู่กับกาบนั้นยุ่ย จากนั้นก็ทุบด้วยไม้ สางด้วยหวี กาบมะพร้าวก็กลายเป็นเส้นใยที่ยาวพอที่จะนำมาผูกรัดเข้ากับด้ามไม้ กลายเป็นไม้กวาดอ่อนแต่แข็งแรง จนมีคนเปรียบเปรยว่าไม้กวาดนี้ใช้งานได้จนถึงพันปีก็ไม่มีวันพัง

ในแต่ละวันการทำไม้กวาดจะเริ่มจากการหาวัตถุดิบสำคัญที่มีอยู่หลักๆ ด้วยกัน 3 อย่าง ได้แก่เปลือกหรือกาบมะพร้าว หวายถักรัดซึ่งควรเป็นหวายหอมเพราะเหนียวทนทานขนาดพอดี และสุดท้ายคือไม้หนามแดงสำหรับทำด้าม ขั้นตอนนั้นไม่ยุ่งยากเลยสักนิด เพียงแค่แช่กาบมะพร้าวลงในโอ่งทิ้งไว้ราว 15 วัน พอขุยมะพร้าวหลุดล่อนออก ก็นำเส้นใยมาสางให้เป็นปอยเล็กๆ เตรียมเข้าด้าม ส่วนไม้หนามแดงที่เป็นด้ามนั้นต้องทำไม่ให้โค้งงอ โดยอาศัยวิธี "ลนไฟ" อันเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อให้รูปทรงไม้เข้าที่เข้าทาง จากนั้นนำหวายหอมมาจักเลียดให้ได้ 4 - 6 เส้น เมื่อได้ครบตามต้องการแล้วก็ลงมือเข้าด้าม เป็นอันเสร็จสรรพกรรมวิธี

ไม้กวาดด้ามแล้วด้ามเล่ามักเกิดขึ้นในยามที่ชาวบ้านมีเวลาว่างจากท้องไร่ท้องนา ภายหลังจึงมีการรวมกลุ่มกันเป็นลำเป็นสัน สร้างงานสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว และสำคัญกว่านั้น ใต้ถุนบ้านธรรมดาได้กลายมาเป็นแหล่งสร้างผลงานทางภูมิปัญญาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างชัดเจน

ลิเกสุพรรณฯ

เพราะสุพรรณบุรีคือดินแดนแห่งครูเพลง เป็นต้นกำเนิดของเพลงพื้นบ้านสนุกสนาน ก่อเกิดพ่อเพลงแม่เพลงฝีไม้ลายมือคุณภาพมากมายที่ทำให้สุพรรณฯ ไม่ใช่เพียงเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ แต่ยังเป็นอู่แห่งวิถีไทยและเพลงพื้นบ้าน ที่บ่มเพาะสรรค์สร้างศิลปินมากมาย ไม่เฉพาะเพลงพื้นบ้านเท่านั้น หากยังแตกแขนงไปสู่นาฏกรรมอีกหลายสาขา และหนึ่งในนั้นก็คือ ลิเก

ว่ากันว่าลิเกเกิดขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นศิลปะที่รับอิทธิพลมาจากแขกเปอร์เซีย จึงสังเกตได้ว่าลิเกบ้านเรามักมีการออกแขกก่อนแล้วค่อยปล่อยตัวแสดงออกมาดำเนินเรื่อง สุพรรณบุรีเป็นดินแดนผลิตศิลปินพื้นบ้าน และลิเกก็เป็นศิลปะที่อยู่คู่ชนบทไทยมานาน ศิลปินเหล่านี้บางคนผันตัวเองไปสู่วงการลิเก และแตกแขนงออกไปจนในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาวงการลิเกเฟื่องฟูที่สุดในสุพรรณบุรี โดยเฉพาะที่ตำบลโพธิ์พระยานั้น มีคณะลิเกอาศัยอยู่ร่วมร้อยคณะในสมัยนั้น แต่ก็น่าเสียดายที่ปัจจุบันลิเกหลายคณะขาดลูกหลานมาสานต่อ ทำให้ล้มหายตายจากวงการไปมากมาย ปัจจุบันเหลือคณะลิเกที่สุพรรณบุรีเพียง 4 คณะเท่านั้น ได้แก่ ทิวาพร งามละม้าย, ก้องหล้า กาหลง, เสรี ทรัพย์ประเทือง และเสาวรส ดาวรุ่ง

ทิวาพร งามละม้าย หนึ่งในลูกลิเกชื่อดังของสุพรรณฯ บอกว่าเพราะเด็กรุ่นหลังไม่ค่อยสนใจสืบทอด ลิเกสุพรรณจึงลดจำนวนลงไปเรื่อยๆ แต่ถ้าถามถึงความครบเครื่องแล้ว เรียกว่าสุพรรณฯ ไม่เป็นรองใคร

"ลิเกสุพรรณฯ เป็นลิเกที่มีความครบเครื่องทั้งเวที วงปี่พาทย์ เครื่องไฟ เครื่องแต่งตัว และเพราะคนสุพรรณฯ มีสายเลือดศิลปิน จึงเป็นลิเกที่เล่นสดได้ตามคำขอของเจ้าภาพ เราร้องเก่ง รำเก่ง ร้องได้ทุกบท ไม่ใช่ร้องน้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้งโหรงเหรง และบางทีนะยังเอาเพลงลำตัด เพลงเรือ อีแซวมาผสมผสานในการร้องลิเกอีกด้วย ทำให้ดูสนุกขึ้นอีก ซึ่งหาดูไม่ได้จากคณะลิเกที่ไหน"

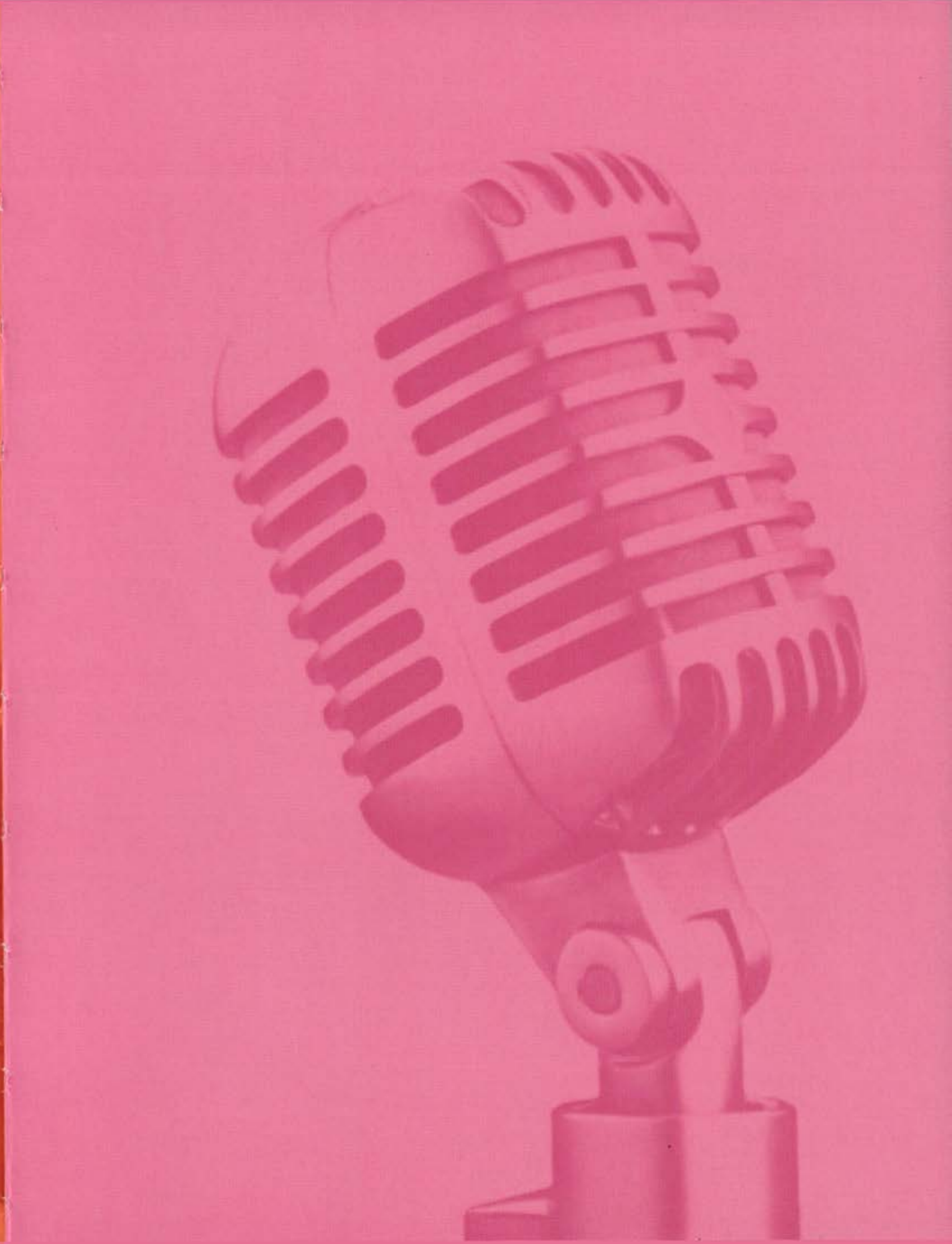
ทิวาพร งามละม้ายอธิบายให้ฟังด้วยสำเนียง "เหน่อ" ซึ่งเขาบอกว่าเสียงเหน่อละมุนหูเช่นนี้ยังเป็นเอกลักษณ์ของลิเกสุพรรณฯ อีกด้วย นอกจากการผสมผสานเพลงพื้นบ้านดังที่เล่า

ทั่วทั้งภาคกลาง สุพรรณบุรีอาจจะเหลือคณะลิเกอยู่ไม่มาก แต่ก็จัดว่าเป็นลิเกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างจากถิ่นอื่น ถ้าใครได้ลองมาชมสักครั้งแล้ว รับรองว่าจะติดใจลิเกสำเนียงเหน่อแบบนี้ไปอีกนาน

เมืองแห่งปราชญ์ บุคคลสำคัญ และ ศิลปิน

ไม่เพียงจังหวัดสุพรรณบุรี จะเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สมบรูณ์มั่งคั่งมาแต่ครั้งอดีต ดินแดนที่เปี่ยมไปด้วยรูปแบบวิถีชีวิตของชาวนาไทย และชุมชนเกษตรกรรมบนพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางแห่งนี้ ยังถือเป็นจุดกำเนิดแห่งบทเพลงพื้นบ้าน และวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า อีกทั้งเป็นแหล่งบ่มเพาะศิลปินชั้นแนวหน้าของเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็น ปราชญ์ของโลก นักเขียนรางวัลซีไรท์ระดับนานาชาติ ศิลปินแห่งชาติ ครูเพลง ศิลปินเพลงลูกทุ่ง ศิลปินเพลงเพื่อชีวิต นักร้องขวัญใจวัยรุ่น หรือดารานักแสดง ยิ่งเป็นการช่วยตอกย้ำว่า...ชาวสุพรรณบุรีนั้นมีความเป็นศิลปินอยู่ในสายเลือด และจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น ถือเป็นบ้านเกิดเมืองนอนแห่งปราชญ์และศิลปินอย่างแท้จริง

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)

เจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) หรือ พระมหาประยุทธ์ อารยางกูร คือปราชญ์ของชาวสุพรรณฯ ที่ได้รับการยกย่องจากสถาบันต่างๆ มากมาย ทั้งในประเทศและในระดับสากล เช่น รางวัลสังข์เงิน สาขาเผยแผ่พระพุทธศาสนา และถือเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับรางวัลจากองค์การยูเนสโก สาขาการศึกษาเพื่อสันติภาพ ในปี พ.ศ. 2537

ผลงานอันเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือ หนังสือ 'พุทธธรรม' ที่ได้รับการเชิดชูว่า มีเนื้อหาเป็นสุดยอดแห่งวรรณกรรมในพุทธศาสนาที่สำคัญชิ้นหนึ่งในโลก ปัจจุบันท่านเป็นเจ้าอาวาสวัดญาณเวศกวัน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม และดูแลสำนักสงฆ์สายใจธรรม อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ท่านคือปราชญ์ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับวงการพระพุทธศาสนาและมวลมนุษยชาติที่ควรได้รับการเชิดชูและดำเนินรอยตามอย่างยิ่ง

บรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของไทย

บรรหาร ศิลปอาชา เกิดและเติบโตในชนบทของเมืองสุพรรณฯ มีพี่ชายและพี่สาวช่วยกันดูแลครอบครัว แม้คุณพ่อเซ่งกิมจะอยู่เมืองจีน แต่ก็มีคุณแม่สายเอ่งเป็นเสาหลัก ด้วยการเย็บผ้าเล็กๆ น้อยๆ หาเลี้ยงครอบครัว และพยายามให้ลูกได้ร่ำเรียนดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อเทียบกับเด็กคนอื่นที่มักจะถูกส่งเข้าเรียนโรงเรียนวัดใกล้บ้าน เมื่อเรียนจบและทำงานได้สักระยะหนึ่งจึงรู้ว่าสุพรรณฯ ไม่ใช่ที่ทางแห่งการเริ่มต้น และทำให้ชีวิตก้าวหน้ามากกว่าที่เป็นอยู่ จึงตัดสินใจจากบ้านนามุ่งสู่เมืองหลวงเพื่อหางานทำ ท่านได้ทำงานเล็กๆ น้อยๆ จนมีโอกาสได้คลุกคลีเรียนรู้งานก่อสร้างกับบริษัทไทยยงก่อสร้าง จนรู้และเข้าใจระบบ

งานทั้งหมด จนสามารถเปิดบริษัทของตัวเองได้ในที่สุด มีชื่อว่า บริษัท สหะศรีชัยก่อสร้าง จำกัด เมื่อบริษัทเริ่มมั่นคงพอสำหรับการสร้างอนาคตร่วมกันกับผู้หญิงที่ท่านรัก คือคุณหญิงแจ่มใส เพื่อนเล่นในวัยเด็กที่คอยเป็นขวัญและกำลังใจ ที่คอยสนับสนุนให้ท่านเจริญก้าวหน้า หลังจากแต่งงานและใช้ชีวิตคู่ร่วมกันจนมีบุตรด้วยกัน 3 คน เมื่องานมั่นคง ครอบครัวอบอุ่น จึงถึงเวลาที่ท่านจะคืนกลับสิ่งที่ดีงามสู่บ้านเกิดของตนเอง

"ผมจะไม่ทำให้ประชาชนผิดหวัง" เป็นวาจาแรกที่นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 กล่าวผ่านสื่อมวลชน และการจัดตั้งรัฐบาลครั้งนี้ ท่านยืนกรานชัดเจนว่า "ไม่มีการแบ่งกระทรวงก่อน จนกว่าจะได้นโยบายที่ลงตัว" นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทย ที่พรรคร่วมรัฐบาลกำหนดนโยบาย ก่อนที่จะสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเข้ามารับตำแหน่ง

วันนี้ไม่มีอะไรอีกแล้วที่ต้องการ มีแต่คิดจะถ่ายทอดประสบการณ์
สอนคนรุ่นหลัง ท่านมีครอบครัวที่อบอุ่น มีคู่ชีวิต และลูกๆ คอยเป็นกำลังใจอยู่เสมอ
ท่านภูมิใจที่ได้เกิดมารับใช้พระมหากษัตริย์ไทย
และวันนี้ทุกลมหายใจแห่งการทำงาน...ขอมอบเพื่อตอบแทนคุณแผ่นดิน

วาณิช จรุงกิจอนันต์

นักเขียนชื่อดังท่านหนึ่ง ซึ่งมีผลงานเขียนมากมายที่ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและระดับภูมิภาค คือ วาณิช จรุงกิจอนันต์ หรือที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้ที่รักการอ่านว่าเป็นนักเขียนซีไรท์ (รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน) จากงานเขียนเรื่องสั้น ชุด ซอยเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2527

ในปัจจุบัน วาณิช จรุงกิจอนันต์ ยังทำหน้าที่เป็นคอลัมนิสต์ให้นิตยสารต่างๆ มากมาย ด้วยลีลาการเขียนที่ชวนอ่าน น่าติดตาม มีแนวทางการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ มีการใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่คมคาย สามารถเขียนได้หลากหลายประเภท ทั้งบทกลอน บทกวี เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และบทละครโทรทัศน์ ถือเป็นหนึ่งในนักเขียนแถวหน้าบนทำเนียบนักเขียนไทยในยุคปัจจุบัน

สุพรรณบุรีบ้านเกิดศิลปิน

สุพรรณบุรีเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งชุมชนชาวนาขนาดใหญ่ ที่ถือเป็นแหล่งกำเนิดแห่งบทเพลงพื้นบ้านและวัฒนธรรมประเพณีที่ทรงคุณค่าและยังเป็นแหล่งบ่มเพาะหล่อหลอมศิลปินเพลงชั้นแนวหน้าของเมืองไทยมากมายหลายท่าน นับแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เริ่มจากยุคสมัยแห่งศิลปินเพลงพื้นบ้าน มาสู่ศิลปินเพลงลูกทุ่ง ศิลปินเพลงเพื่อชีวิต ไปจนถึงศิลปินนักร้องวัยรุ่นยอดนิยมในยุคปัจจุบัน จนอาจจะพูดได้ว่า ชาวสุพรรณบุรีนั้น มีความเป็นศิลปินอยู่ในสายเลือด และเป็นบ้านเกิดของศิลปินก็ว่าได้

เพลงพื้นบ้าน

คนสุพรรณฯ นั้นเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนมาแต่อดีต ยอดบทกลอนเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนคือบทพิสูจน์ที่ดี และยังเป็นแหล่งกำเนิดบทเพลงพื้นบ้านมากมายหลายชนิด ที่ร้องเล่นกันมานับแต่ครั้งปู่ยาตาทวด อาทิ เพลงฉ่อย เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเต้นกำ และเพลงอีแซว เป็นต้น ซึ่งใช้ร้องเล่นเพื่อความเพลิดเพลินและคลายความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานในท้องไร่ท้องนา ทั้งยังสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานเป็นหมู่คณะ ซึ่งแสดงถึงอัจฉริยภาพแห่งบรรพชนในการรังสรรค์เพลงพื้นบ้าน จนกลายเป็นมรดกแห่งแผ่นดินต่อมา

ในอดีตนอกจากจะมีการร้องเล่นเพลงพื้นบ้านกันตามท้องทุ่งในฤดูกาลทำนาเก็บเกี่ยว ยังมีเทศกาลเล่นเพลงพื้นบ้านตามงานบุญงานวัด เพื่อให้พ่อเพลงแม่เพลงได้ร้องเล่นประชันฝีมือกันอย่างสนุกสานโดยเฉพาะในการเล่นเพลงอีแซว ถือเป็นเพลงพื้นบ้านที่มีถิ่นกำเนิดในสุพรรณบุรี ที่ร้องเล่นกันมานานกว่าหนึ่งศตวรรษ โดยนิยมเล่นกันในหมู่หนุ่มสาว ที่ใช้ร้องโต้ตอบยั่วเย้าเกี้ยวพากันอย่างสั้นๆ และได้พัฒนาให้เนื้อหาและความยาวมากขึ้น พร้อมกับมีการดัดแปลงทำนองและลักษณะการร้องรับของลูกคู่ มีจังหวะเร็วกระชับ โดยศิลปะการร้องเพลงอีแซวได้รับการถ่ายทอดกันมาจากครูเพลงสู่ลูกศิษย์รุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง

เมื่อกล่าวถึงครูเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี **พ่อไสว วงษ์งาม** ถือเป็นบรมครูเพลงอีแซวคนสำคัญ ที่ได้รับการเชิดชูเกียรติให้เป็นศิลปินพื้นบ้าน สาขาเพลงพื้นบ้าน ภาคกลาง จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ นับแต่ปี พ.ศ. 2525 และเป็นศิลปินเพลงอีแซวจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต ซึ่งคู่ชีวิตของท่านคือ **แม่บัวผัน จันทร์ศรี** ก็คือครูเพลงคนสำคัญ ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติในปี พ.ศ. 2533 ซึ่งทั้งสองได้ร่วมคณะเล่นเพลงอีแซวกันมานานกว่า 30 ปี และท่านยังมีลูกศิษย์ลูกหามากมาย.....

ลูกศิษย์คนหนึ่งของทั้ง พ่อไสว วงษ์งาม และแม่บัวผัน จันทร์ศรี ก็คือ ขวัญจิต ศรีประจันต์ ซึ่งต่อมาขวัญจิตกลายเป็นแม่เพลงอีแซวที่โด่งดังแห่งสุพรรณฯ และได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาเพลงพื้นบ้าน - อีแซว ประจำปี พ.ศ. 2539 โดยมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่บทเพลงพื้นบ้านให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

ด้วยน้ำเสียงที่มีพลัง ประกอบกับลีลาการขับเพลงที่ฉะฉาน พร้อมทั้งไหวพริบในการโต้ตอบกับพ่อเพลงกันได้อย่างไพเราะสนุกสนาน ทำให้ขวัญจิตกลายเป็นแม่เพลงที่โด่งดัง และเป็นที่ชื่นชอบในหมู่บรรดานักฟังเพลงอีแซวเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากชื่อเสียงในการขับร้องเพลงพื้นบ้าน ขวัญจิตยังได้รับความสำเร็จอย่างสูงในวงการเพลงลูกทุ่งบ้านเราเพลงเบื่อสมบัติคือเพลงที่สร้างชื่อเสียงให้กับเธอ นอกจากนั้นยังมีอีกหลายเพลงที่โด่งดังตามมา

ปัจจุบันแม่เพลงขวัญจิตเป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อหาเพลงอีแซวของแม่เพลงขวัญจิตมักจะสอดแทรกคุณธรรมและการอบรมจริยธรรมให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปได้อย่างมีศิลปะ แม่เพลงขวัญจิตถือเป็นศิลปินที่เป็นสัญลักษณ์แห่งเพลงพื้นบ้านอีกท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของจังหวัดสุพรรณบุรี.....

ศิลปินเพลงลูกทุ่ง

นอกจากความนิยมในการประชันเพลงพื้นบ้านแล้ว เพลงลูกทุ่งก็เป็นศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่ได้รับความนิยมไม่แพ้กัน ได้มีการจัดประกวดการขับร้องเพลงลูกทุ่งตามงานวัดต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้คนหนุ่มสาวที่ใฝ่ฝันอยากเป็นนักร้องได้ขึ้นมาประชันฝีมือ เพื่อก้าวไปเป็นดาวจรัสแสงในวงการลูกทุ่งด้วย สุพรรณบุรีจึงถือเป็นถิ่นกำเนิดของนักร้องลูกทุ่งชื่อดังของเมืองไทยมากมายนับตั้งแต่ ไวพจน์ เพชรสุพรรณ ศิลปินแห่งชาติสาขา ศิลปะการแสดง ประเภทนักร้องลูกทุ่ง พ.ศ. 2540 ที่ได้ผ่านเวทีการประกวดเพลงลูกทุ่งตามงานวัดเมืองสุพรรณฯ มานับไม่ถ้วน ดังนี้

ไวพจน์ เพชรสุพรรณ หรือชื่อจริงว่า พราน สกุลณี ได้ฝึกฝนการขับร้องเพลงพื้นบ้านมาจากมารดาตั้งแต่เล็ก จึงสามารถร้องเพลงแหล่ และเพลงอีแซวได้ตั้งแต่วัยเพียง 14 ปี ตอนเข้าสู่วัยหนุ่มท่านได้ชนะการประกวดร้องเพลงแหล่ ในบทเพลงจันทโครพ ของพรภิรมย์ ซึ่งถือเป็นแรงบันดาลใจในการร้องเพลงลูกทุ่งต่อมา

เมื่อท่านเข้าประกวดร้องเพลงกับวงดนตรีของ ชัยชนะ บุญนะโชติ ก็ได้พิสูจน์ฝีมือการร้องเพลงได้อย่างน่าประทับใจ จนกระทั่งชัยชนะได้ชักชวนไวพจน์ให้เข้าสู่วงการเพลงลูกทุ่ง หลังจากนั้นได้ร้องเพลงของครูจิ๋ว พิจิตร คือ 'แบ่งสมบัติ' และ '21 มิถุนายน ขอลาบวช' ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้ท่านกลายเป็นนักร้องลูกทุ่งซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และเป็นศิลปินที่มีผลงานการบันทึกเสียงมากที่สุดกว่า 2,000 เพลง โดยมีเพลงเป็นที่รู้จักโด่งดังมากมาย เช่นเพลง แตงเถาตาย ฟังข่าวทิดแก้ว ใส่กลอนหรือเปล่า สาวภูไท ในวันนี้ท่านยังเป็นผู้ที่แต่งเพลงและอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของนักร้องลูกทุ่งชื่อดังหลายคน เช่น ขวัญจิต ศรีประจันต์ พุ่มพวง ดวงจันทร์ หรือเพชร โพธาราม นอกเหนือจากนั้นไวพจน์ยังเป็นผู้ที่มีความสามารถในการขับร้องเพลงพื้นบ้านภาคกลางที่แหล่และด้นกลอนสดได้อย่างลื่นไหลไพเราะไม่อาจหาใครเปรียบได้ จนได้สมญานามว่า ราชาเพลงแหล่ และหมอทำขวัญอันดับหนึ่งของเมืองไทย

ก้าน แก้วสุพรรณ นักร้องลูกทุ่งชายเสียงเพราะ คือหนึ่งในผู้เปิดตำนานนักร้องจากแดนสุพรรณฯ ที่มีผลงานประดับวงการเพลงลูกทุ่งมากมาย เขาคือนักร้องสู้ชีวิตที่มาจากครอบครัวยากจนที่ไต่เต้าจากกระเป๋ารถเมล์ และนักมวย มาสู่เวทีประกวดร้องเพลงจนได้เข้าสู่วงการลูกทุ่งในที่สุด ผลงานเพลงซึ่งเป็นที่รู้จักและสร้างชื่อเสียงให้กับเขาเป็นอย่างมากคือบทเพลง น้ำตาลก้นแก้ว แก่งคอย เพราะขอบรั้วกั้น หนุ่มเมืองนนท์ รอยไถแปร และอีกหลายบทเพลง

เช่นดียวกับ ศรเพชร ศรสุพรรณ นักร้องลูกทุ่งชื่อดังจากเมืองสุพรรณอีกคนหนึ่ง ซึ่งประสบความสำเร็จมากมายด้วยน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ เริ่มเส้นทางร้องเพลงจากการเป็นนักร้องเชียร์รำวง จนมาเป็นนักร้องลูกทุ่ง ที่มีเพลงดังเป็นที่รู้จัก เช่น เข้าเวรรอ มอเตอร์ไซค์ทำหล่น ไอ้หวังตายแน่ ใจจะขาด เป็นต้น

สังข์ทอง สีใส นักร้องเพลงลูกทุ่งที่รู้จักกันดีเจ้าของฉายา "เทพบุตรหน้าผี" ก็เป็นชาวอู่ทอง เมืองสุพรรณบุรี สังข์ทองเริ่มต้นเส้นทางดนตรีด้วยการเป็นโฆษกและร้องเพลงตามงานวัด ต่อมาได้สมัครเป็นสมาชิกวงดนตรีจุฬารัตน์ของครูมงคล อมาตยกุล และได้ร่วมงานและร้องเพลงของ ชาย เมืองสิงห์ โดยมีเพลงนิ้งหน่อง และเพลงหนาวลมห่มรักที่มีชื่อเสียงโด่งดังตามมา ต่อมาสังข์ทองได้เข้าสู่วงการภาพยนตร์โดยแสดงเรื่องโทน และได้ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์นี้ด้วย ภาพยนตร์เรื่องนี้ประสบความสำเร็จทำให้เขากลายเป็นนักแสดงชื่อดังและมีผลงานต่อมาอีกหลายเรื่อง น่าเสียดายที่สังข์ทองต้องมาเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุรถยนต์ในปี พ.ศ. 2525

สุรพล สมบัติเจริญ คืออีกหนึ่งสุดยอดนักร้องลูกทุ่งจากเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นตัวอย่างของหนุ่มสุพรรณฯ ที่เดินทางตามความฝันของตนจนประสบความสำเร็จ

สุรพล หรือลำดวน สมบัติเจริญ เป็นบุตรชายของข้าราชการสรรพากรจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีความใฝ่ฝันว่าอยากเป็นนักร้องลูกทุ่งอย่างแรงกล้า เมื่อโชคชะตามาถึงทำให้สุรพลมีโอกาสร้องเพลงในงานสังสรรค์ของกองทัพอากาศ ซึ่งเรืออากาศตรีปราโมทย์ วรรณพงษ์ ได้ฟังและชื่นชอบในน้ำเสียงของเขา จึงให้โอกาสสุรพลย้ายไปเป็นนักร้องประจำกองดุริยางค์ทหารอากาศ และได้ร้องเพลงประจำวงดุริยางค์อยู่เสมอ

เพลงน้ำตาสาวเวียง คือเพลงแรกในชีวิตการเขียนเพลงและการบันทึกเสียงของสุรพลในปี พ.ศ. 2496 แต่คนเริ่มรู้จักเขามากกว่าจากเพลงชูชกสองกุมาร หลังจากนั้นก็มีผลงานชุดใหม่ออกตามมา ซึ่งก็ได้รับความสำเร็จมากมาย อาทิเพลงลืมไม่ลง ดำเนินจ๋า หัวใจเดาะ สาวสวนแตง น้ำตาจ่าโท นุ่งสั้น จราจรหญิง เสน่ห์บางกอก เสียวไส้ และ 16 ปีแห่งความหลัง เป็นต้น

น่าเสียดายที่ ครูเพลง สุรพล สมบัติเจริญ ต้องมาจากแฟนเพลงไปด้วยอายุเพียง 37 ปี ขณะกำลังมีชื่อเสียงโด่งดังสุดขีด เพราะถูกลอบยิงหลังจากการแสดงบนเวทีที่จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2511 ถือเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ของวงการเพลงลูกทุ่งไทย แม้ว่าท่านจะจากไปแล้วกว่า 40 ปี แต่แฟนเพลงลูกทุ่งไทยยังคงจดจำน้ำเสียงที่ขับกล่อมด้วยเนื้อเพลงอันแสนไพเราะ และท่วงทีในการร้องเพลงของเจ้าของฉายา ราชาเพลงลูกทุ่งไทยนี้ไม่ลืมเลือน

" สาวสวนแตงแห่งเมืองสุพรรณ ชื่อเสียงน้องมาลือลั่น
ดังโจษจันไปทั้งทั่วกรุง เพราะเข้าประกวดเทพีสวนแตงดาวรุ่ง
ภาพเจ้ามาถึงกรุง เจ้าจึงพุ่งสู่ความสนใจ
สาวสวนแตงเปลี่ยนแปลงศักดิ์ศรี ข่าวภาพน้องเป็นเทพี
จึงได้มีชื่อเสียงเกริกไกร เสียงหนังสือพิมพ์
แมวมองหมายปองเจ้าไปสู่ดารา ยิ่งใหญ่ .... "

เมื่อได้กล่าวถึงราชาเพลงลูกทุ่งแล้ว คงอดที่จะกล่าวถึงราชินีเพลงลูกทุ่งด้วยไม่ได้ ซึ่งก็ไม่ใช่ใครที่ไหน แต่เป็นลูกหลานเมืองสุพรรณบุรีเช่นเดียวกัน แม้ว่าเธอจะจากแฟนเพลงไปกว่า 16 ปีแล้ว แต่ก็ไม่เคยมีใครลืมเด็กสาวจากอำเภอสองพี่น้อง ที่กลายมาเป็นราชินีลูกทุ่งที่ชื่อ 'รำพึง จิตรหาญ' หรือ 'ผึ้ง' คนไทยรู้จักกันดีในนาม พุ่มพวง ดวงจันทร์ นักร้องลูกทุ่งสาวจากท้องทุ่งเมืองสุพรรณฯ ที่เข้าไปอยู่ในหัวใจของแฟนเพลงตลอดกาล

เด็กสาวบ้านนาแห่งเมืองสุพรรณฯ วัยเพียงสิบขวบ เริ่มเส้นทางสายลูกทุ่งของเธอโดยเริ่มต้นการประกวดร้องเพลง เช่นเดียวกันในนาม "น้ำผึ้ง ณ ไร่อ้อย" บนเวทีการแข่งขันร้องเพลงตามอำเภอต่างๆ ทั้งในจังหวัดสุพรรณบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อพ่อและน้าของผึ้งเห็นว่าเธอมีใจรัก ในการร้องเพลงลูกทุ่งอย่างจริงจัง จึงได้ยกเธอให้เป็นบุตรบุญธรรมของไวพจน์ เพชรสุพรรณ ซึ่งเป็นนักร้องลูกทุ่งชื่อดัง เมื่อครั้งที่ไวพจน์มาเปิดการแสดงที่วัดทับกระดาน โดยไวพจน์ ได้แต่งเพลงให้ผึ้งอัดแผ่นเสียงเป็นชุดแรกเนื่องจากเห็นถึงฝีมือและพรสวรรค์ ในการขับร้องเพลง โดยบทเพลงที่สร้างชื่อให้เธอเป็นที่รู้จักคือ "แก้วรอพี่" ตามมาด้วยเพลง "นักร้องบ้านนอก"

บทเพลง ส้มตำ

เพลงพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี

ต่อไปนี้ จะเล่าถึงอาหารอร่อย คือส้มตำ กินบ่อยๆ รสชาติแซบดี
วิธีทำก็ง่าย จะบอกได้ต่อไปนี้ มันเป็นวิธีพิเศษเหลือหลาย ไปซื้อมะละกอ
ลูกพอ เหมาะเหมาะ สับสับ เฉาะเฉาะ ไม่ต้องมากมาย ตำพริกกับกระเทียม
ยอดเยี่ยมกลิ่นอาย มะนาว น้ำปลาน้ำตาลทราย น้ำตาลปี๊ปถ้ามี
ปรุงรสให้แซ่บหนอ ใส่มะละกอลงไป อ้อ...อย่าลืมใส่กุ้งแห้งป่นของดี
มะเขือเทศเร็วเข้า เอาถั่วฝักยาวใส่เร็วรี่ เสร็จสรรพแล้วซี ยกออกจากครัว
กินกับข้าวเหนียว เที่ยวแจกไปทั่ว กลิ่นหอมยวนยั่ว น่าน้ำลายไหล
จดตำรา จำส้มตำลาว เอาตำรามา ใครหม่ำเกินอัตรา ระวังท้องจะพัง
ขอแถมอีกนิด แล้วจะดีดใจใหญ่ ไก่ย่างด้วยเป็นไร อร่อยแน่จริงเอย...

ในช่วงปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา พุ่มพวงโด่งดังถึงขีดสุด โดยได้ครูเพลงอย่าง ลพ บุรีรัตน์ มาช่วยเขียนเพลงในแนวที่สนุกสนานมากขึ้น ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้เธอเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง บทเพลงที่ประสบความสำเร็จได้รับความนิยมอย่างมากมาย ได้แก่บทเพลง สาวนาสั่งแฟน

นัดพบหน้าอำเภอ อื้อฮือหล่อจัง กระแซะเข้ามาซิ ดาวเรืองดาวโรย คนดังลืมหลังควาย หรือว่าบทเพลงโลกของผึ้ง ด้วยน้ำเสียงที่แสนไพเราะมีชีวิตชีวา ประกอบด้วยลูกคอและท่วงทีการเอื้อนด้วยวิญญาณความเป็นลูกทุ่งขนานแท้ แม้ว่าเธอจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้เนื่องจากมีพื้นฐานการศึกษาน้อย อันเป็นเรื่องที่หลายคนต้องประทับใจในความเป็นอัจฉริยะของเธอ นอกจากนี้เธอยังได้เป็นผู้ขับร้องเพลงส้มตำ ซึ่งเป็นเพลงพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี อันถือเป็นเกียรติและความภาคภูมิใจในชีวิตการขับร้องเพลงของเธออีกด้วย

ถือได้ว่าพุ่มพวงคือนักร้องลูกทุ่งหญิงที่ได้รับความนิยมสูงสุดแห่งยุคสมัย จนได้รับฉายาราชินีลูกทุ่งเมืองไทย

ชีวิตของพุ่มพวง เหมือนกับพระจันทร์ที่กำลังลอยเด่นอยู่บนจุดสูงสุดของผืนฟ้า และต้องมาอับแสงลงไปในปี พ.ศ. 2535 ด้วยโรคภูมิแพ้ตัวเองที่รุมเร้า และจากโลกนี้ไปเมื่อเธอมีอายุได้เพียง 31 ปี แม้ว่าเวลาผ่านจะมาเนิ่นนาน แต่ในวันที่ 13 มิถุนายนของทุกปี ซึ่งเป็นวันครบรอบการจากไปของเธอ จะมีแฟนเพลงเดินทางมาร่วมงานรำลึกถึงพุ่มพวง ณ วัดทับกระดาน อำเภอสองพี่น้องเป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงถึงความรักและศรัทธาในตัวของ พุ่มพวง ดวงจันทร์ ราชินีลูกทุ่งผู้สู้ชีวิตแห่งเมืองสุพรรณฯ อย่างไม่เคยจืดจาง.....

"รักสายัณห์ สัญญา ไม่ต้องมากครับท่าน...รักน้อยๆ แต่ขอให้รักนานๆ ก็พอ" คือคำพูดออดอ้อนแฟนเพลงที่คุ้นหูกันดีของ สายัณห์ สัญญา นักร้องชายมากเสน่ห์ลูกสุพรรณฯ ที่มาพร้อมเคราแพะผู้นี้ คือนักร้องมีชื่อเสียงโด่งดังระดับตำนาน ของวงการลูกทุ่งเมืองไทย ด้วยลีลาน้ำเสียงการร้องเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ เป็นนักเพลงคนจนเจ้าของฉายาขวัญใจคนเดิมของแฟนเพลงชาวไทยเสมอมา

สายัณห์ หรือ เป้า นั้นมีพื้นเพเป็นเด็กหนุ่มจากเดิมบางนางบวช เป็นลูกชาวนายากจนธรรมดาที่ได้ตามฝันของตนเองจนกลายเป็นนักร้องเพลงลูกทุ่งชายที่โด่งดังด้วยผลงานเพลงอมตะมากมาย เพลงที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง เช่น เพลงเกลียดห้องเบอร์ห้า กินอะไรถึงสวย ความรักเหมือนยาขม ความรักสีดำ คิดถึงสายัณห์ ลานเทสะเทือน นักเพลงคนจน และเพลงอื่นๆ อีกหลายเพลง....

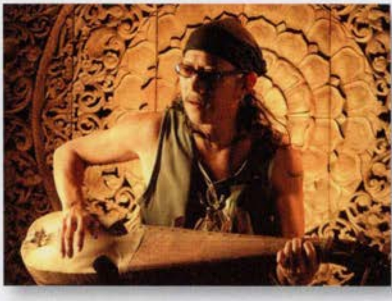
นอกจาก นักร้องเพลงลูกทุ่งหลายคนที่กล่าวมา ยังมี เสรีย์ รุ่งสว่าง อีกคนหนึ่งที่มีเส้นทางการเป็นนักร้องไม่ต่างจากผู้อื่น ที่ต้องสู้ชีวิตและผ่านเวทีการประกวดมานับครั้งไม่ถ้วน กว่าจะได้มายืนในแถวหน้าของวงการเพลงลูกทุ่งไทย

เสรีย์ รุ่งสว่าง คือหนุ่มเสียงดีจากบางปลาม้าที่มีใจรักในการร้องเพลง และได้ชนะเวทีประกวดการร้องเพลงต่างๆ มากมาย เสรีย์ รุ่งสว่าง นั้นโด่งดังเป็นที่รู้จักของแฟนเพลงอย่างแท้จริง เมื่อครูชลธี ธารทอง ทำให้คนทั้งประเทศได้รู้จักด้วยบทเพลงเทพธิดาผ้าซิ่น และบทเพลงอื่นๆ อีกมากมาย อาทิ ไอ้หนุ่มรถซุง และเรียกพี่ได้ไหม ที่ส่งให้เสรีย์ดังขึ้นทันตาเห็น จนมีคำกล่าวว่าครูชลธีคือครูเพลงคู่บุญที่สร้างชื่อเสียงให้เสรีย์ โดยเขายังได้รับรางวัลจากงานกึ่งศตวรรษลูกทุ่งไทยครั้งแรก และครั้งที่ 2 จากเพลงไม้เรียว และ เทพธิดาผ้าซิ่น ซึ่งก็เป็นผลงานของครูชลธี ธารทอง ทั้งสองเพลงอีกด้วย

เหล่านักฟังเพลงลูกทุ่งทั้งหลายชื่นชมว่าน้ำเสียง และลีลาการร้องเพลงของเสรีย์ รุ่งสว่าง นั้นมีความไพเราะและมีเสน่ห์เป็นแบบฉบับของน้ำเสียงมาตรฐานชายไทยอย่างแท้จริง เมื่อใดที่ได้ฟังบทเพลงของเสรีย์นั้น ดุจดังได้กลิ่นแห่งรวงข้าวและสายลมที่โบกโบย เหมือนอยู่ท่ามกลางบรรยากาศแห่งท้องทุ่งเมืองสุพรรณฯ ก็ไม่ปาน

ศิลปินเพลงเพื่อชีวิต

ไม่เพียงจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นถิ่นกำเนิดของศิลปินเพลงพื้นบ้าน และศิลปินเพลงลูกทุ่งมากมายหลายท่านแล้ว สุพรรณบุรียังเป็นบ้านเกิดของศิลปินเพลงเพื่อชีวิต ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในตำนานแห่งเพลงเพื่อชีวิตของเมืองไทยอีกคนหนึ่งอีกก็คือ แอ๊ด คาราบาว หรือ ยืนยง โอภากุล หัวหน้าวงดนตรีเพื่อชีวิต ที่อยู่คู่กับนักฟังเพลงเพื่อชีวิตชาวไทยมานาน ซึ่งรู้จักกันในชื่อว่า 'คาราบาว' โดยวงคาราบาวนี้ได้ฉลองครบรอบ 25 ปีไปเมื่อปี พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมา

ตัวฉันเกิดมาเป็นหนุ่มสุพรรณฯ
ทำนาตากแดดทั้งวัน
จนตัวฉันนั้น มันดำปี๊ดปี๋
สำเนียงภาษา ฟังดู ก็เชยสิ้นดี
เพื่อนฝูงล้อกันป่นปี้
ว่าพี่ก็หมา น้องก็หมา...

แอ๊ด คาราบาว มีพื้นเพเป็นคนตำบลท่าพี่เลี้ยง เขาถือกำเนิดเป็นบุตรชายฝาแฝดคนเล็กของครอบครัวซึ่งมีอาชีพค้าขายในตลาดเมืองสุพรรณบุรี เมื่อโตเป็นหนุ่ม แอ๊ดได้ไปเรียนต่อด้านสถาปัตยกรรมที่ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งที่นั่นแอ๊ดได้พบกับ กิรติ พรหมสาขา ณ สกลนคร หรือ เขียว คาราบาว โดยได้ร่วมกันตั้งวงดนตรีคาราบาวขึ้น ซึ่งแปลว่า "ควาย" ในภาษาตากาล็อก จึงเป็นที่มาของสัญลักษณ์รูปกระโหลกควายที่คุ้นตากันดี

คาราบาวประสบความสำเร็จโด่งดังอย่างมากด้วยอัลบั้ม "เมด อิน ไทยแลนด์" ผลงานชุดที่ 5 ซึ่งมียอดจำหน่ายถึง 5 ล้านตลับ ซึ่งทำให้ชื่อของแอ๊ด และวงคาราบาวเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง คาราบาวออกผลงานเพลงมาแล้วมากกว่า 90 ชุด ด้วยเสียงร้องที่มีเอกลักษณ์ และเนื้อหาท่วงทำนองของเพลงที่จดจำได้ง่ายติดหู ทำให้บทเพลงของคาราบาวหลายเพลงกลายเป็นเพลงอมตะมาจนถึงปัจจุบัน

แอ๊ดไม่เคยลืมความเป็นหนุ่มสุพรรณฯ ของเขา ความผูกพันกับสุพรรณบุรีของแอ๊ดมักได้รับการถ่ายทอดในผลงานเพลงของคาราบาวอยู่หลายครั้ง ด้วยเนื้อหาสะท้อนถึงวิถีชีวิตและท้องถิ่นของสุพรรณบุรีได้อย่างลึกซึ้งคมคาย เช่นเพลงหนุ่มสุพรรณ มากับพระ หรือ ยายสำอาง เป็นต้น

ศิลปินเพลงรุ่นปัจจุบัน

ถัดจากยุคของเพลงเพื่อชีวิต ยังมีศิลปินยุคปัจจุบันสายเลือดสุพรรณบุรีที่มีชื่อเสียงโลดแล่นในวงการเพลงอีกหลายคน เช่นสมาชิกนักร้องวงชายชื่อดังของเมืองไทยอย่าง ดีทูบี ที่ชื่อ แดน หรือ วรเวช ดานุวงศ์ และนักร้องแนวอัลเตอร์เนทีฟร็อคขวัญใจวัยรุ่นอย่าง ตูน บอดี้สแลม หรือ อาทิวราห์ คงมาลัย

แดน ดีทูบี และ ตูน บอดี้สแลม ถือเป็นตัวแทนของศิลปินคนรุ่นใหม่ที่เป็นทายาทสุพรรณบุรี ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักด้วยผลงานดนตรีที่โด่งดัง เป็นการตอกย้ำว่าสายเลือดความเป็นศิลปินไม่เคยจางไปจากคนสุพรรณบุรี ไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใดก็ตาม

นอกจากศิลปินและนักร้องทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีนักแสดงอีกมากหน้าหลายตา ที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นหนึ่งในลูกหลานของชาวสุพรรณบุรี ไม่ว่าจะเป็น บงกช คงมาลัย หรือ ตั๊ก นักแสดงรุ่นใหม่ที่มีผลงานการแสดงภาพยนตร์มากมาย จากภาพยนตร์เรื่องบางระจัน และมีผลงานที่โด่งดังตามมาอีกหลายเรื่อง เช่น ขุนแผน ไอ้ฟัก อำมหิตพิศวาส และต้มยำกุ้ง เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญ

บางคนอาจจะรู้สึกว่า เมื่อได้มาเที่ยวสุพรรณบุรีแล้ว ทำให้รู้สึกสุขใจอย่างบอกไม่ถูก เนื่องด้วยบรรยากาศแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่งดงาม ทำให้จิตใจสบายและมีความสุข จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย ทั้งทางประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติ เป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีเสน่ห์ดึงดูดให้คนไปเที่ยวได้ไม่แพ้ที่อื่น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในอำเภอด่านช้าง เดิมบางนางบวช หรือแม้แต่ในเขตอำเภอเมืองก็ตาม ก็ล้วนแต่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้คุณไปเยือนแทบทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งยังคงบริสุทธิ์อย่างไม่น่าเชื่อ ในขณะที่ภายในอำเภอเองก็มีความเจริญมาก สิ่งก่อสร้างก็ดูยิ่งใหญ่อลังการ มีการจัดสภาพแวดล้อมได้อย่างสมดุลระหว่างสิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น และพื้นที่ทางธรรมชาติที่มีอยู่อย่างนี้มาตั้งแต่ดั้งเดิม

บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

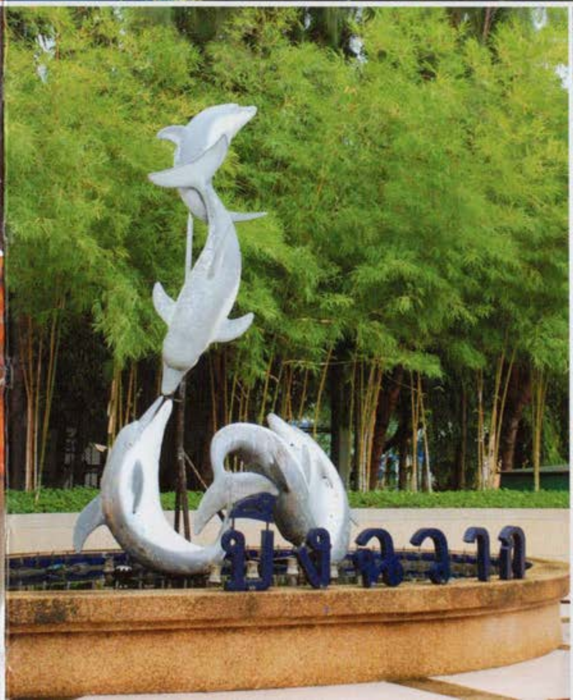
บึงฉวากเป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ที่อำเภอเดิมบางนางบวช มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 2,700 ไร่ มองไปรอบๆ เห็นได้ชัดว่าที่นี่คือบึงธรรมชาติที่มีขนาดใหญ่มาก อยู่ห่างจากตัวเมืองสุพรรณบุรีเพียงแค่ 64 กิโลเมตรเท่านั้นเอง ที่นี่มีบรรยากาศร่มรื่นมาก ลมพัดเย็นสบาย ในบริเวณบึงจะมีดอกบัวสีแดงและชมพูดูสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนเช้าที่บัวบานจะสวยงามมากเป็นพิเศษ ถ้ามาเที่ยวในช่วงฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคม จะได้เห็นนกเป็ดแดงฝูงใหญ่คอยจับกลุ่มอยู่ตามกอบัว ซึ่งพวกนกจะทยอยบินกลับในช่วงเดือนเมษายน

ในส่วนของบึงฉวากเองจะแบ่งพื้นที่ออกเป็น3 ส่วน ด้วยกัน ส่วนแรกคือ สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น ที่รวบรวมเอาพันธุ์ปลาน้ำจืดและปลาน้ำเค็มหลายชนิดที่หาดูได้ยากมาไว้ที่นี่ สิ่งที่น่าสนใจคืออุโมงค์ใต้น้ำความยาว 8.5 เมตร ที่ให้ความรู้สึกเหมือนเดินอยู่ในใต้ทะเลลึก ส่วนภายนอกอาคารนั้น มีบ่อจระเข้ขนาดใหญ่ มีโชว์การจับจระเข้ด้วยมือเปล่าให้ชม ส่วนที่ 2 คืออุทยานผักพื้นบ้านเพื่อการยังชีพ ที่รวบรวมพืชผักกว่า 500 ชนิดทั่วประเทศ ให้ชมและเลือกซื้อติดไม้ติดมือกลับบ้าน ส่วนสุดท้ายคือสวนสัตว์ ซึ่งมีสัตว์หายากหลายชนิด ทั้งไก่ฟ้า นกกระจอกเทศสิงโต อูฐ เมียร์แคท ม้าลาย เสือขาว และสิงโต

และก่อนขับรถออกจากอำเภอนี้ อย่าลืมแวะหาของกินอร่อยๆ รองท้อง ร้านอาหารที่อยากแนะนำในอำเภอเดิมบางนางบวชร้านแรกชื่อ ครัวตายม (บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ) เหมาะสำหรับคนที่ชอบกินส้มตำ ไก่ย่าง และสารพัดเมนูอาหารตามสั่ง ส่วนร้านที่ 2 ชื่อ จินดา อยู่ริม ถ.สุพรรณบุรี-ชัยนาท ต.เขาพระ มีอาหารไทย จีน อาหารตามสั่ง และอาหารประเภทปลาไว้คอยบริการ แต่ถ้าขี้เกียจขับรถออกไปอีก ก็แวะกินในบรรยากาศชิลล์ๆ ได้ที่ร้านบลูเลมอน อยู่ตรงข้ามสวนสัตว์บึงฉวากพอดี

สำหรับคนที่อยากจะดื่มด่ำในบรรยากาศของบึงฉวากได้อย่างเต็มที่ ที่นี่ก็มีรีสอร์ทให้บริการ ชื่อ บึงฉวากรีสอร์ท เป็นบ้านพักทรงต้นไม้ตั้งอยู่ริมบึงน้ำ สะดวกสบาย พร้อมทั้งมีห้องอาหารบึงฉวากไว้คอยบริการอีกด้วย

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเป็นศาสนสถานคู่เมืองสุพรรณบุรี แห่งหนึ่งที่ควรแวะเวียนไปเมื่อมีโอกาสมาเยือนเมืองสุพรรณบุรี

ศาลหลักเมือง เดิมเรียกว่า ศาลเทพารักษ์หลักเมือง ตั้งอยู่บนถนนมาลัยแมน อำเภอเมือง เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองประจำจังหวัด และเป็นที่เคารพบูชาของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก

ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา และในคราวเสด็จประพาสต้นเมื่อปี พ.ศ. 2447 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เคยเสด็จมาทรงกระทำพลีกรรมเจ้าพ่อหลักเมือง และได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ เพื่อสร้างเขื่อนรอบเนินศาล ทำชานสำหรับคนบูชา สร้างกำแพงแก้ว และต่อตัวศาลออกมาเป็นเก๋งแบบจีน

ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7 ของจีน

หรือเดือน 9 ของไทยในทุกปี
ที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองนี้
จะมีประเพณีทิ้งกระจาด (หรือพิธีทิ้งทาน)
ซึ่งเป็นพิธีกรรมของพุทธศาสนาลัทธิมหายาน
ซึ่งจัดต่อเนื่องมากว่า 100 ปี
นับเป็นงานประเพณียิ่งใหญ่ของเมืองสุพรรณบุรี

พิพิธภัณฑ์ลูกหลานพันธุ์มังกร

ภายในอาณาบริเวณกว่า 21 ไร่ ของศาลหลักเมืองสุพรรณบุรี ได้มีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ในรูปลักษณ์ของมังกรขนาดใหญ่ สีสันงดงาม สูงเท่าตึก 10 ชั้น ยาวกว่า 80 เมตร ภายในมีการจัดแสดงในรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ที่ทันสมัย อธิบายเรื่องราวด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่จะสะกดให้ผู้เข้าชมได้รับความรู้และความเพลิดเพลินเรื่องราวความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่ได้ถ่ายทอดความเป็นมาของอาณาจักร "จีน" ที่ยิ่งใหญ่และสืบทอดกันมากว่า 5,000 ปี

การก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ลูกหลานพันธุ์มังกร เกิดจากแรงบันดาลใจของนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของไทย ซึ่งมีความผูกพันในความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างไทย-จีน อย่างลึกซึ้ง จึงได้สานต่อเป็นเจตนารมณ์ ดำเนินการสร้างสิ่งที่มีค่าสูงสุด เพื่อถ่ายทอดเป็นองค์ความรู้ ให้แก่ชนรุ่นหลังทั้งไทยและต่างประเทศได้ทราบโดยทั่วกัน

การก่อสร้างใช้เวลานานหลายปี โดยใช้ฐานข้อมูลที่รวบรวมได้จากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน มีการใช้วัสดุจากแหล่งกำเนิดที่แท้จริงคือประเทศจีน การดูแลเรื่องการก่อสร้างเป็นไปอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน เพื่อทำให้เกิดความความสมบูรณ์มากที่สุด เมื่อพิพิธภัณฑ์เปิดจะได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง ที่ทุกคนต้องเข้าไปชมอย่างน้อยสักครั้งในชีวิต

เรื่องราวภายในพิพิธภัณฑ์ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ แนวคิด ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ วิถีชีวิตที่ได้ถ่ายทอดเป็นวัฒนธรรม และอารยธรรมที่สืบทอดกันมา และความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่มีมาตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ความรู้และความวิจิตรจะถูกถ่ายทอดด้วยสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยผ่านสู่ห้องแห่งกาลเวลา จำนวน 20 ห้อง ที่จะสะกดให้ผู้ชมตื่นเต้นและติดตาม ซึ่งจะมีกำหนดการเปิดที่แน่นอนและเป็นทางการในเร็วๆ นี้

"ต้นธารมังกร" ห้องชมภาพยนตร์ 180 องศา
นำเสนอประวัติการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ฯ

ห้องจัดแสดงประวัติตระกูลแซ่ต่างๆ
ของพี่น้องชาวไทยเชื้อสายจีนในสยามประเทศ

หอคอยบรรหาร - แจ่มใส

ถ้าแวะเข้าไปในอำเภอเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี จะได้เห็นสิ่งก่อสร้างสูงเด่น นั่นก็คือหอคอยบรรหาร - แจ่มใส ซึ่งเป็นหอคอยชมวิวแห่งแรกและสูงที่สุดในประเทศไทย ที่ตั้งโดดเด่น เป็นสง่าอยู่ในสวนเฉลิมภัทรราชินีกลางใจเมืองพอดี ภายในสวนงดงามไปด้วยไม้ดอกและไม้ประดับ หอคอยบรรหาร - แจ่มใส ตั้งอยู่กลางสวน มีทั้งหมด 4 ชั้น

ชั้นที่ 1 เป็นจุดจำหน่ายของที่ระลึก จะมีภาพวาดสีน้ำมันเล่าเรื่องในวรรณคดีขุนช้าง - ขุนแผน ส่วนชั้น 2 ชั้น 3 เป็นจุดขายของที่ระลึก และชั้นที่ 4 จะเป็นจุดชมวิวที่จะมองเห็นเมืองสุพรรณบุรีโดยรอบ ที่นี่มีกล้องส่องทางไกลไว้คอยบริการ และบนชั้นนี้ยังมีภาพจิตรกรรมที่เล่าประวัติของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชประดับเอาไว้อีกด้วย

สำหรับสวนเฉลิมภัทรราชินีแห่งนี้มีเนื้อที่ 17 ไร่ ภายในสวนนอกจากจะมีหอคอยบรรหาร - แจ่มใสแล้ว ยังมีอาคารแสดงผลงานของคุณบรรหาร ศิลปอาชา มีสวนน้ำพร้อมสไลเดอร์ และยังมีสวนลายไทย สวนนกพิราบ สวนดอกไม้ สนามเด็กเล่น น้ำพุดนตรีและสนามออกกำลังกายสำหรับคนที่รักสุขภาพ ที่นี่จะงดงามมากในเวลากลางคืน ใครที่มาสุพรรณบุรีแล้วยังไม่ได้มาที่นี่ถือได้ว่ายังมาไม่ถึงจังหวัดสุพรรณบุรี

หอคอยบรรหาร - แจ่มใส

ค่าขึ้นหอเพื่อชมวิวตอนกลางวัน 30 บาท

ค่าขึ้นหอเพื่อชมวิวตอนกลางคืน 40 บาท

หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๑

หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา

บรรหาร ศิลปอาชา พ่อเมืองของคนสุพรรณบุรี

บุคคลหนึ่งผู้เป็นที่รักยิ่งของคนสุพรรณฯ
ด้วยความที่ท่านได้สร้างคุณูปการไว้มากมายต่อลูกหลานคนสุพรรณฯ
คือ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของประเทศไทย
ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่ก่อร่างสร้างให้สุพรรณบุรีมีวันนี้ขึ้นมาได้
และทุกวันนี้ก็ยังทำงานตอบแทนคุณแผ่นดินอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะยาวนานแค่ไหน
ก็ไม่เคยมีคำว่าย่อท้อ เพราะสำหรับท่านแล้ว วันนี้ชีวิตคืองาน งานคือชีวิต
และทุกลมหายใจขอทำงานเพื่อรับใช้แผ่นดิน

ราวห้าสิบปีที่แล้วชื่อเมืองสุพรรณฯ แทบจะไม่มีความหมายพิเศษอะไร เพราะเป็นดินแดนที่ค่อนข้างทุรกันดาร ไม่ค่อยมีคนรู้จัก ทว่า...ปัจจุบันภาพของสุพรรณบุรีได้เปลี่ยนไป กลายเป็นจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองไทย ความเจริญของสุพรรณบุรีก้าวคืบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ กลายเป็นจังหวัดศูนย์กลางทางภาคตะวันตกของกรุงเทพฯ ที่สำคัญหนึ่งในเบื้องหลังความสำเร็จของสุพรรณบุรีในวันนี้คงไม่ใช่ใครอื่น นอกจากพ่อเมืองสุพรรณฯ ตัวจริง บรรหาร ศิลปอาชา ผู้มีบทบาทในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างต่อเนื่อง คุณประโยชน์จากการเอาใจใส่ในงานส่งเสริมพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีมากมายหลายด้าน มีมากมายเสียจนไม่น่าเชื่อว่าคนคนหนึ่งจะสามารถตอบแทนคุณแผ่นดินเกิดได้มหาศาลถึงเพียงนี้ "ผมมีความผูกพันและระลึกถึงบุญคุณของแผ่นดินถิ่นเกิดเป็นอย่างมาก ทำให้มีคนมองกันว่าการที่ผมทำงานปรับปรุงจังหวัดสุพรรณบุรีให้พัฒนามากขึ้นเท่าที่จะทำได้นั้น เป็นการกระทำที่มากเกินไป ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว ความเจริญอันมากมายเกิดจากผลการทำงานอย่างต่อเนื่องยาวนานของผมมิได้มาจากการทุ่มเททำในช่วงเวลาสั้นๆ" คำปรารภตอนหนึ่งจากชีวิตและการทำงานของท่านที่กลั่นจากหัวใจ

สุพรรณบุรีไม่ใช่เป็นเพียงบ้านเกิดเท่านั้นในความคิดของท่าน หากยังเป็นแผ่นดินเกิดที่ต้องตอบแทนบุญคุณเมื่อมีโอกาส ท่านไม่เพียงแต่ "คิด" หากยังเปลี่ยนความคิดนั้นไปสู่ "ความจริง" ด้วยการพัฒนาเมืองสุพรรณฯ ให้รุดหน้ากว่าจังหวัดอื่นๆ อย่างโดดเด่น ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลผสานกับความตั้งใจอันแน่วแน่ สุพรรณบุรีจึงมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาเป็นลำดับ มีการพัฒนาเมืองอย่างเป็นระเบียบแบบแผน สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่ได้รับยกย่องว่ามีการวางผังเมืองที่ดีมาก ที่ชาวบ้านในหลายจังหวัดปรารถนาจะนำไปเป็นแบบอย่าง.....ของการพัฒนาเชิงคุณภาพ

สาธารณูปโภคต่างๆ ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นทางหลวงสายหลักที่เชื่อมต่อจังหวัดกับโลกภายนอก ทำให้การคมนาคมและการติดต่อของสุพรรณบุรีกับภูมิภาคอื่นๆ สะดวกสบายมากขึ้น วางรากฐานรักษ์ธรรมชาติด้วยระบบต้นไม้ริมทางและสวนหย่อมที่มีการดูแลเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ สละทรัพย์ส่วนตัวสร้างโรงเรียนบรรหาร - แจ่มใสวิทยา 7 แห่ง สร้างวิทยาลัยอาชีวะบรรหาร - แจ่มใส เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ลูกหลานสุพรรณฯ ริเริ่มสร้างโรงเรียนกีฬาแห่งแรกในประเทศไทยเพื่อพัฒนาสร้างรากฐานให้ประเทศไทยมีนักกีฬาที่มีศักยภาพในเวทีสากล สร้างวัด หอบรรหาร - แจ่มใส หอนาฬิกา สะพานลอย ตลอดจนบูรณะพัฒนาศาลเจ้าพ่อหลักเมืองจนกลายเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจที่มีชื่อเสียง สร้างและขยายโรงพยาบาลมอบคุณภาพชีวิตที่ดีแก่คนสุพรรณบุรี และยังเผื่อแผ่สามารถให้บริการไปถึงคนจังหวัดอื่นๆ อีกด้วย

และเพื่อพัฒนาเมืองสุพรรณฯ ให้กลายเป็นอู่ข้าวอู่น้ำของเมืองไทยอย่างแท้จริง ท่านได้ริเริ่มจัดตั้งศูนย์วิจัยข้าวสุพรรณบุรี เพื่อวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าว อีกทั้งยังเป็นสถานที่ฝึกอบรมระดับนานาชาติในเรื่องการผลิตข้าว พัฒนาและบุกเบิกสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด หลายต่อหลายแห่งสามารถสร้างรายได้สู่จังหวัด แม้ไม่ได้เน้นในเรื่องมูลค่ามากมายนัก แต่ก็เชิดหน้าชูตาให้คนสุพรรณบุรีได้ภาคภูมิใจ โดยเฉพาะบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติที่ท่านเป็นผู้ผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ มาร่วมกันพัฒนาบึงฉวากให้มีสภาพธรรมชาติ จนได้รับการประกาศให้เป็นเขตแรมซาร์ไซต์เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับประเทศ และที่นี่ยังมีสัตว์สารพัดชนิด อุทยานผักพื้นบ้านและพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่สวยงาม มีอุโมงค์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยอีกด้วย จึงนับได้ว่าจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองที่น่าสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง...

นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับการเคารพนับถือ และยกย่องเป็นอย่างสูงผู้หนึ่งในฐานะบุคคลสำคัญของเมืองสุพรรณฯ

หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา จึงเกิดขึ้นด้วยความรัก และความศรัทธา ของชาวสุพรรณฯ ที่มีต่อท่านบรรหาร และได้ร่วมมือร่วมใจกันบริจาคเงินก่อสร้างหอเกียรติยศนี้ขึ้นมาโดยไม่ได้พึ่งเงินของทางราชการ เพื่อแสดงประวัติและผลงานของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ตั้งแต่ในวัยเด็กจนได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของไทย

หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา เป็นอาคาร 2 ชั้น ออกแบบโดยกรมศิลปากร ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักหอจดหมายแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับศึกษาประวัติศาสตร์ และเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของเยาวชน

อาคารชั้นที่ 1 ได้จำลองบรรยากาศในตลาดของเมืองสุพรรณฯ ในปี พ.ศ. 2487 แสดงภาพชีวิตในวัยเด็กของเด็กชายบรรหาร เรื่องราวการสู้ชีวิต และช่วงเวลาสำคัญๆ ตั้งแต่อุปสมบท สมรส

การช่วยเหลือและพัฒนาสุพรรณฯ ตามคำอธิษฐานที่ท่านได้กล่าวไว้ รวมทั้งการก้าวเข้าสู่เส้นทางทางการเมือง ทั้งการเป็น ส.ส. เลขาธิการพรรค จนได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าพรรคชาติไทย จากผู้นำฝ่ายค้าน จนกลายเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลที่ได้รับคะแนนเลือกตั้งเป็นอันดับหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2538

อาคารชั้นที่ 2 การแสดงผลงานของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งในสมัยนั้นได้มีงานพระราชพิธีสำคัญใหญ่ๆ 2 พิธี คือ งานพระราชพิธีออกเมรุมาศสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และงานพระราชพิธีกาญจนาภิเษก รวมทั้งการจัดแสดงโครงการต่างๆ ที่สนองตามพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้แก่ โครงการเขื่อนปากพนัง โครงการเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โครงการแก้มลิง โครงการทฤษฎีใหม่ และการจัดสร้างสะพานพระราม 8

นอกจากนั้นยังมีการแสดงบทบาทของท่านในฐานะผู้นำประเทศ ได้แก่ การประชุมอาเซียนซัมมิท และการประชุมสุดยอดอาเซม ที่ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม หรือการร่วมประชุมในต่างประเทศ ทั้งการประชุมผู้นำเอเปคที่ญี่ปุ่นและฟิลิปปินส์ และมีการจัดแสดงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา และคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา ที่ได้รับพระราชทาน รวมทั้งเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับจากต่างประเทศ

หอเกียรติยศ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา

ตั้งอยู่ริมถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ทางหลวงหมายเลข 340
เปิดให้บริการ วันพุธ-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-16.00 น.
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 035 535 119-21

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี เป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ที่ผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวความเป็นมาของเมืองสุพรรณบุรีไว้อย่างครบถ้วน โดยจัดแสดงเป็นเรื่องราว และใส่ลูกเล่นทางเทคนิคสื่อผสมทั้งแสง สี เสียง ไว้อย่างน่าสนใจ

ตัวพิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่ภายในศูนย์ราชการของกรมศิลปากร ตรงข้ามศูนย์ราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ริมถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท อำเภอเมือง ตัวอาคารภายนอกสร้างขึ้นตามแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัย ส่วนภายในนั้นแสดงความเป็นมาทางด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ มานุษยวิทยา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของสุพรรณบุรี ซึ่งผ่านการกลั่นกรองมาแล้วจากนักวิชาการ สื่อสารในรูปแบบเข้าใจง่ายและทันสมัย

ลองเดินย้อนเวลากลับไปอดีตผ่านประตูอาคารชั้นล่าง จะเป็นที่จัดแสดงหลักฐานของเมืองสุพรรณบุรีตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ รู้ว่ารากเดิมนั้นได้หยั่งลึกตรงบริเวณไหน ก้าวผ่านมาถึงสมัยอยุธยาที่สุพรรณฯ เทียบเคียงฐานะดุจดั่งเมืองพี่เมืองน้อง จากนั้นนำไปสู่ยุครัตนโกสินทร์ ซึ่งสุพรรณบุรีก็ยังเป็นจังหวัดศูนย์กลางสำคัญในภาคกลาง และที่ขาดเสียมิได้คือการจัดฉายภาพยนตร์เรื่องสงครามยุทธหัตถี มหาสงครามที่ถูกกล่าวขานนับครั้งไม่ถ้วน อีกทั้งยังมีการจัดแสดงความเป็นมาและวัฒนธรรมของกลุ่มชนต่างๆ ในเมืองสุพรรณบุรีที่สะท้อนให้เห็นถึงความกลมกลืนของวิถีชีวิตจากคนทุกเชื้อชาติ ที่ต่างก็มาอาศัยร่มโพธิ์ร่มไทรของสุพรรณบุรีและอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ไม่ว่าจะเป็น ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยเชื้อสายละว้า ฯลฯ

ชั้นที่ 2 ของตัวอาคารเดิม จัดแสดงประวัติและผลงานบุคคลสำคัญของจังหวัด มีการโชว์วรรณกรรมชิ้นเยี่ยมเรื่องขุนช้าง-ขุนแผนผ่านสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ตื่นตาตื่นใจกับเหล่าพระเครื่องชื่อดังของสุพรรณบุรีที่หาดูได้ยากนัก โดยเฉพาะพระผงสุพรรณ นอกจากนี้ยังมีพระขุนแผน พระชุดกิมตึ๋ง พระวัดบ้านกร่าง พระวัดการ้อง พระวัดลาวทอง ฯลฯ และยังมีการรวบรวมผลงานเพลงพื้นบ้าน และเพลงลูกทุ่งของศิลปินชาวสุพรรณบุรีอีกด้วย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี

เปิดให้เข้าชมทุกวันพุธ - อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์
เวลา 09.00 น. - 16.00 น. ยกเว้นวันจันทร์และวันอังคาร
เสียค่าเข้าชมคนละ 10 บาท

พิพิธภัณฑ์ชาวนาไทย

พิพิธภัณฑ์ชาวนาไทย ตั้งอยู่ในพื้นที่ว่าการอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ถือเป็นพิพิธภัณฑ์แห่งเดียวในประเทศที่จัดแสดงวิถีชีวิตของชาวนา อาชีพซึ่งเคยถูกเรียกขานว่าเป็นดังกระดูกสันหลังของชาติ

พิพิธภัณฑ์ชาวนาไทยแห่งนี้เปิดขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2533 เพื่อเป็นอนุสรณ์และเทิดพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งเสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธาน ทรงเป็นผู้นำเกษตรกรในการทำปุ๋ยหมัก ทำนาและเกี่ยวข้าว ถึง 3 ครั้ง ในช่วงปี พ.ศ. 2528 - 2529 ที่แปลงนาสาธิต บึงไผ่แขก ตำบลดอนโพธิ์ทอง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นดังขวัญและกำลังใจ ให้กับชาวนาไทยในพื้นที่สุพรรณบุรีและชาวนาไทยทั้งประเทศ

ทางจังหวัดสุพรรณบุรีได้ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ขึ้นเป็นทรงเรือนไทยประยุกต์ 2 ชั้น ชั้นล่างได้จัดแสดงนิทรรศการเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็นมาเกี่ยวกับการทำนาในประเทศไทย รวมถึงวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับข้าว การจัดแสดงความรู้และเครื่องไม้เครื่องมือการทำนาของชาวนาไทย ไปจนเรื่องเกี่ยวกับพันธุ์ข้าว

ในชั้นที่สองได้จัดแสดงเหตุการณ์สำคัญครั้งประวัติศาสตร์ ในหัวข้อ "พระเสด็จมาโปรดฯ ชาวนาไทย" ซึ่งจัดแสดงพระรูปของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ขณะทรงหว่านข้าวและภาพทรงเกี่ยวข้าว รวมถึงสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ทรงใช้ในคราวเสด็จพระราชดำเนินมาครั้งนั้น เช่น เคียวที่ทรงใช้ในการเกี่ยวข้าวในแปลงนาสาธิตเป็นปฐมฤกษ์ รถไถ รวมทั้งรวงข้าวมงคล 9 รวงแรก ที่ทรงเกี่ยวจากแปลงนาสาธิตเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2529 ซึ่งเป็นข้าวเจ้า พันธุ์ กข 23 ข้าวพระราชทานในถุงผ้าสีทอง อันเป็นผลผลิตจากแปลงนาสาธิตที่พระราชทานแก่ผู้บริจาคและผู้เกี่ยวข้อง เป็นต้น

พิพิธภัณฑ์ชาวนาไทย

ตั้งอยู่ในบริเวณที่ว่าการอำเภอเมืองสุพรรณบุรี
ถนนพระพันวษา อำเภอเมือง
เปิดทุกวันพุธ-วันอาทิตย์ เวลา 9.00-16.00 น.
ปิดทุกวันจันทร์-อังคารและวันหยุดนักขัตฤกษ์
เข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ติดต่อสอบถามได้ที่ โทร. 035 522 191

หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรีคือ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ซึ่งเปิดตัวขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ซึ่งจัดสร้างโดย บริษัท พี พี แอนด์ พี ทรานสปอร์ต จำกัด บนเนื้อที่กว่า 70 ไร่ ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ภายในหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ได้จัดแสดงภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนาไทย ให้ผู้เข้าชมได้สามารถสัมผัสกับรูปแบบการทำนาแบบดั้งเดิม อีกทั้งยังมีหมู่เรือนไทยภาคกลางที่สวยงามหลากหลากรูปแบบ ซึ่งสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของหมู่บ้านชาวนาไทยในอดีต พร้อมทั้งสวนสมุนไพร และการแสดงรูปแบบของการทำตามโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หรือที่เรียกว่าโครงการเศรษฐกิจพอเพียงอีกด้วย นอกจากนี้หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ยังมีจุดมุ่งหมายให้เป็นศูนย์อนุรักษ์พันธุ์ควาย ซึ่งเป็นสัตว์ที่ใช้แรงงาน และมีความผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวนามาตั้งแต่อดีตไม่ให้สูญหายไป โดยหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทยต้องการปลุกสำนึกให้ประชาชนได้ระลึกถึงว่าควายเป็นสัตว์ที่มีบุญคุณ และยังส่งเสริมให้ควายได้รับความสนใจและได้รับการเลี้ยงดูอย่างมีคุณค่าอีกด้วย

หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย อยู่ที่อำเภอศรีประจันต์ เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 09.30-18.30 น.
ค่าเข้าชม 20 บาท สอบถามข้อมูลได้ที่ โทร.035 581668

วัดเขาดีสลัก รอยพระพุทธบาท

รอยพระพุทธบาทแห่งวัดเขาดีสลักนี้ ประดิษฐานอยู่ในมณฑปบนยอดเขาสูง 300 เมตร เป็นศิลปะทวารวดี มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 14-16 โดยสังเกตจากนิ้วข้อพระบาทข้อที่ 2 ของพระพุทธบาทองค์นี้มีกระหนกม้วนคล้ายหนวดผีเสื้อเรียกว่า "ลายก้านขด" ความต่างของลวดลายนี้ก็คือว่าเป็นลายเรียบๆ ไม่วิจิตรพิสดารเหมือนลายก้านขดสมัยรัตนโกสินทร์

สิ่งซึ่งเป็นสุดยอดของรอยพระพุทธบาทหินทรายสีแดง วัดเขาดีสลัก ตำบลดอนคานี้ ภายในฝ่าพระพุทธบาทมีมงคล 108 ประการ พินิจให้ดีจะเห็นว่าเป็นภาพคนกำลังวิ่ง ยกเท้าหลังขึ้นสูง มงคล 108 ประการในรอยฝ่าพระพุทธบาทนี้เป็นรูปวงกลม ซึ่งไม่เคยปรากฏในพระพุทธบาทองค์ไหนในเมืองไทยและต่างประเทศ เพราะส่วนมากจะอยู่ในตารางสี่เหลี่ยม ยกเว้นพระพุทธบาทองค์หนึ่งที่สร้างด้วยหินทรายที่นครวัด กัมพูชาที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน

ทั้งนี้ รศ. ศรีศักร วัลลิโภดม นักประวัติศาสตร์แถวหน้าของไทย ให้ความเห็นว่ารอยพระพุทธบาทวัดเขาดีสลักองค์นี้ถือว่าเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย และมีลักษณะการจัดรูปแบบและระเบียบของภูมิจักรวาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับพระพุทธบาทองค์อื่นๆ และยังส่งอิทธิพลนี้ไปถึงพระพุทธบาทศิลปะกัมพูชาอีกด้วย

สำหรับรอยพระพุทธบาท วัดเขาดีสลัก ได้ทำมงคลที่ว่าอยู่ในรูปวงกลม ถ้าจะตีความหมายให้กินใจถึงนัยธรรมะน่าจะหมายถึง "วัฏจักร" หรือ "วัฏฏะ" ดังคำพระท่านว่าไว้อันหมายถึงวัฏสงสาร ซึ่งก็คือการเวียนว่ายตายเกิดในขณะที่เส้นแบ่งเขตแต่ละมงคลซึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า ก็น่าจะตีความได้ว่าเป็น "อริยสัจ 4" หนทางที่นำไปสู่การดับทุกข์อันเป็นปรัชญาแก่นแท้ของพุทธศาสนาของเรานั่นเอง

อุทยานแห่งชาติเขาพุเตย

อุทยานเขาพุเตยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่งของประเทศ เป็นอุทยานแห่งชาติเพียงแห่งเดียวของจังหวัดสุพรรณฯ ตั้งอยู่ในอำเภอด่านช้าง ภายในอุทยานจะเป็นเส้นทางขรุขระ ลาดชัน เหมาะสำหรับผู้ที่รักธรรมชาติ และโปรดปรานการเที่ยวแบบลุยๆ นอกจากความงดงามตามธรรมชาติที่ยังอุดมสมบูรณ์อยู่มากแล้ว ยังมีสัตว์ป่ามากมายให้เห็น และยังมีสถานที่เที่ยวที่โดดเด่นคือ ป่าสนสองใบ ซึ่งมีต้นสนสองใบนับพันต้นขึ้นอย่างดาษดื่น อยู่บนเทือกเขาพุเตย ซึ่งมีความสูงตั้งแต่ 6-8 เมตร มีอายุ 200-300 ปีขึ้นไป และที่นี่ยังมี หมู่บ้านตะเพินคี่ หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง ที่ยังคงวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนและประเพณีปฏิบัติที่เคร่งครัด งดงามและยังเข้มแข็งอยู่มาก น่าศึกษาและเข้ามาสัมผัส นอกจากนั้นยังมี น้ำตกตะเพินคี่ใหญ่ ถ้ำบาดาล และถ้ำตะเพินเพชร แหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ ที่อยู่ใกล้กันกับหมู่บ้าน ที่พลาดไม่ได้คือยอดเขาเทวดา ยอดเขาที่มีความสูงที่สุดในภาคกลาง คือ 1,123 เมตร ที่จะสามารถมองเห็นวิวของ 3 จังหวัดได้อย่างชัดเจนทั้งสุพรรณบุรี กาญจนบุรี และอุทัยธานี

เดินทางจากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 เข้าสู่บางปลาม้า ดอนเจดีย์ สุพรรณบุรี แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 3264 เลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 333 พอถึงอำเภอด่านช้าง ขับไปทางอำเภอบ้านไร่ เลี้ยวซ้ายที่สามแยกบ้านวังคัน ขับตรงไปจนถึงหน่วยพิทักษ์อุทยานที่ 1 (พุเตย) ขับต่อไปตามทางลูกรังอีก 15 กม. ก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติพุเตย

ที่อุทยานมีบ้านพัก เต้นท์ และห้องน้ำให้บริการ
สำรองที่พักล่วงหน้าได้ที่
อุทยานแห่งชาติพุเตย
081 934 2240 หรือ
035 481 708

เขื่อนกระเสียว เขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย

เขื่อนกระเสียว แหล่งน้ำสำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่เป็นทั้งแหล่งน้ำทางเกษตรกรรม แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนานาพันธุ์ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจที่ได้รับความนิยมมากอีกแห่งหนึ่งด้วยเพราะเป็นเขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย และมีทัศนียภาพของทะเลสาบเหนือเขื่อนที่สวยงามกว้างไกลสุดสายตา

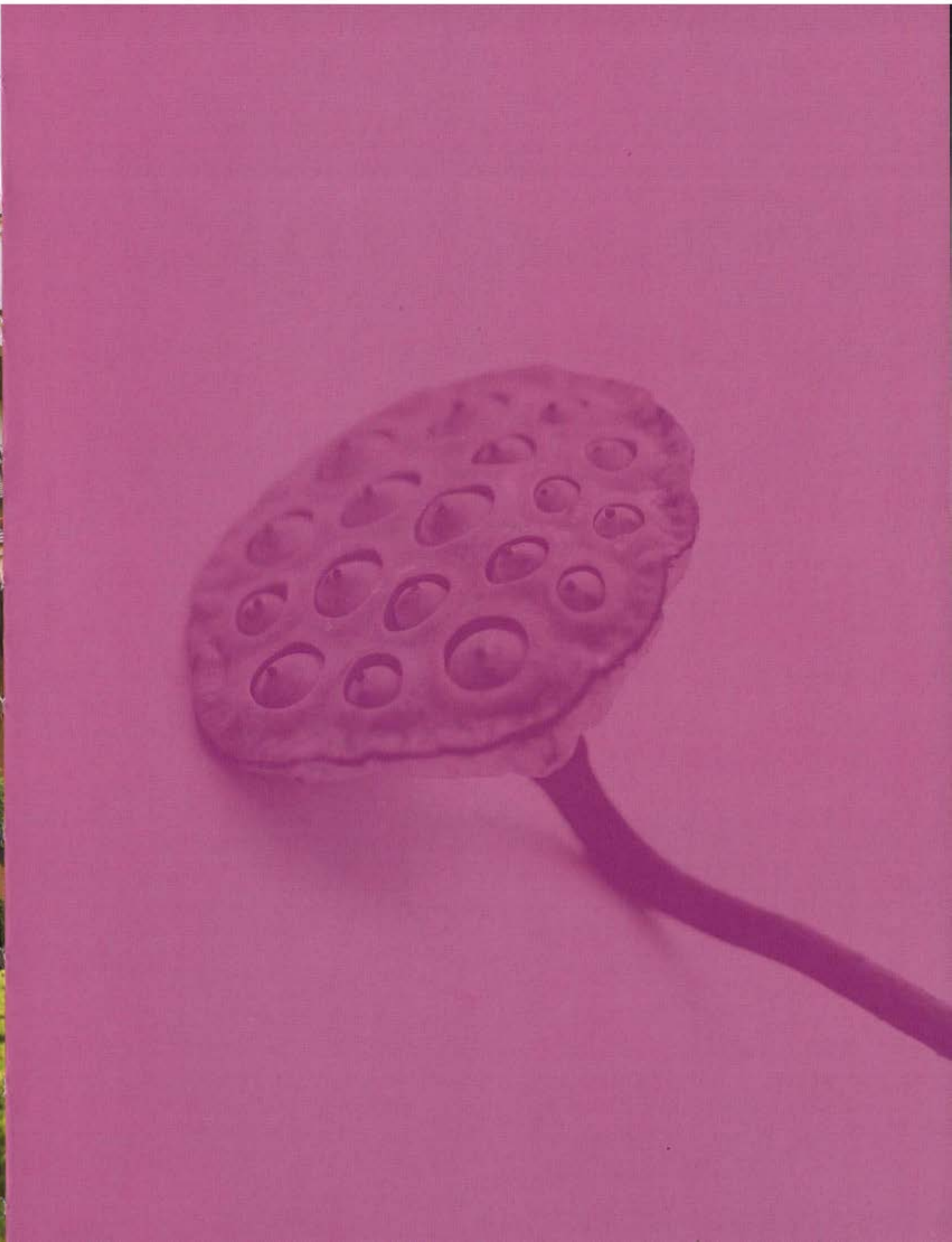
นอกจากจะได้ดื่มด่ำกับธรรมชาติอย่างที่ใจต้องการแล้ว แถวนี้ยังมีร้านอร่อยๆ มาแนะนำอีกด้วย ร้านแรกคือ ร้านแพกระเสียว อยู่ริมอ่างเก็บน้ำกระเสียว

ส่วนร้านที่สองคือ ร้านแพชาวเขื่อน อยู่ถนนริมเขื่อนกระเสียว ตำบลด่านช้าง เมนูสุดอร่อยที่อยากจะแนะนำคืออาหารประเภทปลา สำหรับคนที่อยากซื้อของฝากที่อำเภอด่านช้าง ก็มีร้านมาแนะนำอีกเช่นเคย ร้านแรกคือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแก้วเจ้าจอม ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทองม้วน ซึ่งสมาชิกร่วมกันพัฒนาจากรสกะทิ โดยการนำสมุนไพรมาใส่สำหรับคนที่เอาใจใส่สุขภาพ เช่น รสขิง รสชาเขียว รสน้ำพริกเผาใบมะกรูด รสใบหม่อน รสกาแฟ รสกระเทียม รสสาหร่าย รสต้นหอมและรสถั่วดำ ฯลฯ

ของดีเมืองสุพรรณฯ

มาสุพรรณฯ ทั้งที ต้องมีของดีติดไม้ติดมือกลับบ้าน ถึงจะเรียกได้ว่า มาถึงสุพรรณฯ อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นพระเครื่อง รุ่นดัง ตามคำขวัญของจังหวัด นอกจากนั้น ปลาสดๆ และขนมอร่อยๆ ของที่นี่ก็ถือได้ว่าเป็นของดี..ที่ไม่ควรพลาด

พระผงสุพรรณ
หนึ่งในสุดยอดพระเครื่องเบญจภาคี

ของดีซึ่งชาวสุพรรณฯ ภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก คือ 'พระผงสุพรรณ' ที่เลื่องลือเป็นหนึ่งในพระเครื่องเบญจภาคี อันถือเป็นสุดยอดของพระเครื่องไทย

กล่าวได้ว่า 'พระผงสุพรรณ' เป็นวัตถุมงคลที่ได้รับความนับถือศรัทธาทั้งในด้านพุทธคุณอันศักดิ์สิทธิ์ และความเป็นสิริมงคลในหมู่ผู้ที่มีไว้สักการะบูชา เนื่องด้วยความหายากผนวกเข้ากับความนิยมที่แพร่หลายทำให้พระผงสุพรรณ รวมถึงพระเครื่องในชุดเบญจภาคีทั้งหมด ล้วนมีทั้งคุณค่าและมูลค่าสูงส่ง ซึ่งเป็นที่ใฝ่หาของบรรดาเหล่านักสะสมพระเครื่องทั้งหลาย

ตามตำนานแห่งพระผงสุพรรณนั้น มีการค้นพบขึ้นครั้งแรกที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียกกันในหมู่ชาวสุพรรณว่าวัดพระธาตุ อันเป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองของสุพรรณบุรีที่มีอายุยาวนานกว่า 600 ปี โดยสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นมาก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยาด้วยรูปแบบศิลปะอู่ทองสุพรรณภูมิ วัดแห่งนี้เป็นเครื่องหมายแสดงถึงความรุ่งเรืองของเมืองสุพรรณบุรีในอดีต เนื่องจากวัดนี้เป็นที่ประดิษฐานพระปรางค์องค์ใหญ่ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุดุจดังธรรมเนียมแห่งการสร้างเมืองใหญ่ที่มีมาในครั้งอดีต

มีเรื่องเล่าว่าในปี พ.ศ. 2456 นั้น มีชาวจีนที่ทำสวนอยู่ใกล้เคียงกับวัดมหาธาตุได้ลักลอบเข้ามาทำการขุดกรุพระปรางค์ประธานโดยได้ทรัพย์สินมีค่าเป็นจำนวนมากแล้วหลบหนีไป เมื่อข่าวกรุแตกแพร่สะพัดไปก็ทำให้มีผู้คนแห่มาขุดค้นมากมาย โดยมีการค้นพบพระเครื่องที่มีชื่อเสียงเช่นพระกำแพงศอก พระมเหศวร พระสุพรรณยอดโถ พระสุพรรณหลังผาน ตลอดจนพระเนื้อชินต่างๆ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งพระผงสุพรรณที่เลื่องลือนั่นเอง

พระผงสุพรรณที่ค้นพบนั้นมีด้วยกัน ๓ พิมพ์ คือพิมพ์หน้าแก่ พิมพ์หน้าหนุ่ม และ พิมพ์หน้ากลาง โดยมีเนื้อสีที่แตกต่างกันไปตามมวลสาร ที่ผสมจากว่านเกสรดอกไม้ หรือว่าดินเหนียวซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละพิมพ์ บรรดานักบูชาพระเครื่องทั้งหลายเชื่อกันว่าพระผงสุพรรณนั้นมีพุทธคุณอันประเสริฐ ผู้ที่มีไว้กราบไหว้บูชาจะแคล้วคลาดจากภยันอันตรายทั้งปวง หรือให้ส่งเสริมสง่าบารมีและเมตตามหานิยมอีกด้วย ถือเป็นสุดยอดแห่งพระเครื่องเมืองสุพรรณฯ ที่ใครๆ อยากได้ไว้ครอบครองเป็นที่เคารพบูชา

เบญจภาคีทั้ง 5

พระสมเด็จวัดระฆัง จ.กรุงเทพฯ
พระผงสุพรรณ จ.สุพรรณบุรี
พระสมเด็จนางพญา จ.พิษณุโลก
พระซุ้มกอ จ.กำแพงเพชร
พระรอด จ.ลำพูน

พระขุนแผน กรุวัดบ้านกร่าง

พระเครื่องที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแห่งสุพรรณบุรี ดินแดนที่ได้ชื่อว่าเมืองแห่งพระเครื่องนั้น ได้แก่ พระขุนแผน กรุวัดบ้านกร่าง แห่งอำเภอศรีประจันต์ ตามประวัติกล่าวว่ามีการค้นพบพระพิมพ์ขุนแผนเป็นจำนวนมากในการบูรณะเจดีย์หลังวิหารเก่าแห่งวัดบ้านกร่าง ซึ่งประกอบด้วยพิมพ์ที่แตกต่างกันมากมายหลายพิมพ์ ต่อมาเมื่อผู้คนนำไปบูชาอย่างแพร่หลาย และเกิดเลื่องลือกันทางด้านความศักดิ์สิทธิ์ แคล้วคลาด คงกระพันชาตรี โดยเฉพาะในทางเมตตามหานิยม ซึ่งเป็นที่มาของชื่อที่เรียกขานกันว่าพระขุนแผนในเวลาต่อมา จึงเกิดเป็นความเชื่อ และความนิยมกันอย่างกว้างขวางจากบรรดาบุรุษทั้งหลายที่อยากได้บูชาเป็นพระเครื่องประจำกาย ด้วยรูปแบบศิลปะขององค์พระขุนแผนที่งดงาม ความเชื่อ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน ทำให้ชื่อเสียงของพระขุนแผนยังได้รับความนิยมมาอย่างไม่เสื่อมคลาย

ของฝากเมืองสุพรรณฯ

ขนมอร่อยเมืองสุพรรณฯ

นอกจากสุพรรรณบุรีจะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจแล้ว อาหารการกินของที่นี่ยังอุดมสมบูรณ์ จนเลื่องชื่อลือชาไปไกลแสนไกลอีกด้วย พูดได้เต็มปากเต็มคำว่า มาสุพรรณฯ ทั้งที ก็ต้องแวะมาชิมขนมสาลี่ ขนมพื้นบ้านแสนอร่อยของที่นี่

สาลี่เมืองสุพรรณฯ ร้านแรกที่ทำให้ขนมสาลี่เมืองสุพรรณฯ โด่งดังไปทั่ว เป็นขนมสาลี่ที่ร้านแม่บ๊วย อำเภอบางปลาม้า แรกเริ่มเดิมทีร้านนี้ ทำขนมสาลี่ตัดห่อใบตองขายแก่ผู้สัญจรทางเรือที่ผ่านท่าน้ำตลาดบางปลาม้า ขนมสาลี่เมืองสุพรรณฯ มีส่วนประกอบต่างๆ ที่ทำให้กลายเป็นขนมแสนอร่อยขึ้นมา นั่นคือ แป้งสาลี ไข่เป็ด น้ำตาลทรายและผงฟู เจ้าของร้านผสมตามสูตร จากนั้นนำมาอบ และตัดเป็นเป็นรูปสี่เหลี่ยม จริงๆ แล้ว ขนมสาลี่สูตรดั้งเดิมมีสีชมพู ต่อมาก็เพิ่มชนิดขึ้นเป็นกาแฟ มะลิ กระชายดำ ชาเขียว ใบเตย เพื่อสร้างตัวเลือกให้กับลูกค้า นอกจากนี้ทางร้านยังทำขนมอย่างอื่นจำหน่ายอีก เช่น ขนมลูกเต๋า ขนมชั้น และครองแครงโบราณ

ยังมีอีกหนึ่งร้านที่มีชื่อเสียงไม่แพ้กันคือ ร้านเอกชัยสาลี่สุพรรณ อยู่ริมถนนสุพรรณบุรี-บางบัวทอง ทางร้านเรียกชื่อสาลี่ของตนเองว่า "สาลี่เอกชัย" ก่อนหน้านี้ เจ้าของร้านเริ่มต้นจากการเปลี่ยนสูตรใหม่ของขนมสาลี่แต่ดั้งเดิม มีการปรุงแต่ง กลิ่น สี รส ให้ดูดีขึ้น

นอกจากสาลี่แล้ว ที่พลาดไม่ได้คือ **ขนมลูกเต๋า** แต่เดิมเป็นขนมหกเหลี่ยมของจีน เจ้าของร้านได้นำมาดัดแปลงประยุกต์สูตรใหม่เช่นกัน แถมยังปลี่ยนรูปร่างหน้าตา ให้น่ารับประทานยิ่งขึ้นอีกด้วย ส่วน **ขนมเปี๊ยะนมข้น** ของที่นี่ก็ขึ้นชื่อในเรื่องความอร่อยและแปลกใหม่เช่นกัน ต้องลองมาชิมดู จะได้สัมผัสรสชาติขนมอีกแบบ ที่อร่อยไม่แพ้ **ขนมโมจิ แห้ว ลูกตาล กระจับ** และ **วุ้นมะพร้าว** ของเด่นอำเภอศรีประจันต์

ปลาอบรมควัน ทำจากปลาในเขื่อนกระเสียว ของฝากจากอำเภอด่านช้าง
เห็ดโคนอัดขวด ของฝากที่มีเพียงปีละครั้ง เป็นเห็ดโคนตามธรรมชาติที่มาจากอำเภอด่านช้าง

ร้านอาหารดังที่ไม่ควรพลาด

นอกจากนี้ยังมีร้านอาหารที่ขึ้นชื่อเรื่องความอร่อยอีกหลายแห่ง ได้แก่ ร้านกุ่ยหมง อยู่ตรงทางเข้าเขตอำเภอบางปลาม้าไปประมาณ 200 เมตร เป็นร้านเก่าแก่ เปิดมานมนานตั้ง 79 ปีแล้ว ตั้งแต่รุ่นปู่ เมนูขึ้นชื่อของร้านคือ กุ้งแม่น้ำ ราคาเริ่มต้นอยู่ที่กิโลกรัมละ 900 บาท อีกหนึ่งเมนูขึ้นชื่อของทางร้านคือ ต้มยำปลาม้า เรียกได้ว่ามาบางปลาม้าทั้งที ก็อย่าลืมมาชิมต้มยำปลาม้า รสชาติจัดจ้าน เพราะมิเช่นนั้นก็ถือว่ายังมาไม่ถึงอำเภอนี้ อีกเมนูเด็ดของร้านคือ กุ้งทอดเกลือ ที่มีสูตรตกทอดกันมาตั้งแต่รุ่นคุณปู่ ด้วยกรรมวิธีในการทอดเกลือนั้นจะใช้น้ำมันน้อยๆ ทอดด้วยไฟอ่อนจนมันกุ้งเริ่มไหลออก เมื่อยกมายังร้อนๆ อยู่ กุ้งทอดจะลอยตัวมาบนมันกุ้งสีเหลืองอ่อน ถ้ารับประทานกับข้าวสายร้อนๆ รับรองว่าอร่อยจนลืมไม่ลงเลยทีเดียว ร้านอาหารอื่นๆ ที่น่าสนใจไม่แพ้กันก็มี ร้านกาแฟ & ขนมจีน สองพันบุรี อยู่เลยแยกบางปลาม้าไป 4 กม. ร้านแม่บ๊วย อยู่ตรงข้ามที่ว่าการอำเภอบางปลาม้า เมนูเด็ดของร้านนี้คือกุ้งแม่น้ำ และปลาม้า แถมมีขนมสาลี่จำหน่ายด้วย และร้าน สวนอาหารสาลีวิว ตั้งอยู่บนถนนบางบัวทอง กม. ที่ 74

ร้านอาหารอื่นๆ ที่น่าสนใจ

ครัวสัตหีบ ตั้งอยู่บนถนนขุนช้าง ที่นี่เน้นอาหารรสจัด เวลามาที่นี่อย่าลืมสั่งปูม้า เพราะว่าปูที่นี่สดมาก

เจ๊เนยกุ้งเป็น อยู่อำเภอสามชุก คนที่ชอบกินกุ้งเผา ปลาเผาตัวโตๆ ล่ะก็ ที่นี่จะไม่ทำให้คุณผิดหวังเลยทีเดียวเชียว

ครัวนฤมล - สาลี่เอกชัย ร้านอาหารนี้เป็นส่วนหนึ่งของร้านเอกชัยสาลี่สุพรรณฯ ถ้ามา แวะในส่วนร้านอาหารล่ะก็ ต้องไม่ลืมสั่งอาหารไทยประเภท ทอด และต้มยำ รสชาติจัดจ้าน ถูกปากดีทีเดียว

ของติดไม้ติดมือ

ผ้าทอโบราณของลาวซี่-ลาวครั่ง

"แจ๊ดแจ่มแดงแจ๋เจิดจ้า" คือเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของผ้าทอโบราณของลาวซี่-ลาวครั่ง ที่บ้านทุ่งก้านเหลือง อำเภอเดิมบางนางบวช ชมการทอผ้า การย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติแบบโบราณ หรือเปิดกรุผ้าโบราณที่มีอายุมากกว่า 100 ปี นอกจากนั้นยังมีผลิตภัณฑ์หลากหลายรูปแบบร่วมสมัยให้เลือกซื้อ ทั้งเสื้อ ผ้าทอ ผ้าคลุมไหล่ ผ้าขาวม้า เป็นต้น

เครื่องจักสานหวายและไม้ไผ่ ลายขึ้นชื่อได้แก่ลายหนามทุเรียน และลายดอกพิกุล ของฝากจากบ้านโพธิ์ศรี ตำบลบางปลาม้า

ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา เป็นสินค้าขึ้นชื่อของอำเภอเดิมบางนางบวช สองพี่น้อง และอำเภอดอนเจดีย์

เสื่อกกทอมือ เป็นสินค้าขึ้นชื่อบ้านท้ายบ้าน อำเภอสองพี่น้อง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภออู่ทอง และอำเภอเดิมบางนางบวช

ไม้กวาดพันปี ผลิตอยู่ที่ตำบลแม่หม้าย อำเภอบางปลาม้า

เทศกาลงานประเพณีประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

25 มกราคม ของทุกปี

งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ ...... มีการแสดงยุทธหัตถีชนช้างเทิดพระเกียรติ

ขึ้น 3 ค่ำ เดือน 3

ร่วมงานพิธีสู่ขวัญข้าว ..... พิธีไหว้แม่โพสพของชาวลาวครั่ง ที่บ้านก้านเหลือง อำเภอเดิมบางนางบวช

ประเพณีกำฟ้า .... วัฒนธรรมเก่าแก่ของชาวไทยพวนในอำเภอบางปลาม้า เป็นการบูชาเพื่อให้ฝนตกตามฤดูกาล ชาวไทยพวนจะแต่งชุดแบบดั้งเดิมนำข้าวหลามเพื่อไปถวายพระกลางคืนมีงานเลี้ยงฉลองและการละเล่นพื้นบ้าน

ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3

ประเพณีบุญข้าวจี่ .... ตรงกับวันมาฆบูชา เป็นประเพณีของชาวไทยเวียงในตำบลบ้านโข้ง ตำบลดอนคา และตำบลพลับพลาชัย อำเภออู่ทอง

ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7

งานเทศกาลทิ้งกระจาด ... คือการนำเอาสิ่งของต่างๆ มาบริจาคแก่ผู้ยากไร้ โดยแบ่งการจัดงานเป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ งานทิ้งกระจาดฟ้า 5 วัน และงานทิ้งกระจาดดิน อีก 5 วัน จัดขึ้นที่บริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี (ประมาณเดือนสิงหาคม-กันยายน)

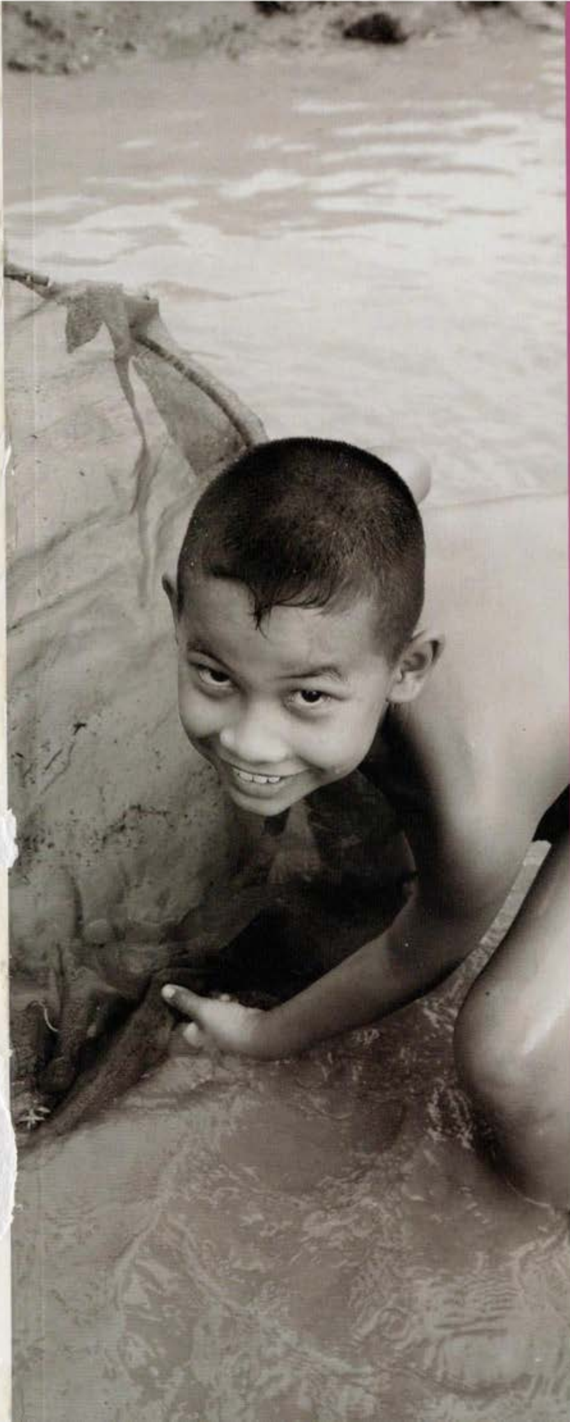
แรม 1 ค่ำ เดือน 11

ประเพณีตักบาตรเทโว .... จัดขึ้นในวันออกพรรษา ซึ่งถือว่าเป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จฯ ลงจากดาวดึงส์สู่โลกมนุษย์ ประชาชนจะตักบาตรเทโวขนมต้มลูกโยนที่วัดหัวเขา วัดกำมะเชียร อำเภอเดิมบางนางบวช และวัดเขาพระ อำเภออู่ทอง และที่วัดควรจันทร์ อำเภอเมือง

แรม 12 ค่ำ เดือน 12

ประเพณีตักบาตรกลางน้ำ จัดที่อำเภอบางปลาม้า เป็นงานประเพณีเก่าแก่กว่า 100 ปี ที่จัดต่อเนื่องกันมา โดยพระภิกษุจากวัดต่างๆ จะนำเรือมารับบิณฑบาตรจากชาวบ้านที่อยู่บนแพกลางแม่น้ำ

เมืองในฝัน... สุพรรณบุรี

จัดทำโดย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

คณะที่ปรึกษา

นางพรศิริ มโนหาญ
ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

นางสาวเพ็ญสุดา ไพรอร่าม
รองผู้ว่าการด้านบริหาร

นายอักกพล พฤกษะวัน
รองผู้ว่าการด้านสินค้าการท่องเที่ยว

นางจุฑาพร เริงรณอาษา
รองผู้ว่าการด้านสื่อสารการตลาด

นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์
รองผู้ว่าการด้านตลาดต่างประเทศ

นายสุรพล เศวตเศรนี
รองผู้ว่าการด้านนโยบายและแผน

นายวันเสด็จ ถาวรสุข
รองผู้ว่าการด้านตลาดในประเทศ

นายอุดม เมธาธำรงค์ศิริ
ที่ปรึกษา ระดับ 10

นายสาธิต นิลวงศ์
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคใต้

นายชัยสงค์ ชูฤทธิ์
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคกลาง

นายเศรษฐพล จินดานนท์
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคเหนือ

นางอรุณศรี ศรีเมฆานนท์ ศาสตรานิติ
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายนิธี สีแพร
ผู้อำนวยการกลุ่มงานตลาดในประเทศ

นายวิศรุต อินแหยม
ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานสุพรรณบุรี

ข้อมูล

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

.....

สำหรับผู้มาเยือน

การได้เห็นความเจริญล้ำหน้าของสุพรรณบุรี

ท่ามกลางทุ่งนาอันกว้างใหญ่ไพศาล

คือความตื่นตาตื่นใจที่ไม่นึกฝันว่าจะเกิดขึ้น

กับจังหวัดเล็กๆ ที่เปี่ยมไปด้วยวัฒนธรรมชนบทแห่งนี้

.....

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ททท. สำนักงานสุพรรณบุรี

พื้นที่รับผิดชอบ : สุพรรณบุรี, อ่างทอง, ชัยนาท

ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรีชั้น 3 ถนนสุพรรณ - ชัยนาท อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000

โทรศัพท์. 0 3553 6030 โทรสาร. 0 3553 6030 อีเมลล์ : tatsuphan@tat.or.th